

KONTRA

**Για την καρέκλα και
πολλά περισσότερα**
ΣΕΛ. 3

**Ανανεωμένος θίασος
στο ίδιο μνημονιακό
έργο**
ΣΕΛΙΔΑ 16

**Αποκαλύπτεται ο πανικός
των νεοναζιστών**
ΣΕΛΙΔΑ 11

Κατεδαφίσεις παράνομων κτισμάτων
και μαντρών σε δάση, δασικές εκτάσεις
αιγιαλό και ρέματα

**Ασύστολη δημαγωγία
Τσίπρα**
ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Εθνική Στρατηγική για το Δάσος

**Σχέδιο παράδοσης του
δασικού πλούτου στις
ορέξεις του κεφαλαίου**
ΣΕΛΙΔΑ 13

**Δεν έχει τέλος η
«Οδύσσεια» της
εκπαίδευσης**
ΣΕΛΙΔΑ 10

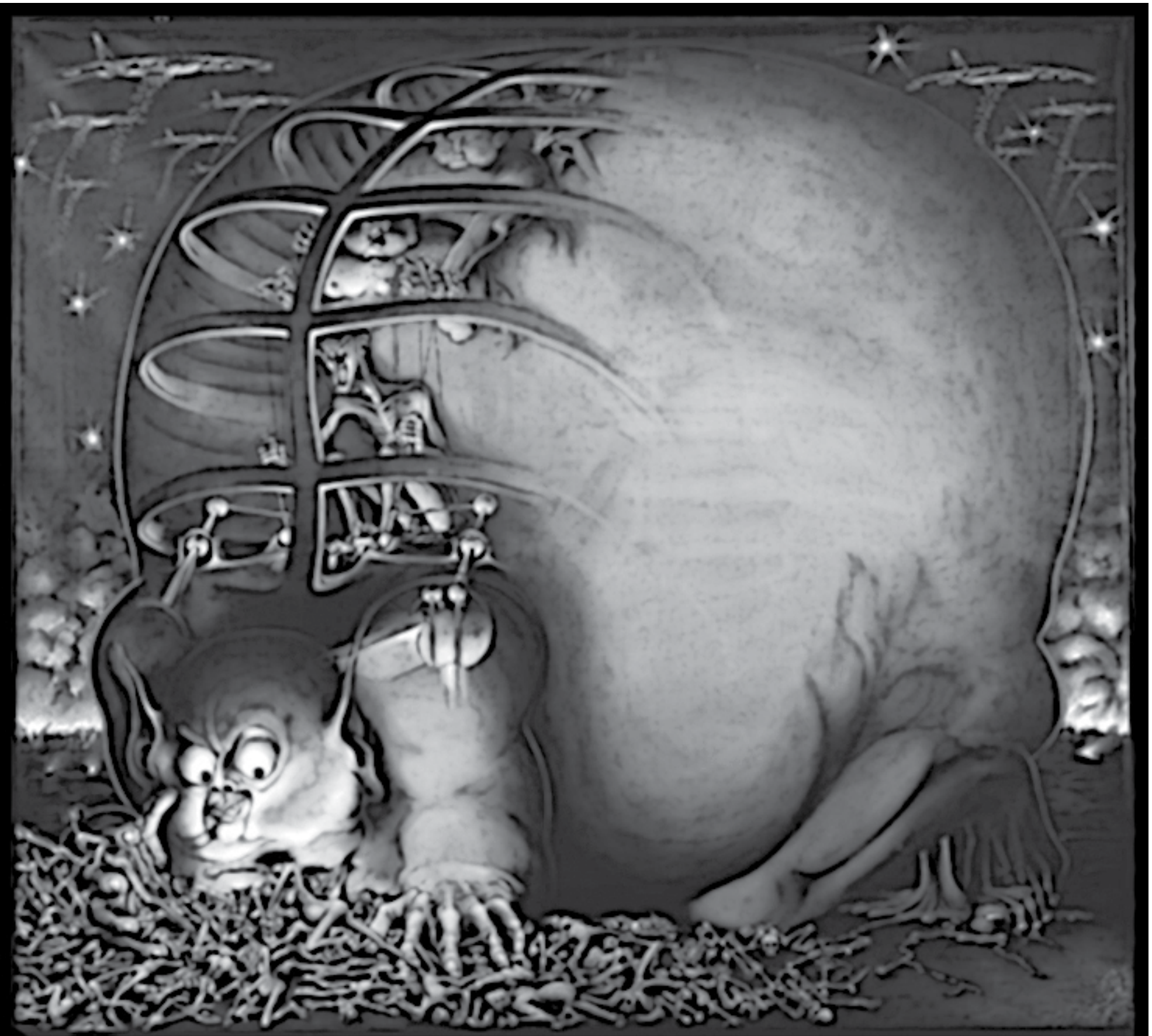
**Οι «εχθροί»
μετανάστες και η
«πολιτισμένη» Ευρώπη**
ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

22ος χρόνος - αρ. φύλλου 973 - 1 Σεπτέμβρη 2018

www.eksegersi.gr

ΟΥΤΕ ΝΤΡΟΠΗ ΟΥΤΕ ΤΣΙΠΑ

Scripta... Verba...

Γιατί πράγματι, υπήρξε σε όλη τη διάρκεια των μηνονίων μεγάλη συμπίεση των κοινωνικά αδύναμων, αλλά υπήρξε και μεγάλη συμπίεση αυτού που ονομάζουμε μεσαία τάξη και επιχειρηματικότητα, φορολογική συμπίεση. Και τώρα ο αέρας που έρχεται και το περιθώριο θα πρέπει να δοθεί εκεί.

Αλέξης Τσίπρας

Οι καπιταλιστές είναι οι πιο αδικημένοι των Μνημονίων! Γι' αυτό και η κυβέρνηση πρέπει αυτούς κυρίως να φροντίζει!

Ο συνάδελφός μου κ. Ζεε-χόφερ με ρώτησε ευγενικά εάν θα δεχόμουν πίσω μετανάστες από τη Γερμανία. Κι εγώ απάντησα επίσης ευγενικά. Οχι, ευχαριστώ!

Ματέο Σαλβίνι

Ο εθνικισμός χωρίζει τα φασισταριά της Ευρώπης.

Όταν έχουμε ένα τέτοιο αποτέλεσμα τόσων μεγάλων απωλειών, προφανώς δεν μπορεί να ισχυριστεί κανείς ότι όλα πήγαν ρολόι. Ετσι δεν είναι;

Πάνος Σκουρλέτης

Αυτός κράτησε από την πρώτη στιγμή αποστάσεις από το τρίο Τσίπρα-Τζανακόπουλου-Τόσκα.

Η εθνική τραγωδία κάνει πιο επιτακτική και πιο συνειδητή την προσπάθεια και την ανάγκη για την ανασύσταση του κοινωνικού ιστού μέσα στις μεταμνημονιακές συνθήκες για παραγωγική ανασυγκρότηση και ανάπτυξη με πρόσημο κοινωνικής δικαιοσύνης. Η επούλωση ενός μεγάλου τραύματος δεν γίνεται με τη στιγμή και στείρα ανάληψη ευθυνών, αλλά με την πραγματική ανάληψη της ευθύνης για την άμεση και μακροπρόθεσμη epούλωση τραυμάτων και θεραπεία των αιτιών που τα δημιούργησαν.

Νίκος Βούτσης

Αν τα πράγματα με τους τουλάχιστον 97 νεκρούς δεν ήταν τόσο τραγικά, ο Βούτσης θα διεκδίκουσε τη θέση της παπάρας της εβδομάδας.

Ο πρώτος που το έχει πει αυτό είναι ο Πρωθυπουργός αλλά και ο Υπουργός Οικονομικών της χώρας. Έχουν πει με την μεγαλύτερη δυνατή σαφήνεια ότι δεν έχουμε καμία διάθεση να γυρίσουμε στις περιόδους σπατάλης πριν από το 2010. Δεν έχουμε καμία διάθεση να ξεχειλώσουμε, αν θέλετε, την δημοσιονομική πολιτική.

Δημήτρης Τζανακόπουλος

Κατά τα άλλα, τέλος η λιτότητα!

Το μόνο... έγκλημά μου ήταν ότι κέρδισα μια εκλογική αναμέτρηση, την οποία ανέμεναν όλοι να κερδίσουν η διεφθαρμένη Χίλαρι Κλίντον και οι Δημοκρατικοί. Το πρόβλημα είναι ότι... ξέχασαν να κάνουν περιοδείες σε πολλές Πολιτείες.

Ντόναλντ Τραμπ

Αυτός το βολί του.

ΡΙΠΕΣ

◆ Από αθλιότητα σε αθλιότητα ◆ Προπαγάνδα γκεμπελικού τύπου ◆ Σημμένες συσκέψεις του πρωθυπουργού με τους επιτελείς σε απευθείας τηλεοπτική μετάδοση ◆ Σημμένες συνεντεύξεις υπουργών και επιτελών με υπόδειξη ανύπαρκτων εμπρηστών και υπονομευτών της ομαλότητας ◆ Πρωινιάτικες επισκέψεις στο χώρο του εγκλήματος μόνο και μόνο για να τραβηχτούν φωτογραφίες ◆ Και μετά το αποκορύφωμα της αθλιότητας ◆ Το διάγγελμα της Ιθάκης ◆ Στο οποίο οι νεκροί εξαφανίστηκαν ως διά μαγείας ◆ Ο Τόσκα «έψαχνε και δεν έβρισκε λάθη» στη δράση των υπηρεσιών του σε Βουτζά και Μάτι ◆ Ήταν ο πρώτος που παραιτήθηκε, όταν διαπιστώθηκε ότι η κατάσταση δεν ελεγχόταν προπαγανδιστικά ◆ Ο γ.γ. Πολιτικής Προστασίας Καπάκης τέσσερις μέρες πριν από την καταστροφή διαβεβαίωνε ότι

η χώρα είναι θωρακισμένη και ο μηχανισμός πανέτοιμος ◆ Πάει κι αυτός ◆ Το ίδιο και οι αρχηγοί Πυροσβεστικής και Αστυνομίας ◆ Ο Τζανακόπουλος, όμως, παρέμεινε ακλόνητος ◆ Αν εκδιώκταν κι αυτός, οι ευθύνες θα έφταναν στον Τσίπρα προσωπικά ◆ Ο Ευκλείδης απουσίαζε από τη φιέστα «βάζω-βγάζω τη γραβάτα» στο Ζάππειο ◆ Απουσίαζε από το σόου της Ιθάκης ◆ Δεν πήρε μέρος στα πανηγύρια για την «έξοδο από τα Μνημόνια» ◆ Έκανε μόνο μια «σοβαρή» δήλωση σε φιλοκυβερνητική εφημερίδα ◆ Φροντίζει επιμελώς το προφίλ του ως ξεχωριστού πόλου στην επικράτεια του ΣΥΡΙΖΑ ◆ Χτίζει μεθοδικά το αρχηγικό μέλλον του ◆ Κι έχει αποκτήσει γερές πλάτες στους ιμπεριαλιστικούς κύκλους ◆ Άσε που τα αγγλικά του είναι απείρως καλύτερα από τα ελληνικά του ◆ Εμάς αυτός ο σαουδάραβας πρίγκηπας που

λέει ότι κουβάλαγε μαζί του χρυσαφικά, ρολόγια και νομίσματα αξίας 120 εκατ. ευρώ και του τα έκλεψαν, μας φαίνεται μεγάλο λαμόγιο ◆ Πιο πολύ «παίζει» να θέλησε ο ίδιος να εξαφανίσει το θησαυρό, που προφανώς δεν τον είχε μαζί του ◆ Αν όμως λέει αλήθεια και κάποια σαΐνια κατάφεραν και του τα πήραν, παρά τους 15 μπράβους που τον φύλαγαν, υποκλινόμαστε ◆ Ο Μακρόν υπερασπίστηκε όσο μπορούσε τον σαδιστή μπράβο του ◆ Γιατί όμως αισθάνθηκε την ανάγκη να δηλώσει ότι «δεν είναι εραστής του»; ◆ Αν καταλάβαμε καλά, η πολιτική διαμάχη αυτή την εποχή στις ΗΠΑ έχει θέμα «ποιος πλήρωσε τα γαμησιάτικα του Τραμπ»; ◆ Αν τα πλήρωσαν οι χρηματοδότες της καμπάνιας του, υπάρχει πρόβλημα ◆ Αν τα πλήρωσε από την τσέπη του, όχι! ◆ Η ουσία δεν έχει καμιά σημασία ◆ Όπως δεν είχε ο λεκές στο φουστάνι

της Μόνικα ◆ Κάτω τα χέρια από την Ελενίτσα την Αυλωνίτου ◆ Ποια είσαι συ, μωρή Σβίγκου, που θα πεις ότι «ο ΣΥΡΙΖΑ αποδοκιμάζει τη σημερινή προσβλητική δήλωση της Ε. Αυλωνίτου για τον Κ. Μητσοτάκη»; ◆ Δηλαδή τι λέει ο Μητσοτάκης, παπαριές δε λέει; ◆ Θα μας πείτε «και η Αυλωνίτου τι λέει»; ◆ Άλλο αυτό, είναι κεκτημένο δικαίωμα ◆ Δεν παραιτούμαι γιατί δεν είμαι δειλός, ανακοίνωσε ο Ψινάκης στο δημοτικό συμβούλιο Μαραθώνα, τη μέρα που ανακοινωνόταν ο 97ος νεκρός ◆ Πέρασε η μπόρα, βγαίνουν οι κάμπιες ◆ Δυσκαρβανόδες-κυνηγοί κεφαλών μεταναστών συν κάποια μετάλλια σε διεθνείς αθλητικές διοργανώσεις από τη μια ◆ Ενενήντα εφτά (μέχρι στιγμής) νεκροί συν τεράστιες καταστροφές από την άλλη ◆ Μπήκαν στη ζυγαριά και περισσότερο βάρυναν τα πρώτα ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΟ πρώτος που είχε μιλήσει για σενάριο συμφωνημένης «ρήξης» Τσίπρα-Καμμένου, όταν αποφασίσουν να πάνε σε εκλογές, ήταν ο αποπεμφθείς από τους ΑΝΕΛ Δ. Καμμένος. Αυτό το σενάριο κυκλοφορεί πάλι στον αντιπολιτευόμενο Τύπο. Μένει να δούμε αν είναι όντως υπαρκτό. Ο Καμμένος, πάντως, φρόντισε και μέσα στο καλοκαίρι (με την εκατόμβη των νεκρών ακόμα ζεστή) να επαναφέρει το Μακεδονικό, ξαναδηλώνοντας τα ίδια (ότι θα αποχωρήσει από την κυβέρνηση αν ο Τσίπρας καταθέσει στη Βουλή για έγκριση τη συμφωνία). Φροντίζει, δηλαδή, να κρατάει ζεστό το σενάριο της «ρήξης».

ΚΘα αρκούσαν αυτό το «τουίτ» και οι φωτογραφίες που το συνοδεύουν για να χαρακτηρίσουν την ποιότητά του, όχι μόνο ως πολιτικού αλλά και ως ανθρώπου. Πήγε αξιμέρωτα στο Μάτι, όπου ακόμα μαζεύαν απανθρακωμένους

ανθρώπους, συνοδευόμενος από τον προσωπικό του φωτογράφο, μόνο και μόνο για να βγάλει φωτογραφίες πολιτικής πασαρέλας. Μόνο όταν διαπίστωσε ότι ο σχεδιασμός γύρι-

σε μπούμερανγκ, αποφάσισε να αναδιπλωθεί.

ΚΟ (γνωστός για τον κιτρινωπό που υπηρετεί) Παπαχρήστος έγραψε στα «Νέα»

Prime Minister GR
@PrineminiaterGR

Following

Επισκέφθηκα σήμερα το τόπο της τραγωδίας. Συνομίλησα με πολίτες, μηχανικούς, στρατιώτες, πυροσβέστες και εθελοντές. Ανείπωτη θλίψη μα και απέραντος σεβασμός σε όσους έδωσαν την άνιση μάχη με τις φλόγες και τώρα δίνουν τη μάχη της αποκατάστασης.

© Translate Tweet

ότι η Αντωνοπούλου έπαιρνε παράνομα το επίδομα ενοικίου των 1.000 ευρώ, διότι διέθετε κατοικία στη Γλυφάδα. Η Αντωνοπούλου απάντησε με εξώδικο ότι το επίδομα το έπαιρνε νόμιμα, γιατί δεν έχει κανένα σπίτι. Ο Παπαχρήστος ανασκέυασε και φυσικά την πήρε στο ψιλό, αναφερόμενος στην ηθική διάσταση της υπόθεσης. Η είδηση που βγήκε απ' αυτή την «αλληλογραφία» είναι πως η Αντωνοπούλου ακόμα δεν έχει επιστρέψει τα λεφτά στο Δημόσιο, αλλά... δεσμεύεται ότι θα τα επιστρέψει. Φαίνεται πως ήταν δύσκολη η

διαδικασία της επιστροφής. Να δούμε αν θα διευκολύνει τα πράγματα η μετοίκησή της στο Παρίσι, δαπάναις του ελληνικού Δημοσίου.

ΚΤην ώρα που στην περιοχή του Βουτζά-Μαραθώνα ο κόσμος ζητούσε το κεφάλι του Ψινάκη επί πίνακι και οι δημοτικοί του σύμβουλοι υπέγραφαν ομόφωνο ψήφισμα που του ζητούσε να παραιτηθεί, ο Σκουρλέτης τον καλούσε στο υπουργείο Εσωτερικών και προσπαθούσε να του φτιάξει το προφίλ. Εναντι τίνος ανταλλάγματος άραγε;

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η εκταμίευση της τελευταίας δόσης του προγράμματος σηματοδοτεί και την τελευταία πράξη του δράματος των μνημονίων. Η Ελλάδα κατάφερε να σταθεί στα πόδια της ξανά και διαψεύστηκαν όσοι όλα αυτά τα χρόνια επιχείρησαν να υπονομεύσουν αυτόν τον δύσκολο αγώνα. Τώρα μπορεί να ανοίξει μία νέα σελίδα προόδου, δικαιοσύνης και ανάπτυξης. Έχουμε πλέον πολλή δουλειά μπροστά μας αλλά και επιτέλους μία νέα προοπτική για την κοινωνική πλειοψηφία.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

1/9: Ημέρα ενάντια στις πολεμικές δαπάνες, ημέρα συνδικάτων για ειρήνη και αφοπλισμό, Αίγυπτος, Λιβύη: Ημέρα επανάστασης (1969), Μαλαισία: Εθνική γιορτή, Πουέρτο Ρίκο: Ημέρα εργασίας (1894), Τανζανία: Ημέρα ηρώων 1/9/1946: Δημοψήφισμα, επαναφορά Γεωργίου Β' (68% ναι, 10,5% όχι, 21,2% λευκά), αποχή ΚΚΕ 1/9/1992: Οκτώ νεκροί, 34 τραυματίες από έκρηξη-πυρκαγιά στην «Πετρόλα» (Ελευσίνα) 2/9: Βιετνάμ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1945) 2/9/1943: Γερμανοί εκτελούν 246 γυναικόπαιδα (Χορτιάτης) 2/9/1945: Λήξη β' παγκόσμιου πολέμου 2/9/1970: Βομβιστική ενέργεια (ΠΑΜ, «Οργάνωση Άρης») με παγιδευμένο αυτοκίνητο στην αμερικανική πρεσβεία.

Νεκροί οι εκτελεστές της Κώστας Τσι-κουρής και Μαρία-Ελενα Αντσελόνη 3/9: Κατάρ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1971), Μονακό: Ημέρα απελευθέρωσης 3/9/1958: Εφαρμογή Ν.4000 για «τεντιμπόδες», κούρεμα με ψιλή και διαπόμευση 3/9/1958: Ίδρυση Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρώπινων Δικαιωμάτων 3/9/1972: Βόμβες στο προαύλιο ΓΣΕΕ (Ομάδα Άρης) 4/9/2004: Πανελλαδικό πογκρόμ εναντίον Αλβανών μετά τον αγώνα εθνικών Ελλάδας-Αλβανίας, νεκρός ο 20χρονος αλβανός μετανάστης Γκραμός Παλούσι από τη μαχαιριά Παναγιώτη Κλαδή, άλλοι δύο τραυματίες (Ζάκυνθος) 5/9: Σουαζιλάνδη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1968), Πακιστάν: Ημέρα άμυνας 5/9/1947: Απελευθέρωση 3.000 εκτοπισμένων Ικαρίας 5/9/1967: Δολοφονία Γιάννη Χαλκίδη (αστυνομία) επειδή

έκοψε κολόνα παροχής ρεύματος στη ΔΕΘ 5/9/1972: Επίθεση «Ομάδας Άρης» με χειροβομβίδες στο Ε' ΑΤ Αθήνας 5/9/1972: Εντεκα νεκροί Ισραηλινοί αθλητές στους ολυμπιακούς αγώνες Μονάχου (Μαύρος Σεπτέμβρης) 5/9/2002: Παράδοση Δημήτρη Κουφοντίνα στη ΓΑΔΑ 6/9/1861: Αποτυχημένη απόπειρα εναντίον βασίλισσας Αμαλίας (Αριστέιδης Δόσιος) 6/9/1941: Ίδρυση ΕΔΕΣ 6/9/1985: Ίδρυση ΔηΑνα (Κωνσταντίνος Στεφανόπουλος) 7/9: Ημέρα κατά αναλφαβητισμού, Βραζιλία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1822) 7/9/1941: Ίδρυση ΕΑΜ 7/9/1942: Επταήμερη απεργία 60.000 εργαζομένων σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη για αύξηση μισθών και σταμάτημα εκτελέσεων πατριωτών 7/9/1999: Σεισμός 5,9 Ρίχτερ στην Αθήνα, 143 νεκροί, 700 τραυματίες, χιλιάδες άστεγοι.

Για την καρέκλα και πολλά περισσότερα

Όταν πέρασε η πρώτη μπόρα, τότε που δεν τολμούσε να εμφανιστεί πουθενά και απέφευγε να πάει ακόμα και στο δημοτικό του συμβούλιο, ο Ψινάκης δημοσίευσε στο Instagram μια φωτογραφία, στην οποία εμφανιζόταν να αγκαλιάζει έναν πυροσβέστη που με τη μάνικα κατάρβρεχε εστία φωτιάς. «Σήμερα σβήσαμε στον Μαραθώνα την 14η φωτιά μετά την φονική πυρκαγιά της 23ης Ιουλίου...» έγραφε στο σχόλιο κάτω από τη φωτογραφία.

Ο Ψινάκης είναι η επιτομή της αστικής χυδαιότητας και παρακμής, όμως η διαφορά του από τον Τσίπρα και τους άλλους συριζαίους είναι μόνο στο φαίνεσθαι. Επί της ουσίας μοιάζουν σα δυο σταγόνες νερό. Ο Ψινάκης προσπάθησε να σώσει τη δημαρχιακή του καρέκλα, ο Τσίπρας και οι υπουργοί του προσπάθησαν να σώσουν τις δικές τους καρέκλες. Ο,τι έκαναν από εκείνο το βράδυ της 23ης του Ιούλη μέχρι και τα τέλη του Αυγούστου εντασσόταν στη σφαίρα της προπαγανδιστικής διαχείρισης. «Να τη βγάλουμε καθαρή τώρα, μέχρι να περάσει ο χρόνος και να ξεχαστούν και αυτοί οι νεκροί». Αυτό ήταν το δόγμα με το οποίο κινήθηκαν. Και βέβαια, όταν κινείσαι μ' αυτό το πνεύμα, δε θα διστάσεις μπροστά στο πιο χοντρό ψέμα και θα στήνεις συνέχεια στημένα σόου μπας και καταφέρεις να κοροϊδέψεις τον κόσμο.

Εχετε ξαναδεί σύσκεψη του πρωθυπουργού με τους αρμόδιους υπουργούς και επιχειρησιακούς επιτελείς on camera; Το έκανε ο Τσίπρας. Γύρισε άρον-άρον από το Μόσχα, πήγε στο κέντρο επιχειρήσεων της Πυροσβεστικής κι έβαλε τις κάμερες να μεταδίδουν «ζωντανά» τη σύσκεψη. Εκείνη την ώρα είχαν ήδη βρεθεί οι πρώτοι νεκροί, στο Βουτζά είχε καεί κόσμος (23 ήταν τελικά οι νεκροί εκεί), στο Μάτι καίγονταν οι υπόλοιποι, στις παραλίες στριμβωνόταν αλλόφρονες όσοι είχαν επιζήσει χωρίς να ξέρουν αν θα τα καταφέρουν μέχρι το τέλος, κι ο Τσίπρας έκανε ερωτήσεις για την ώρα που θα σηκωθούν το πρωί τα αεροπλάνα, μόνο και μόνο για να δείχνει η κάμερα την εικόνα του... στιβαρού πρωθυπουργού που έχει πάρει την κατάσταση στα χέρια του και ελέγχει τους υπουργούς του και τους αρχηγούς των αστυνομικοπυροσβεστικών σωμάτων έχοντας πλήρη γνώση της κατάστασης και των μέτρων που πρέπει να ληφθούν.

Αεροπλάνα δε χρειάστηκε

να σηκωθούν το πρωί. Η φωτιά είχε κατακάψει τα πάντα και είχε σβήσει στη θάλασσα. Χρειάστηκαν μόνο ασθενοφόρα για να μεταφέρουν τους απανθρακωμένους στο νεκροτομείο. Οι πρώτοι νεκροί ήταν γνωστοί από τις 9 το βράδυ. Στη σύσκεψη-σόου του Τσίπρα, λίγο πριν τα μεσάνυχτα, έκαναν πως δεν ήξεραν τίποτα. Ο Τζανακόπουλος βγήκε και έκανε ανακοίνωση για 20 νεκρούς στις 2 μετά τα μεσάνυχτα! Το μόνο που τους ένοιαζε ήταν η επικοινωνιακή διαχείριση.

Νέο σόου με την επίσκεψη Τσίπρα στο Μάτι. Πρωί-πρωί (8 η ώρα), με ασφαλίτες να караδοκούν για κάθε απρόοπτο, χωρίς κάμερες και δημοσιογράφους, μόνο με τον προσωπικό του φωτογράφο. Γιατί σκοπός της επίσκεψης δεν ήταν ο έλεγχος, η απόδοση ευθυνών, η αντιμετώπιση των συνεπειών. Μοναδικός σκοπός ήταν να βγάλει ο Τσίπρας επιλεγμένες φωτογραφίες και να της διανείμει μετά ο μηχανισμός προπαγάνδας των υπουργών του Μαξίμου.

Τον ίδιο σκοπό υπηρετούσαν οι υπουργοί και οι υπηρεσιακοί παράγοντες. Μνημείο γκεμπελισμού υπήρξε η συνέντευξη Τύπου που οργάνωσε το Μαξίμου, με συντονιστή τον Τζανακόπουλο και με εισηγητές τον Τόσκα, τους αρχηγούς της Πυροσβεστικής και της Αστυνομίας και κάποιους παράγοντες που χορήγησε ο Παππάς, για να αποδείξουν μέσω... δορυφορικών φωτογραφιών ότι υπήρξε εφαρμογή οργανωμένου σχεδίου εμπρησμού! Δε θα άλλαζα τίποτα, είπε ο Αρχηγός της Πυροσβεστικής! Υπερήφανος δήλωσε ο αρχηγός της Αστυνομίας!! Ψάχνω και δε βρίσκω το λάθος, τους ξεπέρασε όλους ο Τόσκας!!!

Ηταν πολλοί οι νεκροί. Ηταν εμφανέστατη η ανικανότητα και η εγκληματική αμέλεια στην περιοχή Βουτζά-Ραφήνας-Ματιού, όπου όχι μόνο δεν αντιμετώπισαν έγκαιρα τη φωτιά, όταν ξέσπασε στην Πεντέλη, αλλά έκλεισαν και τον κόσμο σε παγίδα θανάτου, αδιαφορώντας ακόμα και για επιχειρήσεις διάσωσης από τη

θάλασσα, που όλη αυτή η επικοινωνιακή διαχείριση εξόργισε περισσότερο τον κόσμο. Ακόμα και η «ανάληψη της πολιτικής ευθύνης» από τον Τσίπρα, με ομιλία του στο υπουργικό συμβούλιο, εκλήφθηκε ως κοροϊδία. Η ανάγνωσή της από πολλούς ήταν πως ο Τσίπρας μίληκε μπροστά για να σώσει τους «άχρηστους» υπουργούς και επιτελείς. Πολλοί, όμως, ήταν και αυτοί που διάβασαν και πίσω από τις γραμμές: ο Τσίπρας μιλάει για «πολιτική ευθύνη» και αφήνει στη θέση τους Τόσκα και σία, γιατί δε θέλει να γίνει λόγος για συγκεκριμένες ευθύνες. Γιατί αν γίνει τέτοιος λόγος, τότε θα μπει και ο ίδιος στο κάδρο των εγκληματιών.

Αυτό είχαν υποψιαστεί οι πιο ψύχραιμοι από τους συριζαίους, που φρόντισαν είτε να εξαφανιστούν εντελώς από το κάδρο (Δούρου) είτε να δηλώνουν ότι με τόσους νεκρούς δε γίνεται να μην υπάρχουν ευθύνες (Σκουρλέτης). Ετσι, το προπαγανδιστικό σχέδιο του Μαξίμου άλλαξε. Η υποκριτική «πολιτική ευθύνη» αποφασίστηκε να συνοδευτεί και από «απόδοση ευθυνών» σ' αυτούς που ήταν κόκκινο πανί για τον κόσμο. Ετσι, οδηγήθηκαν στην έξοδο ο Τόσκας (μετά πολλών επαίνων από τον Τσίπρα στο Twitter), ο γενικός γραμματέας πολιτικής προστασίας και οι αρχηγοί Πυροσβεστικής και Αστυνομίας. Οι «αλάνθαστοι» μετατράπηκαν σε αποδιοπομπαίους τράγους.

Όλο αυτό το διάστημα υπήρξαν, βέβαια, και πιο ακραίες συμπεριφορές όπως του Καμμένου που πήγε στο Μάτι και έλεγε στον κόσμο ότι αυτός φταίει που κήκε (το είπε και στο BBC). Ή του Σπίρτζη που θυμήθηκε ξαφνικά την αυθαίρετη δόμηση. Έκαναν ό,τι περνούσε από το χέρι τους για να πάνε την κουβέντα οπουδήποτε αλλού εκτός από τις δικές τους συγκεκριμένες ευθύνες. Γιατί πάνω σ' αυτό γινόταν η συζήτηση, δε γινόταν πάνω στις διαχρονικές ευθύνες του συστήματος. Και πάνω σ' αυτό τους «κοπανούσε» η αντιπολίτευση, ευθυγραμ-

μιζόμενη με ό,τι σκεφτόταν αυθόρμητα ο κόσμος. Κι αυτό ήταν το μόνο που ένοιαζε τον Τσίπρα, τους υπουργούς του και τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ. Πώς θα βγάλουν αλώβητοι τον Αύγουστο, χωρίς να τους πάρει η μπάλα. Ηδη ξέχασαν τις εκλογές το φθινόπωρο, τις οποίες με τόση μεθοδικότητα προετοίμαζαν ο Τσίπρας με το επιτελείο του. Το μόνο που ήθελαν ήταν να αποφύγουν τα χειρότερα. Να μην εξελιχθεί η υπόθεση σε πολιτική κρίση που θα εξανάγκαζε την κυβέρνηση σε παραίτηση.

Μετά τις απομακρύνσεις Τόσκα και σίας, ακολούθησε η φιέστα του Λαυρίου, όπου ο Τσίπρας προσπάθησε να δώσει ένα ακόμα σόου, αραδιάζοντας σωρηδόν τα ψέματα και εμφανιζόμενος ως ο μέγας μεταρρυθμιστής που θα διορθώσει τα κακώς κείμενα, για τα οποία δεν ευθύνονται ο ίδιος και ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά οι προκάτοχες κυβερνήσεις (για τα ψέματα του Λαυρίου γράφουμε αναλυτικά στο «σαλόνι» αυτού του φύλλου).

Στο διάστημα που ακολούθησε δεν άφησαν ούτε χαράματα ευκαιρίας ανεκμετάλλευτη. Εστησαν το σόου της υποδοχής των... ηρώων στρατιωτικών που αποφυλάκισε ο Ερντογάν. Έκαναν εκκφαντική προπαγάνδα με κάποια μετάλλια που πήραν έλληνες επαγγελματίες αθλητές σε διεθνείς αθλητικές διοργανώσεις στο εξωτερικό. Και φτάσαμε στην Ιθάκη στη φιέστα για την «έξοδο από τα Μνημόνια», όπου η αθλιότητα έπιασε τα βάνι. Οι 96 (μέχρι εκείνη την ώρα) νεκροί ξεχάστηκαν τελείως στο διάγγελμα του Τσίπρα (όπως και στην ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ). Σβήστηκαν με γομολάστιχα. Δεν άξιζαν ούτε μια απλή αναφορά, μια υποκριτική έκφραση οδύνης.

Μετά, η προπαγάνδα του Μαξίμου έριξε στην πολιτική πιάτσα την ανασχηματολογία. Θέμα αγαπημένο στα αστικά μίντια, το οποίο θα μπορούσε να καταλάβει το σύνολο της επικαιρότητας, όπως και έγινε. Επί δέκα μέρες γινόταν συζήτηση επί σεναρίων που διέρρεε το επιτελείο προπαγάνδας του Μαξίμου, ενώ αυτή η εβδομάδα κλείνει με φιλολογία και παραφιλολογία για τα «γιατί» και τα «διότι» των πολιτικά ασημέντων αλλαγών στο κυβερνητικό σχήμα (για το θέμα γράφουμε στη σελίδα 16).

Η εμφάνιση του Τσίπρα στην Ιθάκη ήταν η τρανότερη απόδειξη του ότι αυτοί οι άνθρωποι δεν έχυσαν ούτε ένα δάκρυ για τους ανθρώπους που χάθηκαν **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 2**

Την αδυναμία αρετή

«Το 2019 είναι χρονιά ιστορικών πολιτικών μαχών. Θα δώσουμε την μάχη στην Αυτοδιοίκηση με **ανοιχτά, λαϊκά ψηφοδέλτια**, ώστε να αναδείξουμε πρόσωπα και συλλογικότητες που μοιράζονται την αγωνία για τη συγκρότηση μιας κοινωνικής-πολιτικής πλειοψηφίας για να εμπεδωθούν οι μεγάλες αλλαγές», είπε ο Τσίπρας στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ. Η διατύπωση είναι σκόπιμα σιβυλλική. Τι σημαίνει «ανοιχτά, λαϊκά ψηφοδέλτια»; Από υποστήριξη του Μπουτάρη, του Αρναούτακη, του Κατσιφάρα και ποιος ξέρει ποιων άλλων, μέχρι τον καταρτισμό ψηφοδελτίων όπου οι συριζαίοι θα κρυφτούν πίσω από πασόκους.

Το παν είναι να ελαχιστοποιηθούν οι συνδυασμοί που θα εμφανίζονται ως αμιγώς συριζαίοι. Ιδιαίτερα στις μεγάλες πόλεις και στις περιφέρειες, που δίνουν και τον τόνο στην προπαγάνδα. Όσο για τους δήμους που ο ΣΥΡΙΖΑ θα αναγκαστεί να κατέβει με δικούς του συνδυασμούς, έχει φροντίσει ο νόμος Σκουρλέτη, με την απλή αναλογική, που θα δώσει στις μειοψηφίες τη δυνατότητα να διαπραγματεύονται με τις πλειοψηφίες και να παίρνουν μερίδιο από τα λάφυρα της εξουσίας, αντί να περιορίζονται μόνο σε ρόλο «γκρινιάρηδων», όπως γίνεται μέχρι τώρα.

Επικήδειος

Αν δεν τα μάθατε τα νέα, σας πληροφορούμε ότι το Ποτάμι θα κάνει συνέδριο το πρώτο Σαββατοκύριακο (3 και 4) του Νοέμβρη. Θα επιχειρήσει, λέει, ο Σταύρος Θεοδωράκης πολιτικό restart. Όπως δε συμβαίνει από τη δημιουργία ακόμα αυτού του μορφώματος, η σχετική διαδικασία αντιμετωπίζεται με όρους... καφετέριας: αλλάξαμε τραπέζια, αλλάξαμε ταπετσαρία στους καναπέδες, αλλάξαμε και τη φορμάκι στο μπαρ και περιμένουμε μπας και οι πελάτες που γύρισαν την πλάτη στο μαγαζί, επιστρέψουν. Στις καφετέριες το κόλπο συνήθως δεν πιάνει. Ακολουθεί κατέβασμα ρολών, κλείσιμο για ένα διάστημα και μετά η γνωστή επιγραφή: το κατάστημα λειτουργεί υπό νέα διεύθυνση. Το μαγαζί έχει αλλάξει χέρια.

Άλλο καφετέρια, όμως, και άλλο αστικό πολιτικό κόμμα. Ειδικά όταν ο ιδιοκτήτης δε λέει να φύγει και να παραδώσει το μαγαζί σε κάποιον άλλο. Εδώ που τα λέμε, ποιος άλλος θα μπορούσε να «τρέξει» το συγκεκριμένο μαγαζί, που χτίστηκε γύρω από τον ιδιοκτήτη του, σε μια προσπάθεια των μεγαλοεκδοτών να συγκρατηθούν κάποιες διαρροές από το ΠΑΣΟΚ για να μην πάνε στον ΣΥΡΙΖΑ;

Εν πάση περιπτώσει, η θνησιγενής προσπάθεια ανακαίνισης του χρεοκοπημένου μαγαζιού περιλαμβάνει τη δημιουργία ενός μεταρρυθμιστικού πόλου, χωρίς να χαλάσει το... brand name του Ποταμιού (έτσι ακριβώς το διαβάσαμε σε αστική φυλλάδα). Ο Θεοδωράκης, λέει, θα στείλει επιστολή σε 300 πολίτες που διαθέτουν το μεταρρυθμιστικό προφίλ και θα τους καλέσει «να συμμετάσχουν στο συνέδριο ως συνδιοργανωτές και όχι μόνο ως σύνεδροι ή παρατηρητές»!

Το πράγμα είναι, φυσικά, για γέλια. Το μόνο ερώτημα είναι πού το πάει ο Θεοδωράκης. Εφυγε από το ΚΙΝΑΛ έχοντας κάνει κάποια συμφωνία με τον Τσίπρα ή βαδίζει στο άγνωστο με βάρκα την ελπίδα; Επειδή δεν τον έχουμε για βλάκα, νομίζουμε πως κάποια συμφωνία έχει κάνει κι απλά κάνει διάφορα τερτίπια (όπως το συνέδριο) για να κερδίσει χρόνο. Πάντως, έντονες φήμες φέρουν τον Αμυρά και τον Ψαριανό έτοιμους για τη ΝΔ. Αν ανεξαρτητοποιηθούν, τότε στον Θεοδωράκη θ' απομεινούν τέσσερις βουλευτές, γεγονός που θα του αφαιρέσει το δικαίωμα να μιλά στη Βουλή ως αρχηγός κοινοβουλευτικής ομάδας (απατούνται τουλάχιστον πέντε βουλευτές).

Από την άλλη, στην ομάδα που θα ετοιμάσει το... restart βλέπουμε να συμμετέχει και η νεοφιλελεύθερη Λυμπεράκη, που όλοι θεωρούσαν ότι έχει προσχωρήσει στη ΝΔ, λόγω και των ιδιαίτερων δεσμών της με την οικογένεια Μητσοτάκη. Μήπως το την έφερε ο Τσίπρας του Θεοδωράκη και αυτός αναζητά τρόπο για να προσεγγίσει τη ΝΔ; Ποιος ξέρει; Αλλά και γιατί θα έπρεπε να μας ενδιαφέρει με ποιον θα πάει ο Θεοδωράκης;

Το ερώτημα δεν τίθεται από την άποψη της αστικής πολιτικής, για την οποία ακόμα και τα πολιτικά ρετάλια τύπου Θεοδωράκη αποκτούν ειδικό βάρος όταν προσκολληθούν σε ένα από τα κόμματα εξουσίας (αυτό επιδιώκουν, άλλωστε, τα πολιτικά ρετάλια, όταν βλέπουν ότι ο αρχηγικός κύκλος τους εκλείσει οριστικά). Από την άποψη της (υπό διαμόρφωση) προλεταριακής πολιτικής έχει σημασία. Το μιντιακό σύστημα, με διαδικασίες που θυμίζουν μαζική πλύση εγκεφάλου, καθιστά τα ασημένια σημαντικά, βάζοντας τον εργαζόμενο κόσμο ν' ασχολείται με τα ψαλίσματα του κάθε Θεοδωράκη και με τα παιχνίδια της αστικής πολιτικής. Ετσι, επηρεάζει ούτε στο ελάχιστο την ουσία της ασκούμενης πολιτικής. Επηρεάζει μόνο -άλλοτε περισσότερο και άλλοτε λιγότερο- τους συσχετισμούς ανάμεσα στα αστικά κόμματα, τα οποία κινούνται αποκλειστικά με όρους θεάματος και πολιτικού μάρκετινγκ, αφού πλέον δε διαφέρουν σε τίποτα στα προγράμματά τους.

«**Α**κουσα τους κατηγόρους να ζητούν λεπτομέρειες για μένα. Ορίστε. Γεννήθηκα στο Μιλάνο, στις 9 Μαρτίου 1973, στο Μιλάνο. Είμαι έτοιμος και υπερήφανος να συλληφθώ επειδή μάχομαι να προστατέψω τα ιταλικά σύνορα». Με αυτά τα λόγια απάντησε ο υπουργός Εσωτερικών της Ιταλίας και αρχηγός της νεοφασιστικής Λέγκα, Ματέο Σαλβίνι, στην είδηση ότι οι δικαστικές αρχές ξεκίνησαν έρευνα για συμμετοχή του σε παράνομη κράτηση και απαγωγή των μεταναστών του πλοίου Diciotti που στις 15 Αυγούστου μάζεψε 190 μετανάστες από ένα σαπιοκάραβο κοντά στο ιταλικό νησί της Λαμπεντούζα. Οι 13 χρειάζονταν άμεση ιατρική φροντίδα γι' αυτό και μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο, όμως οι υπόλοιποι 177 παρέμειναν για δέκα ακόμα μέρες στο Diciotti.

Το πλοίο, αφού δεν έγινε δεκτό από τις αρχές της Μάλτας, αγκυροβόλησε σε κάποιο λιμάνι της Σικελίας. Όμως ο Σαλβίνι, σαν... γνήσιος «προστάτης των ιταλικών συνόρων», έσπευσε να απαγορέψει στους μετανάστες να κατέβουν από το πλοίο μέχρι να εξασφαλιστεί ότι θα μεταφερθούν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Δε δίστασε να παραβιάσει ακόμα και την ευρωπαϊκή σύμβαση για τα ανθρώπινα δικαιώματα που αναφέρει ότι αυτός που ζητά άσυλο δεν επιτρέπεται να κρατείται για πάνω από 48 ώρες. Οι μετανάστες κρατήθηκαν στο πλοίο Diciotti πάνω από δέκα μέρες κι έπρεπε να ξεκινήσουν την έρευνα (με αργό ρυθμό) οι ιταλικές δικαστικές αρχές για να δείξει ο Σαλβίνι ν' αφήσει τους 134 εναπομείναντες στο πλοίο πρόσφυγες να αποβιβαστούν (αφού είχαν αποβιβαστεί 27 παιδιά και 16 βαριά άρρωστοι). Είχε προηγουμένως εξασφαλίσει ότι η Αλβανία θα δεχόταν 20 από αυτούς και η Ιρλανδία άλλους 25.

Κάποιοι σίγουρα θα χειροκροτήσουν τον Σαλβίνι γι' αυτή του τη στάση. Όπως ο ομογάλακτος του σύγγρος πρωθυπουργός, Βίκτορ Ομπαν, ο οποίος δήλωσε ότι από την επιτυχία της προσπάθειας του Σαλβίνι εξαρτάται η ασφάλεια της Ευρώπης!

Αλλωστε, ο Σαλβίνι, δεν έκανε τίποτ' άλλο από το να ακολουθήσει τη λογική του διευθυντή της Frontex, Φαμπρίς Λεγκερί, ο οποίος κάλεσε τα ευρωπαϊκά κράτη να εφαρμόσουν περισσότερες απελάσεις «παράτυπων» μεταναστών για να στείλουν μήνυμα στους επίδοξους μετανάστες ότι δε θα κατορθώσουν να μείνουν στις ευρωπαϊκές χώρες ό,τι κι αν κάνουν.

Μολονότι οι «παράνομοι» αφίξεις στην ΕΕ έχουν μειωθεί στις περίπου 75 χιλιάδες από τα 1.2 εκατομμύρια που καταγράφηκαν το 2015, μολονότι πέρσι καταγράφηκαν 204.700 αφίξεις και έγιναν 151.000 απελάσεις (ποσοστό 74% επί των αφίξεων - δηλαδή περίπου τα τρία τέταρτα απελάθηκαν!), ο διευθυντής της Frontex κρούει τον κώδωνα του κινδύνου! Φυσικά, ο διευθυντής της συνοριακής αστυνομίας της ΕΕ παραδέχτηκε ότι δεν είναι δυνατόν να αφήνουμε τους ανθρώπους που κινδυνεύουν να πνιγούν στο έλεος της φουρτουνιασμένης θάλασσας (πάλι καλά!). Όμως θεώρησε ότι δε θα πρέπει να πηγαίνουν στην Ευρώπη, αλλά να αποβιβάζονται στις περίφημες πλατφόρμες αποβίβασης που βάσει της συμφωνίας που επιτεύχθηκε την 1η Ιούλη, θα λειτουργούν σε χώρες εκτός ΕΕ. Δηλαδή, οι πιο φτωχές χώρες καλούνται να σηκώσουν το βάρος της φροντίδας των μεταναστών που

Οι «εχθροί» μετανάστες και η «πολιτισμένη» Ευρώπη

έρχονται από περιοχές έσχατης εξαθλίωσης, ενώ η «πολιτισμένη Ευρώπη», στην οποία οι μετανάστες αντιστοιχούν σε ένα ποσοστό μικρότερο από το 1% του συνολικού της πληθυσμού, θα κλείνει την πόρτα και θα τους αφήνει απέξω ή θα τους δέχεται με το σταγονόμετρο! Αυτό θα πει κοινωνική ευαισθησία και αντιρατσιστική πολιτική!

Το έχουμε πει πολλές φορές και δε θα κουραστούμε να το επαναλαμβάνουμε. Κανείς δε θέλει να γίνει μετανάστης. Δε χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε γι' αυτό. Γίνεσαι μετανάστης όταν η ζωή στη χώρα σου είναι τουλάχιστον ασφυκτική και άθλια. Το έχει βιώσει και η Ελλάδα, με τις μαζικές μεταναστευτικές ροές στο εξωτερικό τη δεκαετία του '90, αλλά και πρόσφατα με την έξαρση της οικονομικής κρίσης. Σήμερα, υπάρχουν χώρες με οικονομική και πολιτική κατάσταση πολύ χειρότερη από αυτή της χώρας μας. Χώρες που είτε έχουν μετατραπεί σε συντρίμια από τους ατέρμονους πολέμους (Συρία, Ιράκ, Αφγανιστάν, Υεμένη κ.ά.) είτε μεγάλο μέρος του πληθυσμού τους βιώνει φτώχεια και εξαθλίωση που ούτε στον ύπνο της μπορεί να φανταστεί η «πολιτισμένη» Ευρώπη. «Δεν φταίμε εμείς γι' αυτό», έρχεται έτοιμη η απάντηση από τους ρατσιστές (καλυμμένους ή μη).

Αρα, πού καταλήγουμε; Στο να κλείσουμε την πόρτα στους ανθρώπους με την πλειοψηφία των οποίων είμαστε ταξικά αδελφία; Αυτό δεν πρόκειται να τους σταματήσει να έρχονται και να περνούν τα σύνορα, όπως πολύ σωστά, σε μία «κρίση ειλικρίνειας», είχε παραδεχτεί κάποτε ο Γιούνκερ. Πόσοι έχουν πνιγεί στη Μεσόγειο; Χιλιάδες. Όμως συνεχίζουν να έρχονται (άλλες φορές περισσότεροι κι άλλες λιγότεροι). Αυτή είναι η «τιμωρία» των «πολιτισμένων» χωρών για την ιμπεριαλιστική πολιτική που έχουν ακολουθήσει δεκαετίες τώρα, με την καταλήστευση των πρώτων υλών και την πολιτική που υποσκάπτει τα θεμέλια των χωρών του λεγόμενου «τρίτου κόσμου», ανάβοντας συχνά πολεμικές εστίες, είτε για να πουλήσουν όπλα οι πολυεθνικές-βρυκόλακες, είτε για να επεκτείνουν τις σφαίρες επιρροής τους τα μεγάλα ιμπεριαλιστικά κράτη του πλανήτη, είτε και για τα δύο. Κι έπειτα, έχουν το θράσος να μέμφονται τους μετανάστες που δε δέχονται να υπομείνουν την εξαθλίωση! Αν όμως τολμήσουν κι επαναστατήσουν στις χώρες τους,

τότε οι «κοινωνικά ευαίσθητοι» Ευρωπαίοι θ' αρχίσουν να μιλούν για «βαναυσότητες αγρίων».

Κι όμως, το θέμα είναι εξαιρετικά απλό στη βάση του. Αν δεν υπήρχε καταλήστευση αλλά πραγματική βοήθεια των πιο ανεπτυγμένων κρατών στα πιο φτωχά, αν δεν υπήρχε εκμετάλλευση του εργατικού δυναμικού των μεταναστών αλλά ένταξή του με ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις στο εργατικό δυναμικό των χωρών που καταφτάνουν, με στόχο την ανάπτυξη προς όφελος του εργαζόμενου ανθρώπου, βοηθώντας αυτό το δυναμικό να ενταχθεί διατηρώντας τις δικές του παραδόσεις κι εκπαιδεύοντάς το κα-

τάλληλα για να προσφέρει στο κοινό καλό, αν δεν υπήρχε επιβολή της εκάστοτε κουλτούρας στους μετανάστες αλλά αποδοχή των δικών τους ηθών κι εθίμων, τότε οι μετανάστες δε θα ήταν «μάστιγα» αλλά ευλογία. Αν όμως υπήρχαν όλα τα παραπάνω, δε θα υπήρχε καπιταλισμός, που είναι συνώνυμο της εκμετάλλευσης, του ανταγωνισμού, της ατομικότητας και του ρατσισμού.

Εχθρός λοιπόν δεν είναι οι μετανάστες, αλλά το σύστημα που τους οδηγεί στην εξαθλίωση ή ακόμα και το έγκλημα, που συνήθως είναι μικρότερου βαθμού από το έγκλημα που ως κοινωνική ομάδα υφίστανται.

Τα κοινωνικά προβλήματα, όμως, δε λύνονται ούτε με την καταστολή ούτε με τον αστικό «ανθρωπισμό» που θέλει τους μετανάστες σύγχρονους σκλάβους που θα τους χρησιμοποιούν στις χειρότερες δουλειές. Λύνονται επαναστατικά. Διαφορετικά θα συνεχίζουν να σέρνονται και να μολύνουν σαν γάγγραινα τον ανθρώπινο πολιτισμό. Ας θυμηθούμε ένα πολύ επίκαιρο και εύστοχο απόφθεγμα του γερο-Κάρολου: «Όταν μια μεγάλη κοινωνική επανάσταση διαφεντέψει τα επιτεύγματα της αστικής εποχής, στην παγκόσμια αγορά και στις μοντέρνες παραγωγικές δυνάμεις, και τα υποτάξει στον κοινό έλεγχο των πιο προχωρημέ-

νων λαών, μονάχα τότε η ανθρώπινη πρόοδος θα πάψει να μοιάζει μ' αυτό το αποτρόπαιο ειδωλολατρικό ξόανο που δεν πίνει νέκταρ παρά μόνο μέσα από το κρανίο των σφαγιασμένων» (Κ. Μαρξ, «Οι μελλοντικές συνέπειες της βρετανικής κυριαρχίας στην Ινδία», 22.7.1853).

ΥΓ. Οι γερμανικές αρχές ψάχνουν για χαφιέ των ακροδεξιών που ξεσηκώθηκαν στη Σαξονία με αφορμή το θανάσιμο μαχαίρωμα ενός 35χρονου γερμανού υπηκόου. Ο φερόμενος ως δράστης είναι ένας 22χρονος Ιρακινός, η εθνικότητα του οποίου δεν είχε ανακοινωθεί δημόσια από την αστυνομία. Τούτέστιν, κάποιοι μέσα από την αστυνομία διέφρευσαν την είδηση που ξεσήκωσε τα φασιστοειδή που ξεκίνησαν «σαφάρι» κατά των μεταναστών. Συμπέρασμα: Οι κατασταλτικοί μηχανισμοί ακόμα και των πιο «προηγμένων» δυτικών «δημοκρατιών» είναι θερμοκήπια ρατσιστών. Τα αστικά κράτη κινούν τους δικαστικούς τους μηχανισμούς μόνο όταν ξεπεραστούν τα όρια και οι φασίστες δρουν σαν κοινοί εγκληματίες. Ακόμα και στην περίπτωση της καταδίκης της νεοαζιστικής ομάδας που δολοφόνησε οκτώ Τούρκους κι έναν Έλληνα, αλλά και μια γερμανίδα αστυνομικό, η συμμορία δρούσε σε στενή σχέση με την Ομοσπονδιακή Ασφάλεια, οι πράκτορες της οποίας προσπαθούσαν για χρόνια να αποπροσανατολίσουν τις έρευνες. Γι' αυτό το κρατίδιο της Εσσης έσπευσε να κρατήσει κλειστό το φάκελο της 20χρονης εσωτερικής έρευνας της αστυνομίας για τα επόμενα 120 χρόνια (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/972/Διεθνή/31226.Εκτελεστικά-όργανα-οι-γερμανοί-νεοναζί!>)

Σύγχρονη δουλεία με μοντέρνο περιτύλιγμα

Υπάρχουν σκλάβοι την σήμερα; Αντε καλέ! Αυτά είναι κακές αναμνήσεις άλλων εποχών! Ο καπιταλισμός έχει εξαλείψει τη σκλαβιά, αφού βασίζεται στην ελεύθερη βούληση των συντελεστών της παραγωγής! Καπιταλιστές κι εργάτες συνυπάρχουν για να προωθήσουν την ανάπτυξη που θα πρέπει να γίνει δικαιότερη έτσι ώστε ο καθένας να καρπώνεται αυτό που του αντιστοιχεί. Οι καπιταλιστές το νόμιμο κέρδος τους (όχι ασυδοσίες παρακαλώ) και οι εργάτες -αν δουλεύουν και δεν τεμπελιάζουν- να παίρνουν κι αυτοί ένα δίκαιο μεροκάματο έτσι ώστε να ζουν αξιοπρεπώς. Αυτό δεν είναι το παραμύθι που μας πιπιλίζουν από τη στιγμή που γινόμαστε «πολίτες» μέχρι ν' αφήσουμε αυτόν τον... μάταιο κόσμο;

Τι κι αν ο καπιταλισμός γεννήθηκε ακριβώς μέσα από την πλήρη άρνηση της ελεύθερης βούλησης με τη δημιουργία μιας τάξης που έχασε κάθε ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής (προλετάριοι) έτσι ώστε να εξαναγκαστεί να δουλέψει «ελεύθερα» κάτω από τις προσταγές των σύγχρονων εκμεταλλευτών της; Η πρωταρχική συσσώρευση του κεφαλαίου, που ξεκίνησε από τον 16ο αιώνα, δεν ήταν παρά μια βίαιη καταλήστευση των μικροπαραγωγών του Μεσαίωνα, που όμοια της δεν ξαναγνώρισε ποτέ ο καπιταλισμός.

Τώρα, οι μορφές δουλείας έχουν κι αυτές... εκσυγχρονιστεί! Πριν από μερικά χρόνια, είχαμε επισημάνει την άγρια εκμετάλλευση των εργαζόμενων στα γερμανικά σφαγεία (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/736/>

Διεθνή/19551.Κινεζοποιημένοι-σκλάβοι-στα-γερμανικά-σφαγεία). Το θέμα είχε πάρει διαστάσεις στη γερμανική κοινωνία, αφού οι συνθήκες ζωής των εργατών προσομοίαζαν σε αυτές της εποχής της πρωταρχικής συσσώρευσης του κεφαλαίου.

Οι καπιταλιστές είχαν οργανώσει πολύ καλά τη μπίζνα, χρησιμοποιώντας τους ξένους εργάτες (Ρουμάνους, Πολωνούς, Βούλγαρους κ.ά.) με τον πιο αποτελεσματικό γι' αυτούς τρόπο. Σε απόσταση αναπνοής από τη δουλειά έφτιαξαν σπίτια (ορισμένα από τα οποία ήταν πρώην στρατώνες) με συρματοπλέγματα και σκεκιουριτάδες. Τα δωμάτια που στοιβάζονταν οι εργάτες χωρούσαν μόλις τέσσερα κρεβάτια, αλλά σ' αυτά ζούσαν οκτώ εργάτες. «Υπνος με βάρδιες δηλαδή...», όπως έλεγε ένα παλιό λαϊκό τραγούδι. Όταν οι τέσσερις εργάτες δουλεύουν την πρωινή τους βάρδια, οι υπόλοιποι τέσσερις ξεκουράζονται μέχρι να έρθει η σειρά τους να δου-

λέψουν. Ετσι εξοικονομείται χώρος και κρεβάτια, τα οποία είναι συνεχώς «ζεστά», όπως γινόταν στην Αγγλία την εποχή της πρωταρχικής συσσώρευσης του κεφαλαίου!

Προκειμένου να αποφύγουν τη λαϊκή κατακαυγή, μιας και το θέμα πήρε έκταση στα γερμανικά ΜΜΕ, οι εκπρόσωποι των έξι μεγαλύτερων σφαγείων της χώρας (PHW, Tönnies, Danisch Crown κτλ.) συναντήθηκαν με τον υπουργό Οικονομίας Olaf Lies (SPD) και τον υπουργό Γεωργίας Christian Meyer (Πράσινοι), για να συζητήσουν το θέμα. Συμφώνησαν να καθοριστεί κατώτατος μισθός των εργαζόμενων στα σφαγεία, να αυξηθούν οι εργοδοτικές εισφορές και οι καπιταλιστές να χρηματοδοτήσουν και να συμβάλουν στη δημιουργία υπηρεσίας ενημέρωσης για αλλοδαπούς εργάτες των σφαγείων, ενώ εμφανίστηκαν ανοιχτοί στο να γίνεται πιστοποίηση των εταιριών που συνάπτουν συμβόλαιο εργασίας.

Μαχμούντ Αμπάς

Προτείνει παλαιστινιακό κράτος-παρωδία

Μιλώντας στη Ραμάλα, την Τρίτη 28 Αυγούστου, σε μια ομάδα ισραηλινών ακαδημαϊκών, ο Μαχμούντ Αμπάς δήλωσε ότι ένα μελλοντικό παλαιστινιακό κράτος δεν πρέπει να έχει στρατό, ενώ η αστυνομία του θα πρέπει να διαθέτει μόνο μέσα καταστολής κοινωνικών ταραχών! Με αυτή τη δήλωση ο Αμπάς υιοθετεί με τον πιο ξεδιάντροπο τρόπο την πάγια απαίτηση των σιωνιστών για ένα παλαιστινιακό κράτος πλήρως αποστρατιωτικοποιημένο, στο έλεος του ισραηλινού στρατού, που θα αναλάβει την αστυνόμευση και την καταστολή στη Δυτική Οχθη και στη Λωρίδα της Γάζας, καθώς και τη μονομερή φύλαξη των συνόρων. Ένα κράτος που μόνο κράτος δε θα είναι.

Στη συνέχεια της ομιλίας του, ο Αμπάς δήλωσε υποκριτικά, καθώς μιλούσε σε ισραηλινούς ακαδημαϊκούς, ότι προτιμά να διατεθούν αυτά τα χρήματα στο εκπαιδευτικό σύστημα των παλαιστινιακών περιοχών!

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Αμπάς κάνει τέτοιες δηλώσεις. Σε παλιότερη ομιλία του είχε επίσης υποστηρίξει τη συγκρότηση ενός αποστρατιωτικοποιημένου παλαιστινιακού κράτους, στα σύνορα του 1967, που θα φυλάσσονται από τον νατοϊκό στρατό. Σύμφωνα με αυτή την πρόταση, εκτός από τους σιωνιστές και τους

πραιτοριανούς του Αμπάς, ο παλαιστινιακός λαός θα πρέπει να φορτωθεί στο σβέρκο του και το ΝΑΤΟ. Σύμφωνα με την αρχηγό της ισραηλινής αντιπολίτευσης, Τζίπι Λίβνι, ο Αμπάς είχε επαναλάβει αυτή τη θέση του και κατά τη διάρκεια των αποτυχημένων ειρηνευτικών συνομιλιών μεταξύ Παλαιστινιακής Αρχής και σιωνιστών την περίοδο 2013-14, κατά τη θητεία της τρίτης κυβέρνησης Νετανιάχου.

Την ίδια μέρα, η πρέσβειρα των ΗΠΑ στα Ηνωμένα Έθνη, Νίκι Χάλεϊ, δήλωσε σε ομιλία της σε συνέδριο του Ιδρύματος για την Υπεράσπιση της Δημοκρατίας, αμερικάνικο think

tank που διατηρεί στενούς δεσμούς με το Ισραήλ, ότι το «Δικαίωμα της Επιστροφής» των παλαιστίνιων προσφύγων πρέπει να απομακρυνθεί από το τραπέζι των διαπραγματεύσεων μεταξύ Αμπάς και σιωνιστών. Παράλληλα, αποκάλυψε ότι η κυβέρνηση Τραμπ εξετάζει να απορρίψει επίσημα το χρόνιο αίτημα του παλαιστινιακού λαού να ενταχθεί το ζήτημα της επιστροφής των παλαιστίνιων προσφύγων του 1947-48 σε οποιαδήποτε μελλοντική συμφωνία ειρήνευσης μεταξύ των δυο πλευρών.

Η επιστροφή των παλαιστίνιων προσφύγων στα εδάφη τους αποτελεί

κεντρικό ζήτημα της Παλαιστινιακής Υπόθεσης και είναι αυτή που τροφοδοτεί τις ογκώδεις διαδηλώσεις του παλαιστινιακού λαού δίπλα στα σύνορα της Γάζας με το Ισραήλ, κατά τη διάρκεια των οποίων ο ισραηλινός στρατός έχει δολοφονήσει εκατοντάδες Παλαιστίνιους και έχει τραυματίσει χιλιάδες.

Με μια αιφνιδιαστική κίνηση, η κυβέρνηση Τραμπ ανακοίνωσε τη διακοπή της αμερικάνικης χρηματοδότησης της UNRWA, του τμήματος του ΟΗΕ για τους παλαιστίνιους πρόσφυγες. Η συγκεκριμένη απόφαση έρχεται λίγους μήνες μετά την απόφαση για περιορισμό της αμερικάνικης χρηματοδότησης της UNRWA, το ύψος της οποίας ξεπερνά τα 200 εκατομμύρια δολάρια ετησίως. Ο περιορισμός των πόρων της UNRWA θα έχει ως αποτέλεσμα τη διακοπή της παροχής βασικών υπηρεσιών στους παλαιστίνιους πρόσφυγες που ζουν σε στρατόπεδα εντός και εκτός Παλαιστίνης, με αποτέλεσμα να βαθύνει η ανθρωπιστική κρίση, ιδιαίτερα στη Λωρίδα της Γάζας, όπου ένα μεγάλο μέρος των κατοίκων (πρόσφυγες) εξαρτάται από τη βοήθεια της UNRWA για τη σίτισή τους και την εκπαίδευση των παιδιών τους. Στην ανοιχτή φυλακή της Γάζας ένα πολύ μεγάλο μέρος των κατοίκων βασίζε-

ται στην UNRWA για τη στοιχειώδη επιβίωση.

Σύμφωνα με τον Ντέιβ Χάρντεν, πρώην αξιωματούχο της Υπηρεσίας για τη Διεθνή Ανάπτυξη του αμερικάνικου υπουργείου Εξωτερικών, η απόφαση της κυβέρνησης Τραμπ για διακοπή της χρηματοδότησης εγκυμονεί πολλούς κινδύνους και μπορεί να ενισχύσει ακόμα περισσότερο την επιρροή της Χαμάς στη Γάζα σε βάρος της Παλαιστινιακής Αρχής.

Παράλληλα με την απόφαση για διακοπή της χρηματοδότησης της UNRWA, η κυβέρνηση Τραμπ απαιτεί από την UNRWA να άρει το στάτους του παλαιστίνιου πρόσφυγα από το 90% αυτού του πληθυσμού που συνολικά ξεπερνά τα 5,3 εκατομμύρια. Ο συνολικός αριθμός, σύμφωνα με τους Αμερικάνους, δεν πρέπει να ξεπερνά τους 500.000, όσοι ήταν -πάντα σύμφωνα με τους Αμερικάνους- οι παλαιστίνιοι πρόσφυγες που ξεριζώθηκαν από τα πατρογονικά τους εδάφη μετά την ίδρυση του Ισραήλ το 1948. Αυτή τη στιγμή, πρόσφυγες θεωρούνται όχι μόνο όσοι υπέστησαν τους διωγμούς των σιωνιστών το '48, αλλά και οι απόγονοί τους, οι οποίοι ζουν στοιβαγμένοι υπό άθλιες συνθήκες σε προσφυγικά στρατόπεδα στη Δυτική Οχθη, τη Λωρίδα της Γάζας, τον Λίβανο και τη Συρία.

Δε γνωρίζουμε πώς εξελίχθηκε η ιστορία, όμως σε πρόσφατο δημοσίευμα της Deutsche Welle, με τίτλο «Σύγχρονη δουλεία ακόμα και στην Γερμανία», διαβάσαμε τα εξής: «Σύμφωνα με τον δείκτη Global Slavery Index της οργάνωσης Walk Free Foundation από την Αυστραλία, πάνω από 40 εκατομ. άνθρωποι σήμερα ζουν υπό συνθήκες δουλείας. 167.000 εξ αυτών στη Γερμανία. Σε αντίθεση όμως με την ιστορική έννοια της δουλείας, που αποτελούσε μια νομικά αναγνωρισμένη σχέση κυριότητας ενός προσώπου έναντι ενός άλλου, οι σύγχρονες μορφές δουλείας λειτουργούν διαφορετικά. Ο Ντίμαρ Ρόλερ, διευθυντής του γερμανικού παραρτήματος της διεθνούς ανθρωπιστικής οργάνωσης International Justice Mission αναφέρει στη DW: "Η δουλεία σήμερα δεν είναι νόμιμη, αλλά υπάρχει εν κρυπτώ. Ωστόσο, έχει αλλάξει μορφή, λειτουργεί σαν χαμαιλέοντας"... Στη Γερμανία, σύμφωνα με την Ομοσπονδιακή Εγκληματολογική Υπηρεσία (BKA), το 2017 καταγράφηκαν τέτοια φαινόμενα κυρίως στον κατασκευαστικό τομέα και τη γαστρονομία και αφορούσαν ως επί το πλείστον μετανάστες. Και στους κλάδους της μεταποίησης κρέατος, της αγροτικής παραγωγής, των μεταφορών αλλά και στον χώρο των οικιακών βοηθών παρατηρήθηκαν αντίστοιχα περιστατικά. Συνολικά πέρυσι

180 περιπτώσεις θυμάτων, κυρίως από χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, έγιναν γνωστές στις γερμανικές αρχές». Ο Ρόλερ συμπληρώνει ότι στη Γερμανία ανθεί η σεξουαλική εκμετάλλευση, σε βαθμό που να την αποκαλεί «οίκο ανοχής της Ευρώπης»!

Ποιος είπε ότι ακόμα και η πιο ακραία δουλεία δεν μπορεί να συμβαδίζει αρμονικά με την καπιταλιστική ανάπτυξη; Η φιλοσοφία είναι κοινή: η εκμετάλλευση εργατικής δύναμης και η απλήρωτη δουλειά. Απλά, στις ακραίες μορφές της δουλείας, η απλήρωτη δουλειά μεγιστοποιείται, ενώ στις «κανονικές» εργασιακές σχέσεις οι καπιταλιστές πληρώνουν τουλάχιστον την αξία της εργατικής δύναμης (δηλαδή την αξία των εμπορευμάτων που χρειάζονται για να μπορεί να επιβιώνει ο εργάτης), καρπώνόμενοι την υπεραξία, δηλαδή την πρόσθετη αξία που παράγει ο εργάτης κατά την εργασία του. Όμως, η κρίση κι ο λυσοσάλεος ανταγωνισμός κάνει το κεφάλαιο ακόμα πιο αδηφάγο, το οδηγεί να πληρώνει ολοένα και πιο λίγα, ολοένα και πιο κάτω από την αξία της εργατικής δύναμης, με αποτέλεσμα οι εργάτες να εξαθλιώνονται μέχρι το έσχατο σημείο. Η δουλεία, επομένως, είναι μέσα στη λογική του καπιταλισμού κι όσες κατάρεις κι αν της ρίξουμε δε θα αφανιστεί, αν δεν αφανιστεί ο καπιταλισμός.

Τουρκία

Τα Μνημόνια έρχονται

Μπορεί ένας πάστορας να επηρεάσει τις οικονομικές εξελίξεις σε μία χώρα; Κοιτάζοντας τα πράγματα από την επιφάνεια, κάποιος θα μπορούσε να απαντήσει καταφατικά, με αφορμή αυτά που συμβαίνουν σήμερα στην Τουρκία. Η άρνηση των τουρκικών αρχών να αφήσουν ελεύθερο τον αμερικανό πάστορα Αντριου Μπράνσον, που κατηγορείται για «τρομοκρατία», προκάλεσε άλλη μία κατρακύλα της τουρκικής λίρας την περασμένη βδομάδα καθώς και την οργή του Ερντογάν που μίλησε για «οικονομικό πόλεμο» από τις ΗΠΑ.

Όμως η τουρκική λίρα δεν άρχισε να κατρακυλά από τότε που συνέλαβαν τον πάστορα. Από τις αρχές του χρόνου έχει χάσει ένα 40% έναντι του δολαρίου, μετά από μία αλματώδη αύξηση του τουρκικού ΑΕΠ που το δεύτερο εξάμηνο του 2017 κινήθηκε σε επίπεδα άνω του 7%, συνεχίζοντας την ξέφρενη πορεία μιας οικονομίας που βασίζεται στο δανεισμό, από τον οποίο το 39% είναι σε δολάρια.

Η τουρκική φούσκα είναι έτοιμη να σκάσει, για να μην πούμε ότι τώρα αρχίζει να σκάει. Το ΔΝΤ, στην έκθεσή του

που δημοσιεύτηκε τον περασμένο Απρίλη, προειδοποιούσε για τη μείωση των ρυθμών ανάπτυξης και τα χρέη που ταλανίζουν τη χώρα. Σύμφωνα με το τουρκικό υπουργείο Οικονομικών, το συνολικό χρέος της κυβέρνησης, της κεντρικής τράπεζας, των ιδιωτικών επιχειρήσεων και των νοικοκυριών ξεπέρασε το ένα τρισελίρες τον περασμένο Ιούλη, σημειώνοντας αύξηση κατά 23,5% μέσα σε ένα χρόνο.

Το πώς θα εξελιχτεί η τουρκική κρίση δεν μπορούμε να το προβλέψουμε από τώρα. Οι διαβεβαιώσεις του υπουργού Οικονομικών Μπεράκ Αλμπαϊράκ, ότι δε θα καταφύγει στο ΔΝΤ, σίγουρα δεν πείθουν. Τα μέτρα που θα πλήξουν τα λα-

ϊκά στρώματα, όμως, -είτε με ΔΝΤ είτε χωρίς- θα πρέπει να θεωρούνται δεδομένα (στη φερόλογία πρώτα απ' όλα). Το πρώτο δεκαπενθήμερο του Σεπτεμβρίου, ο Αλμπαϊράκ θα ανακοινώσει το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα της κυβέρνησης για την οικονομία κι εκεί θα φανεί τι μέτρα θα πάρει.

Μπορεί το οικονομικό βάρος της Τουρκίας στην παγκόσμια οικονομία να είναι μικρό, όμως αυτό δε σημαίνει ότι οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που την ελέγχουν δε θα της επιβάλουν τους όρους που απαιτούνται για να συνεχίσει να πληρώνει τα χρέη της. Όταν μάλιστα η τουρκική ηγεσία «ερωτοτροπεί» με τη Ρωσία, οι οικονομικές πιέσεις θα γίνουν

ακόμα πιο ασφυκτικές.

Μπορεί μόνο οι ισπανικές και οι ιταλικές τράπεζες να έχουν κάποια περιορισμένη έκθεση σε τουρκικά δάνεια (το 4,5% και 2,1% των ισολογισμών τους, αντίστοιχα, σύμφωνα με την J.P. Morgan), όμως από την άλλη, ο γερμανικός ιμπεριαλισμός έχει διεισδύσει για τα καλά στη χώρα, με 7.500 γερμανικές εταιρίες να δραστηριοποιούνται στην Τουρκία. Γι' αυτό τα Μνημόνια έρχονται ανεξάρτητα του πώς θα ονομαστούν. Αυτό το γνώριζε καλά ο Ερντογάν, γι' αυτό και έκανε τις εκλογές χωρίς, πιστεύοντας ότι θα γλιτώσει την καρέκλα του. Το κατά πόσο θα το καταφέρει αυτό θα φανεί το επόμενο διάστημα.

στο ψαχνό

Ούτε ντροπή ούτε τσίπα

Ο Γιωργάκης Παπανδρέου πήγε στο Καστελλόριζο για να ανακοινώσει την έναρξη της μνημονιακής περιόδου, φλομώνοντας τον ελληνικό λαό στα ψέματα σχετικά με το περιεχόμενό της. Ο Τσίπρας επέλεξε τελικά την Ιθάκη για να εκφωνήσει τα δικά του ψέματα για το ανύπαρκτο τέλος της μνημονιακής περιόδου.

Και στις δυο περιπτώσεις, το ασύστολο ψέμα, η υποκρισία, η διαστρέβλωση της πραγματικότητας ήταν στις ίδιες αναλογίες. Η μόνη διαφορά που μπορεί να βρει κανένας έγκειται στην υποκριτική ικανότητα ενός εκάστου. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Τσίπρας είναι καλύτερος ηθοποιός από τον Γιωργάκη που έχει και το μειονέκτημα των κακών ελληνικών.

Ενας φιλόλογος ή ένας θεατρικός κριτικός θα έβαζε μηδέν στο κείμενο που συνέταξαν οι λογογράφοι του Τσίπρα. Ήταν άθλιο απ' όλες τις πλευρές. Με παραδείγματα από τη μυθολογική Οδύσσεια τραβηγμένα από τα μαλλιά για να ταιριάξουν άτεχνα με σημερινά ζητήματα, με τερατώδεις αναλογίες και μια αμήχανη γραφή που πρόδιδε από τη μια τον εξυπνακισμό και από την άλλη τον πολιτικό αμοραλισμό και των συγγραφέων και του ηθοποιού.

Ενας προσεκτικός πολιτικός παρατηρητής δε θα δυσκολευόταν να παρατηρήσει ότι με τις 859 λέξεις του ο Τσίπρας δεν είπε απολύτως τίποτα. Ήταν ένα διάγγελμα προεκλογικού τύπου, σαν τις ομιλίες που εκφωνούνται από τα μπαλκόνια ενώπιον παραληρούντων οπαδών. Απολύτως λογικό να μείνει σε προεκλογικού τύπου σλόγκαν και ανιστόρητους παραλληλισμούς με την Οδύσσεια, αφού δεν έχει να πει τίποτα συγκεκριμένο στον ελληνικό λαό, γιατί η μνημονιακή πολιτική όχι μόνο δεν τελείωσε, αλλά θα συνεχιστεί ίδια κι απαράλλαχτη επί της ουσίας, με μικροαλλαγές μόνο στο στιλ (και όχι στην ουσία) της διαχείρισής της.

Δε χρειαζόμαστε τις επισημάνσεις της Μέρκελ, που απευθύνεται στο δικό της ακροατήριο («Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα επιβλέπει την Ελλάδα εντατικά τέσσερις φορές ετησίως την πρώτη περίοδο μετά το τέλος του προγράμματος. Θα ελέγχει επιπλέον τις ελληνικές εγγυήσεις για τη συνέχιση της μεταρρυθμιστικής πορείας. Μέχρι το 2022 η Ελλάδα θέλει να επιτυγχάνει ένα πρωτογενές πλεόνασμα ύψους 3,5% του ΑΕΠ και κατόπιν να τηρεί τους ευρωπαϊκούς δημοσιονομικούς κανόνες», ανακοίνωσε η καγκελαρία). Ξέρουμε πολύ καλά τι προβλέπει το μετα-Μνημόνιο, που ταυτίζεται πλήρως με το Μνημόνιο. Εχουμε αναλύσει προ εβδομάδων τη σχετική απόφαση του Eurogroup.

Ούτε θα αρκεστούμε στο να στηλιτεύσουμε την αθλιότητα της αστικής πολιτικής, τον κυνισμό και τον απόλυτο αμοραλισμό του Τσίπρα και των συριζαίων. Αυτά είναι μεγέθη αντιστρόφως ανάλογα με τη δύναμη (ή την αδυναμία) του εργατικού κινήματος. Και δεν μπορεί να μη βλέπουμε ότι από το 2012 δεν υφίσταται ούτε καν αυτό το μαζικό κίνημα διαμαρτυρίας που σημάδεψε την πρώτη μνημονιακή διετία. Εξατμίστηκε στις κάλπες του 2012 και του 2015. Εγινε καύσιμο για πολιτικούς τυχοδιώκτες που ενδύθηκαν τη λεοντή του «αριστερού» και «αντιμνημονιακού».

Είναι άχαρο (και ταξικά τοξικό) να περιορίζεται η συζήτηση στα περί της «προδοσίας» του ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί μια τέτοια συζήτηση οδηγείται αναγκαστικά -μέσα από τα κανάλια του κοινοβουλευτικού κρετινισμού- στην αναζήτηση άλλων «εναλλακτικών λύσεων», σ' ένα παιχνίδι που δεν έχει εναλλακτικές λύσεις. Εξω απ' αυτό το «στημένο» παιχνίδι πρέπει να αναζητηθούν οι λύσεις, με γνώμονα ΤΑΞΙΚΟ.

Βγήκαν από τα μνημόνια
τα μεζεδάκια...

KONTRES

Ψευτομαγκιές

Στις 26 Ιούλη, ο ΣΥΡΙΖΑ ανακοίνωσε ότι οι βουλευτές και τα στελέχη του κάνουν εμπάργκο στον ΣΚΑΙ, «μετά από τη χυδαία επίθεση στο πρόσωπο των αρχηγών του Πυροσβεστικού Σώματος και της Ελληνικής Αστυνομίας, που σε εντεταλμένη υπηρεσία εκτέλεσε ο ΣΚΑΙ με αποκλειστικό στόχο να πλήξει το ηθικό των στελεχών και μελών των δύο Σωμάτων». Ήταν η περίοδος που όλα είχαν γίνει άσφουρα και που για την εκατόμβη των νεκρών στο Μάτι και τον Βουτζά έφταιγε ο... «στρατηγός άνεμος» και κανένας άλλος.

Στις 21 Αυγούστου, ο ίδιος ο Τσίπρας έσπασε το εμπάργκο στην Ιθάκη, κάνοντας δήλωση στην τηλεόραση του ΣΚΑΙ. Ήταν η εποχή που οι αρχηγοί Πυροσβεστικής και Αστυνομίας είχαν οδηγηθεί σε παραίτηση, μπας και η απομάκρυνσή τους (όπως και του Τόσκα) λειτουργήσει ως εξιλασμός για την κυβερνητική πολιτική.

Παλιά караβάνα

«Έχω μια πολύ καλή συνεργασία με τους φίλους μου εκεί και με τον Σταύρο, αλλά είναι μια πολιτική συνεργασία, δεν είμαι ενταγμένος στο Ποτάμι, άρα δεν είμαι και ο αυθεντικότερος εκφραστής του προσανατολισμού που έχει τώρα το Ποτάμι. Εύχομαι να πάει καλά το Ποτάμι, αλλά ειλικρινά έχω την εντύπωση ότι μερικοί, μερικές φορές, μερικοί πολιτικοί κύκλοι κάπου ολοκληρώνουν την εικόνα τους και χρειάζονται μεγάλες τομές και αλλαγές. Δεν είμαι αισιόδοξος, σας το λέω, δεν είμαι αισιόδοξος». Παλιά караβάνα στον ομορτισμό ο Σπύρος Λυκούδης, κουνάει μαντίλι στον Θεοδωράκη, μέσω του οποίου κατάφερε να διατηρήσει την έδρα του στη Βουλή. Του λέει ότι έκλεισε τον κύκλο του. Μόνο ο κύκλος του Λυκούδη δεν κλείνει (κι ας έχει σχεδόν τα διπλά χρόνια από τον Θεοδωράκη στην αστική πολιτική). Περιμένει να δει πώς θα διαμορφωθεί το πολιτικό σκηνικό προεκλογικά, για να επιλέξει το σχήμα μέσω του οποίου θα επιδώσει τη βουλευτική του επιβίωση.

Γομάρια (1)

«Αποτελεσματικά λειτουργήσει το σύνολο των μηχανισμών του κράτους, όσο και αν ο τελικός αριθμός των θυμάτων “θολώνει” την εικόνα». Η φράση ανήκει στον... αριστερό Πολάκη. Μνημείο πολιτικού κυνισμού, αμοραλισμού και γαϊδουριάς. Πήγαν και κάηκαν οι άχρηστοι και «θόλωσαν» την εικόνα του άριστου κυβερνητικού έργου!

Γομάρια (2)

«Εχουμε μια εθνική τραγωδία. Μπορούμε να σκεφτόμαστε επικοινωνιακά και με όρους πολιτικού κόστους; Προφανώς όχι». Ο τύπος που έκανε αυτή τη δήλωση (συνέντευξη στα «Νέα», 4-5.8.18) ονομάζεται Κώστας Ζαχαριάδης και είναι διευθυντής της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν αναφερόμαστε μόνο στην προσωπική γαϊδουριά. Αναφερόμαστε και στην αντίληψη που έχει αυτός ο τύπος για τους έλληνες πολίτες. Τους θεωρεί ένα τσούρμο από ηλίθιους που δε θα μπορούσαν να δουν πως ό,τι έκανε η κυβέρνηση ήταν σκέτη «επικοινωνία» (προπαγάνδα δηλαδή) με στόχο τη μείωση του «πολιτικού κόστους». Τους νεκρούς, τους τραυματίες, τους καταστραμμένους τους είχαν «γραμμένους κανονικά».

Είχε και άλλη ατάκα, παρόμοιοι περιεχόμενου, η εν λόγω συνέντευξη: «Το ζήτημα της ευθύνης και της συγγνώμης δεν είναι και δεν πρέπει να γίνεται μέρος πολιτικού και επικοινωνιακού πολέμου και εντυπώσεων. Ευθύνες δεν αποδίδονται διά των τηλεπαραθύρων... Ο πρωθυπουργός έχει ήδη αναλάβει την πολιτική ευθύνη, κάτι που σπανίζει στο πολιτικό μας σύστημα»!

Γομάρια (3)

«Συγκρίνουμε ανόμοιες καταστάσεις. Το 2007 η φωτιά ήταν 100 φορές μεγαλύτερη σε ένταση και διήρκεσε 7 μέρες, ενώ τη Μαύρη Δευτέρα στο Μάτι 6 ώρες». Ο Βασίλης Κικίλιας, που έκανε αυτή τη δήλωση («Νέα», 4-5.8.18)

ποτέ δε διακρίθηκε για την ευστροφία του. Αν ήταν στοιχειωδώς εύστροφος, θα αντιλαμβανόταν ότι το «επιχείρημα» που σκαρφίστηκε είναι σε βάρος της ΝΔ (όταν μια πυρκαγιά εκτείνεται στο χρόνο, τότε έχει περισσότερες δυνατότητες διάσωσης). Πέρα απ' αυτό, όμως, εκείνο που βλέπει κανείς στη δήλωση Κικίλια είναι η ίδια με των συριζανελιτών εξουσιαστική γαϊδουριά. Πήραν μια ζυγαριά με δύο ζυγούς και βάζουν στη μια μεριά τους νεκρούς επί των ημερών τους και στην άλλη τους νεκρούς επί ΣΥΡΙΖΑ, για ν' αποδείξουν ότι αυτοί ήταν σωστοί και οι άλλοι άφρονες.

Ξεβράκωμα

Κάθε άλλο παρά συμμερίστηκε τα πανηγύρια των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ για την «έξοδο από τα Μνημόνια» ο διεθνής αστικός Τύπος, που επέμεινε στα ουσιαστικά σημεία της «εξόδου». Δηλαδή, στην υποχρέωση διατήρησης ατόφιου του μνημονιακού καθεστώτος καθώς και στην υποχρέωση «παραγωγής» υψηλών «πρωτογενών πλεονασμάτων» επί σειρά ετών.

Από τα πολλά δημοσιεύματα, που ήταν όλα στο ίδιο μήκος κύματος, ξεχωρίσαμε το σκίτσο του βρετανικού Guardian μ' έναν σκελετό να πανηγυρίζει σείοντας μια ελληνική σημαία (δημοσιεύεται στη σελίδα 15 αυτού του φύλλου) και το σχόλιο της αμερικανικής Washington Post, που έκανε λόγο για παράταση της λιτότητας για τέσσερις ακόμα δεκαετίες και τόνιζε: «Υπό τους όρους του προγράμματος διάσωσης που ολοκληρώνεται σύντομα, η Ελλάδα πρέπει να συνεχίσει να διατηρεί πλεονάσματα τουλάχιστον 2,2% του ΑΕΠ μέχρι το 2060. Άλλες τέσσερις δεκαετίες λιτότητας».

Φυσικά, η προπαγάνδα της κυβέρνησης κατάπιε αμάσητα αυτά τα δημοσιεύματα. Δεν τόλμησε να μιλήσει για fake news και για αντιπολιτευτική προπαγάνδα.

Λες και σημασία έχει πότε υπήρξαν οι περισσότεροι νεκροί και όχι οι συνθήκες υπό τις οποίες υπήρξαν τόσοι νεκροί, που και στις δυο περιπτώσεις συνιστούν ένα μαζικό έγκλημα λόγω αδιαφορίας, ανικανότητας και σκληρής λιτότητας στις κοινωνικές δαπάνες.

Ο λύκος κι αν εγέρασε

«Πρέπει να υπάρξει στρατηγική ήττα των ιδεών της Αριστεράς για να μην ξαναβρεθεί στην εξουσία με οποιαδήποτε μορφή της. Ο Κυριάκος Μητσοτάκης πρέπει να κάνει παρεμβάσεις στο κράτος και στους θεσμούς για να μην ξαναέρθει η Αριστερά στην εξουσία, γιατί οι ιδέες της είναι ελαττωματικές».

Πολλοί βοήθησαν για να χτίσει ο Βορίδης το προφίλ του σοβαρού και μετριοπαθούς συντηρητικού πολιτικού, που έτυχε στα νιάτα του να υποπέσει σε κάποια... ακροδεξιά αμαρτήματα, τα οποία όμως έχει αφήσει οριστικά πίσω. Όμως, ο Βορίδης φροντίζει να επιβεβαιώνει τη λαϊκή παροιμία: Ο λύκος κι αν εγέρασε κι άσπρισε το μαλλί του, μήτε τη γνώμη άλλαξε μήτε την κεφαλήν του!

Απρόσεκτοι

Απρόσεκτοι αποδείχτηκαν και πάλι οι πρωθυπουργικοί λογογράφοι. Εγραψαν του Τσίπρα κι αυτός το είπε στο «ποίημα» της Ιθάκης: «Η δημοκρατία ευτελίστηκε. Τραπεζίτες έγιναν πρωθυπουργοί και υπουργοί έγιναν τραπεζίτες». Δεν ήταν καθόλου δύσκολο για τον Τύπο της αντιπολίτευσης να θυμηθεί ότι η Λούκα Κατσέλη, υπουργός του Γιωργάκη Παπανδρέου, με πλούσιο μνημονιακό έργο, τοποθετήθηκε πρόεδρος στην Εθνική Τράπεζα από τον Τσίπρα. Και να πάνε και πιο πίσω στο χρόνο, ενθυμούμενοι ότι το 1989 ο πρόδρομος του ΣΥΡΙΖΑ, ο τότε ενιαίος Συνασπισμός των Κυρκοφλωράκηδων, επέλεξε (μαζί με τη ΝΔ του Κ. Μητσοτάκη και το ΠΑΣΟΚ του Α. Παπανδρέου) έναν τραπεζίτη, τον Ξενοφώντα Ζολώτα, για πρωθυπουργό της ονομασθείσας «οικουμενικής» κυβέρνησης. Κι ότι από την κυβέρνηση εκείνου του τραπεζίτη ξεκίνησε τη θεσμική πολιτική του καριέρα ως υπουργός Οικονομίας ο σημερινός αντιπρόεδρος Γιάννης Δραγασάκης.

Ετσι είναι, όμως, η αλαζονεία και η βιασύνη συχνά τιμωρούνται.

Πλειοδοσία

Βάλτε τώρα που γυρίζει. Ο Τσίπρας έδωσε το σύνθημα από την Ιθάκη και οι υπουργοί ξαμολύθηκαν στα ραδιοκάναλα κι άρχισαν την πλειοδοσία. Θα μοιράσουμε 750 εκατομμύρια κοινωνικό μέρισμα, δηλώνει η Αχτσιόγλου. Πάνω από 1 δισ. θα είναι το υπερπλεόνασμα και θα το μοιράσουμε υπερθεματίζει η υπουργός Γεμιστών και λοιπών εδεδεσμάτων Θεανώ Φωτίου. Γιατί να μη μοιράσουν; Τζάμπα είναι...

ΥΓ. Ο (τροτσκιστής στα νιάτα του και τώρα απλά αστός εξουσιαστής) συριζαίος βουλευτής Τριαντάφυλλος Μηταφίδης ήταν αυτός που το τερματίσε: «Είμαστε σε μια μάχη με τους δανειστές, δεν είμαστε απλώς τα καλά παιδιά που εφαρμόζουν τα συμφωνηθέντα»!

Σκάσε ανθρωπάκο!

Δεν πρόλαβε ν' ανακοινώσει τη σύνθεση της ανασχηματισμένης κυβέρνησης ο Τζανακόπουλος κι ο Ραγκούσης έπιασε δουλειά στο twitter: «Ελπίζω να συμφωνούμε πως έγινε ο ανασχηματισμός και ότι-όπως είχα πει-δεν είμαι υπουργός. Ε λοιπόν, για όσους έχουν κάνει την κακοήθεια επάγγελμα-και τώρα που δεν μπορούν να μου αποδώσουν ιδιότητα-επαναλαμβάνω: η ημέρα που έφερε το τέλος των μνημονίων ήταν μία ιστορική ημέρα.

Σιγά μη μου ζητήσουν συνγνώμη για τις προσβολές τους όλοι αυτοί που βρωμίζουν τη δημόσια ζωή με την κακοήθειά τους».

Φυσικά και ήξερε ότι δε θα γίνει υπουργός ο Ραγκούσης. Είναι πολύ φρέσκος στο «περιβάλλον» Τσίπρα και στην επετηρίδα προηγούνταν αρκετοί άλλοι. Καλύτερα γι' αυτόν θα ήταν να το βούλωνε, όμως. Γιατί όταν θα έρθει η ώρα της «αποκατάστασής» του, πολλοί θα θυμηθούν αυτά τα «τιτιβίσματα». Βέβαια, για τους αστούς πολιτικούς αυτά δεν έχουν καμιά σημασία. Έχουν συνηθίσει να γλείφουν εκεί που έφτυναν, αν αυτό ευνοεί την πολιτική τους καριέρα. Τεράστιος είναι ο σχετικός κατάλογος. Τελευταία εγγραφή η Κατερίνα Παπακώστα.

Ολο και πιο δεξιά

Ακούσαμε τον γνωστό Μπαλάφα (ευτυχή που διατήρησε το υφυπουργείο του) να δηλώνει ότι με τον ανασχηματισμό ο Τσίπρας έκανε αμφίπλευρη διεύρυνση. Γνωστός παπαρολόγος ο Μπαλάφας δεν αντιλήφθηκε καν ότι τοποθέτησε το ΠΑΣΟΚ στ' αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά δεν έχει ιδιαίτερη σημασία. Είναι ηλίου φαεινότερον ότι με τον συγκεκριμένο ανασχηματισμό ο Τσίπρας πήγε την κυβέρνησή του και τον ΣΥΡΙΖΑ (μιλάμε για το συμβολικό επίπεδο, γιατί η πολιτική δεν άλλαξε) ακόμα πιο δεξιά. Έδωσε ένα υφυπουργείο παραπάνω στον Καμμένο, πήρε την Παπακώστα (μέλος της κυβέρνησης των Σαμαροβενιζέλων κατά το δεύτερο Μνημόνιο), πήρε την Ξενογιαννακοπούλου και επανέφερε τον Μπόλαρη (μέλη της κυβέρνησης του ΓΑΠ κατά το πρώτο Μνημόνιο) κι έκανε υπουργό τον Ρήγα, μέλος της πιο δεξιάς τάσης του ΣΥΡΙΖΑ.

Αποπροσανατολιστική προπαγάνδα για το νέο πετσόκομμα των συντάξεων

Για να το πούμε ευθύς εξαρχής, εμείς εκτιμούμε ότι η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων θα πάρει **αναβολή** στην εφαρμογή της ψηφισμένης νέας περικοπής των συντάξεων. Όχι επειδή πάει καλά η οικονομία και το μέτρο είναι αχρείαστο, όπως υποστηρίζει η κυβερνητική προπαγάνδα, αλλά επειδή το μέτρο είναι πρακτικά αδύνατο να εφαρμοστεί από 1.1.2019. Οι υπηρεσίες του ΕΦΚΑ (και των Ταμείων που συγχωνεύτηκαν σ' αυτόν), αποσιλωμένες από το απαραίτητο προσωπικό, δεν είναι σε θέση να ολοκληρώσουν το έργο του επανυπολογισμού όλων των συντάξεων που έχουν εκδοθεί μέχρι το Μάη του 2016 και να καθορίσουν τις «προσωπικές διαφορές», επί των οποίων θα εφαρμοστεί το πετσόκομμα.

Αυτό λέει το δικό μας ρεπορτάζ και είναι έγκυρο. Επομένως, η κυβέρνηση έχει μια καλή «δεύτερη γραμμή άμυνας» απέναντι στους ιμπεριαλιστές δανειστές. Αντί για κατάργηση του μέτρου, μπορούν να συμφωνήσουν στην «αναβολή και επανεξέταση». Στο μεταξύ, θα έχουν γίνει οι εκλογές, στις οποίες η κυβέρνηση θα έχει βγάλει όση πολιτική υπεραξία θα μπορέσει να βγάλει απ' αυτό το θέμα, πετώντας την «καυτή πατάτα» στα χέρια της επόμενης κυβέρνησης. Η σιγουριά με την οποία μίλησε ο Δραγασάκης σε ραδιοφωνική του εμφάνιση την περασμένη Πέμπτη («ο προϋπολογισμός του 2019 δεν θα περιέχει περικοπή συντάξεων, αντίθετα θα περιέχει μέτρα ανακούφισης των αδύναμων κοινωνικών στρωμάτων»), η ειρωνεία του Παππά απέναντι στη ΝΔ («έκπληξη-και μάλιστα αρνητική- θα βιώσουν όσοι πολιτεύονται με την ανάγκη εξωτερικών καταναγκασμών, όταν επιτευχθεί η ανάσχεση του μέτρου») δείχνουν ότι προς τα εκεί βαδίζουμε. Η λέξη «ανάσχεση» που χρησιμοποίησε ο Παππάς, καθώς και η αναφορά του Δραγασάκη όχι σε κατάργηση του μέτρου, αλλά στο τι θα περιλαμβάνει ο προϋπολογισμός του 2019, δείχνουν πως αυτός είναι ο προσανατολισμός της

κυβέρνησης. Μια αναβολή (που θα την πλασάρει σαν «πρώτο βήμα προς την κατάργηση») είναι ό,τι καλύτερο μπορεί να πετύχει σήμερα. Γι' αυτό και από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Εργασίας δεν ασκήθηκε καμιά πίεση στις υπηρεσίες του ΕΦΚΑ ώστε να «τρέξουν» τις διαδικασίες του επανυπολογισμού των παλιών συντάξεων.

Στο επιτελείο Μητσοτάκη και στον φιλικό του Τύπο μάλλον έχει μαζευτεί ένα τσούρμο ηλιθίων. Δεν εξηγείται αλλιώς η επιμονή τους στο ότι το μέτρο θα εφαρμοστεί και η καταφυγή τους στα τεχνικά κλιμάκια της τρόικας και ιδιαίτερα στην εδώ αντιπροσωπεία του ΔΝΤ, από τα οποία παίρνουν διαρροές για μη συμφωνία του ΔΝΤ στην κατάργηση του μέτρου, επειδή το θεωρεί διαρθρωτικό και όχι στενά δημοσιονομικό. Αν όμως, βγαίνει ο δημοσιονομικός λογαριασμός του 2019 (με κατάργηση και των αντιμέτρων), τότε μπορεί κάλλιστα το πετσόκομμα των «προσωπικών διαφορών» να παραμείνει ως διαρθρωτικό μέτρο και απλά να αναβληθεί η εφαρμογή του για τεχνικούς λόγους (επειδή δεν προλαβαίνουν οι υπηρεσίες του ΕΦΚΑ να ολοκληρώσουν τον επανυπολογισμό όλων των συντάξεων). Είναι απίθανο, τα τεχνικά κλιμάκια της τρόικας, που είναι μόνιμα εγκατεστημένα στην Αθήνα, να μη ξέρουν ότι οι υπηρεσίες δεν έχουν προχωρήσει καθόλου στο έργο του επανυπολογισμού των συντάξεων. Σίγουρα το ξέρουν, αλλά έχουν εντολή από τις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες «να κάνουν το κορόδο», επειδή υπάρχει πολιτική απόφαση να στηριχτεί η κυβέρνηση Τσίπρα ως η πιο συνεπής και αποτελεσματική μνημονιακή κυβέρνηση. Ετσι, αν υπάρξει αναβολή, η προπαγάνδα της αντιπολίτευσης θα πέσει στο κενό και οι συριζαίοι θα την κατηγορούν (όπως ήδη άρχισε να κάνει ο Παππάς), ότι προσέτρεξε στο ΔΝΤ, ζητώντας απ' αυτό να επιμείνει στην εφαρμογή του πετσόκομματος των συντάξεων από 1.1.2019.

Υπάρχουν και δημοσιονομικά περιθώ-

ρια για την αναβολή της εφαρμογής του μέτρου. Η τοποθέτηση του Δραγασάκη είναι χαρακτηριστική: ««Ο προϋπολογισμός του 2019, εάν δεν πάρουμε κανένα μέτρο, θα έχει στο τέλος ένα περίσσευμα 500 εκατ. έως 1 δισ. ευρώ. Αυτά τα χρήματα **αντί να τα αφήσουμε να βγουν περίσσευμα στο τέλος θα τα κάνουμε από τώρα πολιτικές.** Με αυτά τα χρήματα θα μειώσουμε φορολογίες, θα ενισχύσουμε μία κοινωνική κατηγορία. Μιλάμε για ένα ενιαίο πακέτο, θα είναι μόνιμα μέτρα».

Φυσικά, τα πράγματα δε θα γίνουν με τόσο ρόδινο τρόπο που τα περιγράφει ο Δραγασάκης. Μπορούν όμως να συμφωνήσουν με τους ιμπεριαλιστές δανειστές να μην υπάρξει το περιβόητο «υπερπλεόνασμα» (και το «κοινωνικό μέρισμα» που βγαίνει απ' αυτό) στα τέλη του 2019, οπότε ο προϋπολογισμός μπορεί να «χωρέσει» και τη μη εφαρμογή του πετσόκομματος των συντάξεων από 1.1.2019. Ετσι, αν μετά τις εκλογές (είτε γίνουν τον Μάη μαζί με ευρωεκλογές και τοπικές εκλογές είτε γίνουν τον Σεπτέμβρη του 2019) ο Μητσοτάκης καταφέρει να σχηματίσει κυβέρνηση, αυτή δε θα έχει «κοινωνικό μέρισμα» για να ξεκινήσει τη θητεία της, ενώ θα είναι αυτή που θα πρέπει να εφαρμόσει το πετσόκομμα των «προσωπικών διαφορών».

Για την καρέκλα και πολλά περισσότερα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

καν με ευθύνη τους και ευθύνη του κρατικού μηχανισμού που διοικούν. Το μόνο που τους ένοιαξε ήταν οι καρέκλες τους και παραπέρα το πολιτικό κόστος. Το ίδιο ισχύει και για τους πολιτικούς τους αντιπάλους, που βαρύνονται με παρόμοια μαζικά εγκλήματα στο παρελθόν. Βρήκαν την ευκαιρία να κάνουν αντιπολίτευση, μένοντας μόνο στις στενές ευθύνες της κυβέρνησης Τσίπρα και των στελεχών της. Όσο δε έβλεπαν τον Τσίπρα και τους υπουργούς του σε πανικό, να κάνουν το ένα λάθος μετά το άλλο και να μένουν μόνο στην προσπάθεια απόσυρσης των ειδικών ευθυνών τους και διάσωσης της καρέκλας τους, παρέμεναν σ' αυτό το επίπεδο: παραιτηθείτε γιατί είστε ανίκανοι!

Ετσι, παρέμεινε εντελώς στη σκιά το ζήτημα των εγκληματικών ευθυνών του καπιταλιστικού συστήματος, που έχει καταδικάσει τα δάση σε μαρασμό, με αποτέλεσμα να ξεσπούν κάθε χρόνο μεγάλης έκτασης δασικές πυρκαγιές, κάποιες από τις οποίες εξελίσσονται με δραματικό τρόπο και οδηγούν σε μαζικές δολοφονίες ανθρώπων. Η πάλη των εκάστοτε κυβερνητικών στελεχών για την καρέκλα και η διαμάχη ανάμεσα στα αστικά κόμματα με βασικό όπλο την «ανικανότητα» και την «ικανότητα», πέρα από την ανήθικη πλευρά της, έχει μεγάλη σημασία για το σύστημα, καθώς επικεντρώνει την όλη συζήτηση σε ευθύνες προσώπων (οι οποίες αναμφισβήτητα υπάρχουν), αφήνοντας στην άκρη τις ευθύνες του συστήματος, στις οποίες επί τόσα χρόνια επιμένουμε με την αρθρογραφία μας, προβλέποντας αυτά που κάθε χρόνο συμβαίνουν. Οι συριζαίοι είναι άθλιοι, ο καπιταλισμός είναι τρισάθλιος.

Γκροτέσκο θέατρο μαριονετών

Μάλλον πίστεψαν ότι για το ελληνικό κράτος είναι ήρωες οι δυο στρατιωτικοί που απελευθέρωσε ο Ερντογάν, γι' αυτό και έσπευσαν να ζητήσουν μετάθεση σε θέσεις στο εξωτερικό (για τα λεφτά τα κάνεις όλα...), ο ένας στις ΗΠΑ και ο άλλος στην Κύπρο. Φανταζόμαστε την έκπληξή τους όταν εισέπραξαν ένα ηχηρότατο «πριτς» από την ιεραρχία, αλλά και την ανησυχία τους για το γεγονός ότι η ΕΔΕ σε βάρος τους δεν μπήκε στο αρχείο.

Φυσικά, το ρόλο τους στη φιάστα τον έπαιξαν άψογα. Και με τον Κατρούγκαλο συζητήσαν στο πρωθυπουργικό αεροπλάνο και καλοσιδερωμένες στολές παραλλαγής με καλογουαλισμένα άρβυλα φόρεσαν για να κατέβουν από το αεροπλάνο και τους ασπασμούς του Καμμένου δέχτηκαν με ικανοποίηση. Όχι όπως στην πρώτη εμφάνισή τους στο δικαστήριο της Αδριανούπολης, όταν σκέπαζαν τα κεφάλια τους με ό,τι εύρισκαν πρόσφορο και ζητούσαν από τους τούρκους τζανταρμάδες να τους μεταφέρουν τρέχοντας για να μην τους παίρνει η κάμερα.

Η κυβερνητική προπαγάνδα, ιδιαίτερα από τα κρατικά κανάλια, ήταν εμετική. Ο

Τσίπρας έστειλε το αεροπλάνο του (λες και δεν είχε αεροπλάνα και ελικόπτερα ο στρατός, χώρια που η Αδριανούπολη είναι μια ώρα δρόμος με αυτοκίνητο), ο Καμμένος έστρωσε κόκκινο χαλί και άγημα από εσατζήδες, ο ελληνικός λαός βομβαρδιζόταν επί μέρες με προπαγάνδα επιπέδου χούντας, χώρια το... θαύμα της Παναγίας (πόσο μετριοπαθής είναι ο Αγγελος Αναστασιάδης). Ήταν η ανάγκη να αλλάξει λίγο η ατζέντα, καθώς η εκατόμβη των νεκρών βάραινε καταθλιπτικά πάνω στην ανάληψη και ανίκανη κυβέρνηση.

Όσο για το αντίτιμο της αποφυλάκισης, εκτός από το ζήτημα της εκλογής των μουφτήδων δεν είδαμε να δίνει κάτι άλλο ο Τσίπρας στον Ερντογάν. Μάλλον βάρυνε η πίεση από πλευράς ΕΕ και Γερμανίας. Στριμωγμένος από τον Τραμπ, με την κρίση να βαθαίνει και τη λίρα σε ελεύθερη πτώση, ο Ερντογάν έχει καταφύγει για βοήθεια στην ΕΕ, ζήτημα που συζητιέται παρασκηνιακά μεταξύ Αγκυρας, Βερολίνου και Παρισιού. Θέλησε, λοιπόν, να πετάξει από πάνω του ένα βάρος, ώστε να μην το έχει όταν η διαπραγμάτευση θα πλησιάζει στο τέλος της.

Δεν αρκεί όμως η εγκατάλειψη.
Οι αστικές κυβερνήσεις της συ-
νοδεύουν με μια μόνιμη πολιτική
ψηφισής πληθώρας δασοτόνων
νόμων και διατάξεων για τη διαρκή
και σε ευρεία κλίμακα νομιμοποίη-
ση καταπατήσεων στα δάση και τις
δασικές εκτάσεις. Νόμων και δια-
τάξεων που ψηφίζονται στο όνομα
του δημοσίου συμφέροντος, αλλά
στην πλειοψηφία των περιπτώσε-
ων αφορούν εξυπηρέτησης στο
μεγάλο κεφάλαιο, για να τιγίζου-

Στον ορμηαγόδο της νομιμοποίησης καταπατήσεων σε δασή και δασικές εκτάσεις έχουν εμπλακεί και τμήματα του σκληρά εκμεταλλευόμενου λαού. Φυσικά, έχουν και αυτά τις ευθυνές τους, όμως το κύριο βάρος των ευθυνών για την καταστροφή των δασικού πλούτου της χώρας το φέρουν οι αστικές κυβερνήσεις και η κεφαλαιοκρατία.

Ενάντια στη νομιμοποίηση των καταπατήσεων σε δασή και δασικές εκτάσεις έχουμε επίσης ανοιχτό μέτωπο εδώ και χρόνια. Ο χώρος δεν επιτρέπει να υπενθυμίσουμε

η παράταξη Αυτόνομη Δημοκρατική Συνεργασία, παράταξη δασολόγων δημοσίων υπαλλήλων που ιδεολογικά προσέγγιζε τον ΣΥΡΙΖΑ, στην οποία γίνεται αναφορά στο δόσος των αντιδραστικών διατάξεων.

ΣΤΡΑΤΕΙΑ την παρήκρωσε ακριβώς την
λόγω παράταξη, τόσο με τη συρρί-
κνωση της εκλογικής της δύναμης
στην ΠΕΔΔΥ (Πανελλήνια Ένωση
Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων)
όσο και με την οργανωτική της συρ-
ρίκνωση.

Την πρώτη διάταξη εισήγαγε στο δασοκτόνο νόμο 4280/2014 η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων

λών βιλών και άλλων κατοικιών, όχι μόνο στο Μάτι, αλλά και στον Αγιο Στέφανο, σε όλη την Αττική και σε

δασοκτόνων νόμων και διατάξεων
Στο πλαίσιο αυτής της πολιτικής
η κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου
περιέλαβε το 2010 στο νόμο 3889
διατάξεις για τη βαθμιαία αναγνώρι-
ση οικισμών που είχαν χτιστεί
παράνομα σε δάση και δασικές
εκτάσεις, που είχαν προηγούμενες

Κράτος ολετήρων
και δολοφόνων

Στις 10 Ιούλη του 2018 στην κυβερνητική «Αυγή» και στις 29 Ιούλη στο «Εήμα» του Μαρινάκη «έσκασαν» δύο άρθρα, οι συντάκτριες των οποίων ανέφεραν ανάμεσα στ' άλλα ότι η ομάδα εργασίας που πρόδωσε στην πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΝ τη νομοθετική της πρόταση

Στις 9 Αυγούστου, μια μέρα μετά

Αττικής του Συλλόγου Αρχιτεκτονικών και παλαιότερα πρόεδρός του Συλλόγου, που είναι επιστημονικό όργανο. Πρόκειται δηλαδή για επιστήμονα που έχει ολοπλευρή γνώση πάνω στα ζητήματα της οριοθέτησης των αιγιαλών, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού (και όχι μόνο). Παραθέτουμε ένα απόσπασμα από την τοποθέτησή του (οι εμφράσεις δικές μας):

«Με την εξαγγελία των 20 μέτρων από τον πρωθυπουργό η συζήτηση μετά τις πυρκαγιές για την κάλυψη της πολιτικής προστασίας μετατοπίζεται στα θέματα των ασφαλείων και του χωρικού σχεδιασμού. Επισημαίνω κατ' αρχάς το **ανέφικτο των πρωθυπουργικών δεσμεύσεων.**»

πρακτικά ανύπαρκτη. Εξ ου και ναυ-
 άγησε από το πρώτο κιάλας βήμα
 τότε αναγγελλθείσα μετά τυμπανο-
 κρουσιών “επιχείρηση απελευθε-
 ρωσης των ακτών”: Πώς να κατεδα-
 φιστούν οι περιφράξεις σε μια ζώνη
 πλάτους 500 μέτρων της οποίας η
 μία πλευρά (η ακτογραμμή) δεν είχε
 νόμιμα οριστεί;

Ο Τσίπρας είπε ένα χοντρό ψ
μα επειδή ήθελε να δημιουργήσει
την εντύπωση ότι θα γίνουν πά
πολλές κατεδαφίσεις σε δάση κ

του κονουλίου του 2,5% σε 5% και
μετά από ερωτήσεις διευκρίνισε
ότι το ετήσιο συνολικό ποσό για τις
κατεδαφίσεις θα ανέλθει σε 5 εκατ.
ευρώ!

στην προπρόταση (παραγράφος 5 του άρθρου 52 του νόμου 4559/2018): «5. Τα έξοδα της εκτέλεσης των παραγράφων κατεδάφισης της παραγράφου 4, καλύπτονται από το Πράσινο Ταμείο, καταλογίζονται στους βάρος του οφειλόμενου μετά από απόφαση του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, και βεβαιώνονται στην αρμόδια ΔΟΥ, εισπράττονται ως δημόσιο έσοδο και αποδίδονται στο Πράσινο Ταμείο. Τα παραπάνω έξοδα κατεδάφισης καταβάλλονται από τον οφειλέτη επάφας».

ήσας του Γενικού Λογιστηρίου του κράτους εκτιμάται ότι μπορεί να αντράθει σε 1 εκατ. ευρώ μέχρι το τέλος του 2018 και σε 5 εκατ. ευρώ μέχρι το 2019. Παράθεουμε το σχετικό απόσπασμα: «Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλείται σε βάρος του προϋπολογισμού το πρόσθετο Ταμείο (...) δαπάνη από την κάλυψη των εξόδων κατεδάφισης ανθυγράφων κτιρίων και κατασκευών που εμπίπτουν στις ρητά οριζόμενες

καταλογίζονται σε βάρος του υπό
 χρεου και βεβαιώνονται στην αρ-
 μόδια ΔΟΥ, εφόσον τελικά αυτά ει-
 σπραχθούν από τους υπόχρεους. Η
 δαπάνη αυτή, σύμφωνα με στοιχεία
 που συλλέγονται από Υπομονίαι

εκτιμάται, όσον αφορά στην κατε-
δάφιση αυθαιρέτων σε αιγιαλό, δα-
σικές εκτάσεις κ.λπ., στο ποσό του
1 εκατ. ευρώ περίπου για το τρέχον
έτος και στο ποσό των 5 εκατ. ευρώ
περίπου σε ετήσια βάση».

αποφασιστούν. Με λίγα λόγια, **Σταθάκης και Φάμελλος δε γνωρίζουν πόσα αυθαίρετα θα καταδαφιστούν τελικά!** Το μόνο που κάνουν είναι να βολδίζουν στα χνάρια των προκατόχων τους όλων των κυβερνήσεων και να φλομώνουν στο σφέμα τον ελληνικό λαό προς άγναν προόσκαρων εντυπώσεων.

Γεράσιμος Λιόντος

Γεράσιμος Λιόντος

Για τρίτη σχολική χρονιά η γκετοποίηση των προσφυγόπουλων

Ο οδικός χάρτης για την Παιδεία που περιλαμβάνεται στο πολυνομοσχέδιο του υπουργείου Οικονομικών «Διατάξεις για την ολοκλήρωση της Συμφωνίας Δημοσιονομικών Στόχων και Διαρθρωτικών Μεταρρυθμίσεων - Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2019-2022», αναφέρεται και στο μεγαλεπήβολο σχέδιο «Ενίσχυση της εκπαίδευσης των προσφύγων, των μεταναστών και των Ευάλωτων Κοινωνικών Ομάδων, των παιδιών Ρομά και των μουσουλμανοπαίδων», «Ενταξη όλων των προσφυγόπουλων στο πρωινό Ωρολόγιο Πρόγραμμα».

Παρά τα μεγάλα λόγια και για την ερχόμενη σχολική χρονιά 2018-2019 προβλέπεται η λειτουργία Δ.Υ.Ε.Π. (για τρίτη σχολική χρονιά) σε ξεχωριστά απογευματινά τμήματα (από 14:00-18:00). Η πρόβλεψη γίνεται με την Υπουργική Απόφαση 139654/ΓΔ4 με τίτλο «Οργάνωση, λειτουργία, συντονισμός και πρόγραμμα εκπαίδευσης των Δομών Υποδοχής για την Εκπαίδευση των Προσφύγων (Δ.Υ.Ε.Π.), κριτήρια και διαδικασία στελέχωσης των εν λόγω δομών», καθώς και με την ΥΑ 134803/ΓΔ4 /Ο9-08-2018 (ΦΕΚ 3580Β/22-08-2018), με θέμα: «Ιδρυση Δομών Υποδοχής για την Εκπαίδευση των Προσφύγων (ΔΥΕΠ). Καθορισμός των σχολικών μονάδων για το σχολικό έτος 2018-2019 εντός των οποίων θα λειτουργούν οι Δομές Υποδοχής για την Εκπαίδευση των Προσφύγων (ΔΥΕΠ)».

Οι Δομές Υποδοχής (ΔΥΕΠ), που νομιμοποιούνται με το νόμο για τις Δομές Υποστήριξης, είναι η πρακτική που ακολουθεί το υπουργείο Παιδείας, προκειμένου να βγει από την υποχρέωση, προκειμένου δηλαδή το αστικό κράτος να επαίρεται ότι προσφέρει μια υποτυπώδη πρόσβαση των προσφυγόπουλων στη δημόσια εκπαίδευση.

Από την άλλη, έχουμε πολλές φορές επισημάνει ότι από μόνη της, χωρίς κατάλληλα υποστηρικτικά μέτρα (τάξεις υποδοχής, διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας ως ξένης γλώσσας από ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό, επιμόρφωση του εκπαιδευτικού προσωπικού που θα αναλάβει την εκπαίδευση των προσφυγόπουλων, εποπτικό και εκπαιδευτικό υλικό, γενναία αύξηση των δαπανών, στήριξη με ειδικό προσωπικό), η διάχυση των προσφυγόπουλων στο ημερήσιο πρόγραμμα είναι έγκλημα.

Ουσιαστικά ρίχνονται αυτά τα παιδιά στον Καιάδα, γιατί στο σχολείο δεν πάει κανείς απλά για να μάθει τη γλώσσα που μιλάει η πλειοψηφία -την ελληνική- αλλά και για να πάρει γνώσεις, να διαμορφωθεί ως προσωπικότητα, να εξελιχθεί μορφωτικά μέχρι και την ανώτατη βαθμίδα και με όχημα αυτά τα εφόδια, στη συνέχεια, να ασκήσει το επάγγελμά του (στο βαθμό, βεβαίως, που όλα αυτά πραγματοποιούνται στο αστικό σχολείο και τον καπιταλισμό).

Αλλά αυτά είναι ψιλά γράμματα για τη συγκυβέρνηση -και για το σύνολο του αστισμού- που θέλει απλά να διαμαγαγεί.

Δεν έχει τέλος η «Οδύσσεια» της εκπαίδευσης

Δεν πρόλαβε να σβήσει ο απόηχος των πανηγυρισμών για το τέλος της «Οδύσσειας» των Μνημονίων από τον κυβερνητικό λόχο στην Ιθάκη, και στην εκπαίδευση άρχισαν να καταφθάνουν η μια μετά την άλλη οι «απανταχούσες». Στο ίδιο το νησί, αποχαρτηρίστηκαν από δυσπρόσιτα όλα τα σχολεία τόσο στην Πρωτοβάθμια, όσο και στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Η κυβέρνηση, μάλιστα επέλεξε να το κάνει αυτό με τον πιο άθλιο και ύπουλο τρόπο.

Σε ανακοίνωσή του το Ν.Τ. της ΑΔΕΔΥ Ιθάκης καταγγέλλει τα εξής:

«Την επόμενη του διαγγέλματος του κ. πρωθυπουργού από την Ιθάκη περί "τέλους των μνημονίων", το Υπουργείο Παιδείας δημοσιοποίησε την από 7/8/18 απόφασή του (ΥΑ) σχετικά με την κατάταξη σχολικών μονάδων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης σε αξιολογικές κατηγορίες και τον καθορισμό των δυσπρόσιτων. Σύμφωνα με αυτήν ο Νομός μας εντάσσεται στο χειρότερο σενάριο, δηλαδή αποχαρτηρίζεται πλήρως και δεν περιλαμβάνει ΚΑΝΕΝΑ δυσπρόσιτο σχολείο ούτε στην πρωτοβάθμια ούτε και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Η αθλιότητα της κυβέρνησης, η οποία από την αρχή μεθόδευσε την εξέλιξη αυτή, βρίσκει το απόγειό της στην περίπτωση της Ιθάκης. Εκεί, μετά τις κινητοποιήσεις που οργανώθηκαν από πλευράς μας και από πλευράς του συνόλου της εκπαιδευτικής κοινότητας, αναγκάστηκαν να τροποποιήσουν τα μόρια των σχολείων τα οποία είχαν μειώσει στην αρχική τους πρόταση (πχ στο Βαθύ από 10 στο 8) δίνοντας, τελικά, 10 μόρια σε όλα (επαναφέροντας την κατάταξη των σχολείων αυτών στην κατηγορία Ι). Αλλά, ω του θαύματος, όπως πάλι είχαμε προειδοποιήσει, ανέβασαν την κατηγορία κατάταξης για τα δυσπρόσιτα από Ι (10 μόρια) που ήταν μέχρι σήμερα σε ΙΑ (11 μόρια). Το αιτιολογικό αναφέρεται στην ΥΑ: "Με την υπό στοιχείο 2 πράξη του το ΚΥΣΔΕ πρότεινε προς τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων να καθοριστούν ως δυσπρόσιτες οι σχολικές μονάδες που κατατάσσονται στις κατηγορίες Ι, ΙΑ, ΙΒ και ΙΓ, ενώ με την υπό στοιχείο 2 πράξη του το ΚΥΣΠΕ πρότεινε αντίστοιχα προς τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων να καθοριστούν ως δυσπρόσιτες οι σχολικές μονάδες που κατατάσσονται στις κατηγορίες ΙΑ, ΙΒ και ΙΓ. Επειδή οι ανωτέρω προτάσεις δεν συμφωνούν, ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων αποφάσισε να αποδεχθεί εν μέρει την πρόταση του ΚΥΣΔΕ και εξ ολοκλήρου την πρόταση του ΚΥΣΠΕ, καθώς τα ανωτέρω αποτελούν τις κοινές κατηγορίες που προτείνονται από ΚΥΣΠΕ και το ΚΥΣΔΕ". Ποια μεγαλύτερη "μαεστρία" μπορούσε να υπάρξει για να πουν πως άλλοι έκαναν (και μάλιστα

μέσα από "δημοκρατικές διαδικασίες") τη βρώμικη δουλειά!!!

Η ΕΓ Κεφαλονιάς - Ιθάκης του ΝΤ της ΑΔΕΔΥ καταγγέλλει την εξέλιξη αυτή. Είναι μία ακόμη απόδειξη για ποια έξοδο από τα μνημόνια μιλά η κυβέρνηση. Είναι μία ακόμη απόδειξη της ικανότητας που έχει απέναντι σε άλλες πολιτικές δυνάμεις που κυβέρνησαν τον τόπο να "πάει το γράμμα" του κεφαλαίου, της ΕΕ, των αναδιարθρώσεων. Να υλοποιήσει όλες τις μνημονιακές δεσμεύσεις της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και όλων των συμπαρομαρτούντων αλλά και τις δικές της που παραμένουν σε ισχύ μέσα από τους 700 μνημονιακούς νόμους. Στα σχολεία, έτσι, πλήττεται η οργανικότητα, η στελέχωσή τους, δυσκολεύει περαιτέρω η δυνατότητα συγκρότησης ολιγομελών τμημάτων (αφού είναι πιο ευνοϊκές οι προϋποθέσεις στα δυσπρόσιτα), ανοίγει δρόμος για νέες καταργήσεις - συγχωνεύσεις τμημάτων και σχολείων».

Εχουμε πει πολλές φορές ότι η συγκυβέρνηση μετέρχεται όλα τα μέσα προκειμένου να εφαρμόσει τον «κόφτη» στην εκπαίδευση. Ενας τρόπος είναι και η δραματική μείωση των δυσπρόσιτων σχολείων σε όλη την Ελλάδα. Γιατί η υποβάθμιση των δυσπρόσιτων σχολείων απαιτεί αυστηρότερες προϋποθέσεις για τη δημιουργία τμημάτων. Απαιτείται μεγαλύτερος αριθμός μαθητών για τη συγκρότησή τους, γεγονός που μαθηματικά θα οδηγήσει σε συγχωνεύσεις και σε κλείσιμο σχολικών μονάδων. Ταυτόχρονα, μειώνεται και το απαραίτητο εκπαιδευτικό προσω-

πικό (αναπληρωτές κυρίως) που υπηρετεί στα σχολεία αυτά.

Από τον «κόφτη» αυτού του είδους δε γλύτωσε ούτε η Κύθνος (Γυμνάσιο με ΛΤ), ούτε το Κόρθι (Γυμνάσιο με ΛΤ, καθώς και το παράρτημα του ΕΠΑΛ) της Ανδρου.

Η Α' ΕΛΜΕ Κυκλάδων καταγγέλλει:

«Είναι απαράδεκτο το γεγονός ότι για άλλη μια φορά κυβέρνηση και Υπουργείο δεν λαμβάνουν υπόψη τη νησιωτικότητα και τις ιδιαίτερες και δύσκολες συνθήκες ζωής, εργασίας και μετακίνησης που αφορούν στους συναδέλφους που εργάζονται στις περιοχές αυτές, παρά τις προτάσεις που είχαν κατατεθεί από το οικείο ΠΥΣΔΕ και την οικεία ΕΛΜΕ αλλά και παρά τις επαναλαμβανόμενες αντιδράσεις και διαμαρτυρίες των συναδέλφων, του σωματείου, των τοπικών κοινωνιών (πέρυσι οι μαθητές στο Κόρθι της Ανδρου προχώρησαν σε κατάληψη του σχολείου εξαιτίας της πιθανότητας απεργημάτων της περιοχής από δυσπρόσιτης). Το νησί της Κύθνου και η περιοχή Κόρθι της Ανδρου, παραμένουν επί της ουσίας περιοχές δυσπρόσιτες, με δύσκολες συνθήκες διαβίωσης και η μετακίνηση των συναδέλφων από και προς τις περιοχές αυτές παραμένει εξ ορισμού ιδιαίτερα δύσκολη και επίπονη. Εξάλλου στις συγκεκριμένες περιοχές υπηρετούν και πολλοί συνάδελφοι αναπληρωτές και η ήδη δύσκολη στελέχωση των σχολείων των περιοχών αυτών αναμένεται να γίνει ακόμα δυσκολότερη ελλείψει κινήτρων. Και βέβαια τελείως άδικα, πολλοί συνάδελφοι, που επέλεξαν να υπηρετούν στα συγκεκριμένα, αλλά και σε άλλα απομακρυσμένα σχολεία με στόχο τη συγκέντρωση μορίων, βλέπουν τώρα ξαφνικά να ακυρώνεται πλήρως αυτή τους η επιλογή για το μέλλον.

Εξάλλου παρά τις συνεχόμενες πιέσεις και ανακοινώσεις του σωματείου της Α' ΕΛΜΕ Κυκλάδων και του οικείου ΠΥΣΔΕ για αύξηση μορίων σε νησιά που η υπερβολική ακρίβεια τα καθιστά για ακόμα περισσότερους λόγους δυσπρόσιτα (όπως η Μύκονος και η Μήλος), το Υπουργείο αποφάσισε ότι δεν συντρέχει λόγος για αύξηση μορίων στις συγκεκριμένες περιοχές!».

Η τακτική των περικοπών είναι πλέον γενικευμένη στην εκπαίδευση. Η Παιδεία δεν είναι δικαίωμα για το κεφάλαιο και τους στυλοβάτες του, αλλά αντιμετωπίζεται με τη χυδαία λογική της αγοράς. Γι' αυτό και μπαίνει λουκέτο και στα ολιγομελή τμήματα των ΕΠΑΛ και τη «νύφη» πληρώνουν κυρίως τα παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, που κατά κανόνα φοιτούν σε αυτά. Στην καλύτερη περίπτωση αναγκάζονται να «ξεντευτούν» σε άλλα σχολεία, εφόσον αντέχουν το κόστος της μεταφοράς, και στη συντριπτική πλειοψηφία στερούνται του δικαιώματος να φοιτήσουν στην ειδικότητα που προτιμούν.

Χιλιάδες τα κενά

Χιλιάδες είναι τα κενά στα σχολεία, τα οποία θα καλυφθούν (;) και φέτος με αναπληρωτές. Μόνιμοι διορισμοί δεν αναμένονται ούτε το 2019, σύμφωνα με τροπολογία του υπουργείου Παιδείας. Οι εξαγγελίες Γαβρόγλου ότι τον Οκτώβριο θα υπάρξει ανακοίνωση, που θα αναφέρεται στον αριθμό των μόνιμων διορισμών για την επόμενη τριετία καθώς και στον τρόπο διορισμού, είναι στον αέρα και γίνεται καθαρά για προπαγανδιστικούς και δημαγωγικούς σκοπούς.

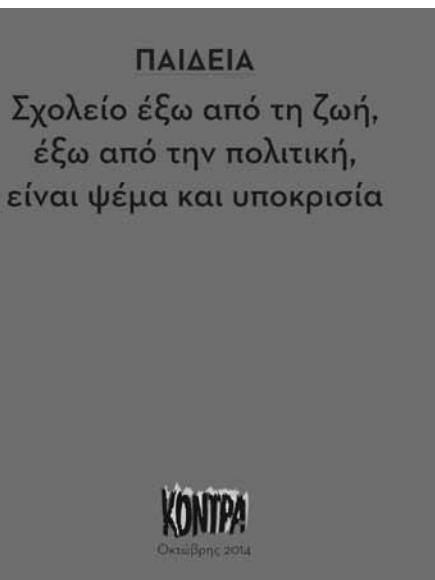
Τον ίδιο στόχο έχουν και οι αναφορές στην έκθεση του ΟΟΣΑ που κάνει, υποτίθεται, την παραδοχή της αναγκαιότητας των μόνιμων διορισμών. Εχουμε σημειώσει ότι η περίφημη έκθεση του ΟΟΣΑ για το 2018, επί του επίμαχου ζητήματος, κάνει απλά μια διαπίστωση και η εκπρόσωπός του, Γκαμπριέλα Ράμος, κατά την παρουσίασή της, συνέδεσε την πραγματοποίηση μόνιμων διορισμών με την πορεία της ελληνικής οικονομίας και με το εάν αυτή θα «πιάσει» τους μνημονιακούς στόχους.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε ο αιρετός του ΠΥΣΠΕ Παληγιάννης (ΔΑΚΕ) «με βάση την καταγραφή των λειτουργικών κενών που έγινε από τους Περιφερειακούς Διευθυντές και τους Διευθυντές Εκπαίδευσης, για την πραγματοποίηση των αποσπάσεων, μόνο στην Πρωτοβάθμια τα κενά, με το πρώτο χτύπημα του κουδουνιού της νέας σχολικής χρονιάς, ξεπερνούν τις 14.000.

«Συγκεκριμένα 8.068 είναι οι ελλείψεις εκπαιδευτικών Γενικής Αγωγής και μάλιστα με βάση τα "κουτσουρεμένα" κενά των Περιφερειακών Διευθυντών, σ' αυτά πρέπει να προστεθούν 5.000 περίπου κενά στην Ειδική Αγωγή καθώς και τα κενά που θα προκύψουν μετά την έναρξη του σχολικού έτους (άδειες ανατροφής, αναρρωτικές, άνευ αποδοχών κ.τ.λ.)».

Πέρυσι, 16.118 αναπληρωτές υπηρέτησαν στην Πρωτοβάθμια, ενώ και φέτος αντίστοιχος αναμένεται να είναι ο αριθμός τους, με ό,τι συνεπάγεται αυτό για τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς και την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Γιούλα Γκεσούλη

Με δημοσιεύματα του φίρερ στη φυλλάδα «Χρυσή Αυγή»

Αποκαλύπτεται ο πανικός των νεοναζιστών

Δύο ανυπόγραφα δημοσιεύματα στην εφημερίδα των Νεοναζιστών της ΧΑ έρχονται να επιβεβαιώσουν απόλυτα την εκτίμησή μας ότι στην ηγεσία της νεοναζιστικής συμμορίας έχει προκληθεί πανικός και ότι στους κόλπους της έχει φουντώσει ο καυγας.

Στο άρθρο μας με τίτλο «Κινήσεις απελπισίας από τον φίρερ της ΧΑ, καθώς σφίγγει ο κλοιός γύρω του» (Κόντρα, 7.7.2018 - <http://www.eksegersi.gr/issue/969/Πολιτική/31086.Κινήσεις-απελπισίας-από-τον-φίρερ-της-ΧΑ>) γράφαμε:

Την τελευταία περίοδο, στη δίκη της Χρυσής Αυγής, έχει γίνει φανερό ο πανικός του φίρερ Ν. Μιχαλολιάκου. Με την ανάγνωση των Αναγνωστέων Εγγράφων αισθάνεται να σφίγγει γύρω του ο κλοιός και προβαίνει σε κινήσεις απελπισίας.

Στο Αναγνωστέο Εγγραφο 331 υπάρχουν η Εκθεση Εργαστηριακής Πραγματογνωμοσύνης και ο ηλεκτρονικός φάκελος με τα ψηφιακά πειστήρια που κατασχέθηκαν στο σπίτι της κόρης του Ουρανίας. Ο συνήγορος υπεράσπισης των νεοναζιστών της ΧΑ Γ. Μιχαλόλιας επέλεξε να υποβάλει όψιμα, μόνος αυτός από τους συνηγόρους υπεράσπισης, αίτημα να μην προβληθούν και να μην αναγνωστούν τα πειστήρια που κατασχέθηκαν στο σπίτι της κόρης του φίρερ, ενώ είχε ήδη διαβαστεί η Εκθεση Εργαστηριακής Πραγματογνωμοσύνης. Το αίτημα, όπως ήταν φυσικό, απορρίφθηκε από το δικαστήριο και στη συνέχεια διαβάστηκαν και προβλήθηκαν όλα τα πειστήρια.

Εγινε έτσι σαφές γιατί ο φίρερ δεν ήθελε να διαβαστεί και να προβληθεί το ηλεκτρονικό αρχείο της κόρης του. Σε αυτό υπήρχαν έγγραφα όπως αυτό για τη Μάχη της Κρήτης, το οποίο υπερασπιζόταν ανοιχτά και αποκάλυπτα τους ναζί εισβολείς και έβριζε τους Κρητικούς που αντιστάθηκαν. Με το έγγραφο αυτό μπήκε η ταφόπλακα στους κάλπικους ισχυρισμούς των νεοναζιστών της ΧΑ, ότι δήθεν είναι εθνικιστές πατριώτες και όχι εθνικοσοσιαλιστές και ότι αν ζούσαν εκείνη την εποχή θα πολεμούσαν ενάντια στους χιτλερικούς κατακτητές. Προσπαθώντας να φύγουν από τη δικογραφία τα πειστήρια που βρέθηκαν στο ηλεκτρονικό αρχείο στο σπίτι της κόρης του, ο φίρερ Μιχαλολιάκος αποκάλυψε απλώς την απελπισία του. Γιατί οικονομικά αυτό δε θα μπορούσε να το πετύχει, ακόμα κι αν είχε υποβάλει το σχετικό αίτημα από την αρχή και όχι τόσο όψιμα.

Άλλη κίνηση απελπισίας του Ν. Μιχαλολιάκου ήταν η υποβολή από τρεις συνηγόρους υπεράσπισης, τον αδελφό του Π. Μιχαλόλια, τον ανιψιό του Γ. Μιχαλόλια και τον συνήγορο του Κασσιδιάρη Δ. Παπαδέλη, ένστασης για να μην αναγνωστούν τα Αναγνωστέα Εγγραφα 254 και 255 από τον κατάλογο που κατήρτισε η εισαγγελία Εφετών, επειδή δεν είναι γνήσια. Το Αναγνωστέο Εγγραφο 254 έχει τίτλο «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ» και το 255 «ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΤΑΞΗ “ΠΡΩΤΕΣΙΑΛΟΣ”». Η ένσταση συζη-

τήθηκε στις 4 Ιούλη του 2018. Πρώτη αγόρευσε η εισαγγελέας Εφετών Αδ. Οικονόμου που πρότεινε την απόρριψή της. Στη συνέχεια, πήραν το λόγο κατά σειρά οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής Χρ. Παπαδοπούλου, Θ. Θεοδωρόπουλος και Κ. Παπαδάκης και οι συνήγοροι υπεράσπισης των νεοναζιστών Γ. Μιχαλόλιας και Ν. Ρουσόπουλος (συνήγορος υπεράσπισης του Ι. Λαγού).

Αίσθηση προκάλεσαν δύο γεγονότα:

Πρώτον, η απουσία των συνηγόρων υπεράσπισης Π. Μιχαλόλια, που ηγείται της υπερασπιστικής ομάδας των νεοναζιστών, και Δ. Παπαδέλη. Και οι δύο είχαν συνυπογράψει την ένσταση. Η απουσία τους προκάλεσε αίσθηση, καθώς δε θα μπορούσαν να παρέμβουν στην επόμενη συνεδρίαση (9 Ιούλη), γιατί η συζήτηση επί της ένστασης ολοκληρώθηκε στη συνεδρίαση της 4ης Ιούλη. Μάλιστα, το δικαστήριο έκανε την πρώτη απόπειρα να βγάλει απόφαση επί της έδρας. Αυτό δεν κατέστη δυνατό και η λήψη της απόφασης αναβλήθηκε για την επόμενη συνεδρίαση.

Δεύτερον, η εξαιρετικά χαμηλή συμμετοχή των συνηγόρων υπεράσπισης των νεοναζιστών, παρά το γεγονός ότι η υπόθεση αυτής της ένστασης δεν αφορά μόνο τον φίρερ, αλλά όλους τους κατηγορούμενους νεοναζιστές.

Όπως είπαμε, ο φίρερ αισθάνεται τον κλοιό να σφίγγει ασφυκτικά και «βλέπει» τον κίνδυνο να καταδικαστεί σε πολύχρονη κάθειρξη. Προκειμένου να αθωωθεί ή να πέσει στα μαλακά, αποφάσισε να χειριστεί μόνος του τη συγκεκριμένη υπόθεση, χαρακτηρίζοντας πλαστά τα δύο συγκεκριμένα έγγραφα. Δεν είναι η πρώτη φορά που ο φιρερίσκος χρησιμοποιεί αυτή την τακτική. Την έχει επαναλάβει και στο παρελθόν, φτάνοντας μάλιστα στο σημείο να σταματήσει τη φασιστική δραστηριότητα του ναζιστικού του μορφώματος, προκειμένου να αποφύγει την ενοχοποίηση και την καταδίκη του.

Κλείνοντας την αγόρευσή της, η εισαγγελέας της έδρας ανέπτυξε τους λόγους για τους οποίους προτείνει την απόρριψη της ένστασης. Είπε συγκεκριμένα:

«Από τα έγγραφα, κυρίως, που αναγνώστηκαν και απ' αυτά που προσκομίστηκαν, κατά τη γνώμη μου **δεν προέκυψαν επαρκείς ενδείξεις περί πλαστότητας των υπ' αριθμό 254 και 255 εγγράφων από τον κατάλογο των Αναγνωστέων Εγγράφων. Ειδικότερα, θα πρέπει να επισημανθεί το γεγονός, ότι ενώ ο κατηγορούμενος Νικόλαος Μιχαλολιάκος γνώριζε την ύπαρξη των ως άνω δύο εγγράφων που κατέθεσε ο μάρτυρας Δημήτριος Ψαρράς, και μάλιστα αμφισβήτησε τη γνησιότητά τους κατά την απολογία του στις 2/10/2013, σε ουδεμία ενέργεια προέβη. Δεν κατέθεσε μηνυτήρια αναφορά κατά των εγγράφων στην εισαγγελία Πρωτοδικών. Αντίθετα, στην επ' ακροατηρίω διαδικασία τα προσέβαλε ως πλαστά και τα θεωρεί ψευδεπίγραφα κείμενα που απηχούν**

ακραιφνείς εθνικοσοσιαλιστικές θέσεις που ουδεμία σχέση έχουν με την πραγματική ιδεολογία της ΧΑ. Ομως, ο ισχυρισμός αυτός είναι αβάσιμος, καθ' όσον από την προβολή ορισμένων βίντεο γίνονται αναφορές στις εθνικοσοσιαλιστικές θέσεις. Να απορριφθεί η ένσταση και να αναγνωστούν τα Αναγνωστέα Εγγραφα 254 και 255 και να συνεκτιμηθούν με τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία».

Η τοποθέτηση αυτή της εισαγγελέας και ιδιαίτερα η αναφορά της ότι σε ορισμένα βίντεο που προβλήθηκαν γίνονται αναφορές στις εθνικοσοσιαλιστικές θέσεις της ΧΑ θορύβησαν τον συνήγορο υπεράσπισης Γ. Μιχαλόλια, όχι μόνο για την πρόταση απόρριψης της ένστασης, αλλά και επειδή διείδε ποια θα είναι η πρότασή της επί του κατηγορητηρίου συνολικά. Εσπευσε, λοιπόν, να πάρει το λόγο για να θέσει ζήτημα μη παράστασης της πολιτικής αγωγής κατά τη συζήτηση της συγκεκριμένης ένστασης! Ήταν μια απελπισμένη προσπάθεια να αποφύγει να ακουστούν κάποια πράγματα που θα έκαναν θρύψαλα τους έωλους υπερασπιστικούς ισχυρισμούς του φίρερ και των δικηγόρων του.

Η εισαγγελέας πρότεινε να έχουν το δικαίωμα να παρασταθούν οι συνήγοροι της πολιτικής αγωγής. Από την πολιτική αγωγή ο Κ. Παπαδάκης εξήγησε ότι τα Αναγνωστέα Εγγραφα 254 και 255 δεν αφορούν μόνο τον Ν. Μιχαλολιάκο, αλλά αφορούν και τους κατηγορούμενους νεοναζιστές για τους οποίους παρίσταται η πολιτική αγωγή. Μια τελευταία προσπάθεια έκανε ο συνήγορος υπεράσπισης του Λαγού Ν. Ρουσόπουλος, ισχυρίζόμενος ότι η παράσταση πολιτικής αγωγής είναι προσωποπαγής και επομένως οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής δεν μπορούν να παρασταθούν στη συζήτηση της ένστασης.

Το δικαστήριο αποφάσισε ότι η πολιτική αγωγή έχει το δικαίωμα να παρασταθεί, σημειώνοντας χαρακτηριστικά στην κατακλείδα της απόφασης: «Συνεπώς, ένα έγγραφο που φέρεται ως Καταστατικό δεν συνδέεται μόνο με ένα άτομο (σ.σ. δηλαδή μόνο με τον φίρερ), αλλά με περισσότερα, που κατά το κατηγορητήριο είναι και μέλη της εγκληματικής οργάνωσης. Ως εκ τούτου έχει το λόγο η πολιτική αγωγή».

Ετσι, οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής Χρ. Παπαδοπούλου, Θ. Θεοδωρόπουλος και Κ. Παπαδάκης απέτυχαν το Υπόμνημα που κατέθεσαν μαζί με τους συναδέλφους τους και ζήτησαν να απορριφθεί η ένσταση των συνηγόρων των νεοναζιστών, την υποστήριξε της οποίας ανέλαβε ο Γ. Μιχαλόλιας.

Στο άρθρο μας με τίτλο «Γνήσιο το Ναζιστικό καταστατικό της Χρυσής Αυγής (Κόντρα 14.7.2018 - <http://www.eksegersi.gr/issue/970/Πολιτική/31139.Γνήσιο-το-ναζιστικό-καταστατικό-της-Χρυσής-Αυγής>) σημειώσαμε:

Όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, οι συνήγοροι υπεράσπισης του φίρερ της ΧΑ, Γ. Μιχαλόλιας και Π. Μιχαλόλιας, καθώς και ο συνήγο-

ρος υπεράσπισης του Κασσιδιάρη είχαν υποβάλει, για λογαριασμό μόνο του φίρερ, ένσταση πλαστότητας των Αναγνωστέων Εγγράφων 254 και 255. Την ένσταση υποστήριξε προφορικά μόνο ο Γ. Μιχαλόλιας, ενώ οι άλλοι δύο απουσίασαν από την συνεδρίαση. Στις 9 Ιούλη, με ομόφωνη απόφασή του, το δικαστήριο έδωσε τη χαρακτηριστική βολή στην ένσταση των συνηγόρων υπεράσπισης για την πλαστότητα των εγγράφων 254 και 255.

Παραθέτουμε την απόφαση του δικαστηρίου, όπως την ανακοίνωσε η πρόεδρος Μ. Λεπενιώτη:

«Τα έγγραφα λοιπόν αυτά, το 254 και 255 του κατηγορητηρίου, για τα οποία προβλήθηκε ένσταση περί πλαστότητας, είναι έγγραφα **με σαφώς ιδεολογικό περιεχόμενο, περιεχόμενο το οποίο από μόνο του δεν έλκει του ποινικού**. Αλλωστε, όταν υποβλήθηκε από τον Μιχαλολιάκο αίτημα διενέργειας γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης των εγγράφων αυτών, **με το σκεπτικό το ίδιο απορρίφθηκε το σχετικό αίτημα**. Λοιπόν, κατόπιν αυτών, τα έγγραφα αυτά θα αναγνωστούν και θα συνεκτιμηθούν με τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία».

Η απόφαση προκάλεσε πανικό στις γραμμές των νεοναζιστών της ΧΑ, γιατί ενώ το καταστατικό δεν είναι προσωπική υπόθεση του Μιχαλολιάκου, η ένσταση υποστηρίχτηκε μόνο απ' αυτόν. Με το κείμενο της ένστασης, εμμέσως πλην σαφώς, αφήνονται αιχμές κατά του Χρ. Παππά, στο σπίτι του οποίου στα Γιάννενα βρέθηκαν έγγραφα με τα οποία επιβεβαιώνεται ότι τα έγγραφα 254 και 255 είναι της Χρυσής Αυγής, έγγραφα με σαφές εθνικοσοσιαλιστικό περιεχόμενο. Και το κυριότερο, είναι καταστατικοί κανόνες με τους οποίους λειτουργούν από παλιά οι εθνικοσοσιαλιστές της ΧΑ και συνεχίζουν να λειτουργούν.

Μετά την ανακοίνωση της απορριπτικής απόφασης από την πρόεδρο, ο συνήγορος υπεράσπισης Γ. Μιχαλόλιας αποχώρησε και δεν επέστρεψε ούτε στη συνεδρίαση της 11ης Ιούλη. Αίσθηση προκάλεσε η απουσία των Γ. και Π. Μιχαλόλια από τις συνεδριάσεις στις 9 και 11 Ιούλη, όταν οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής σχολίασαν εμπεριστατωμένα εκατοντάδες Αναγνωστέα Εγγραφα και ανέδειξαν τον εγκληματικό χαρακτήρα και δράση του νεοναζιστικού μορφώματος. Στην ιστοσελίδα μας θα «ανεβάσουμε» τα πλήρη κείμενα των σχολιασμών των συνηγόρων πολιτικής αγωγής.

Τέλος, στο άρθρο μας με τίτλο «Σημαντική απόφαση στη δίκη των νεοναζιστών: Οι συνήγοροι μπορούν να καταθέτουν γραπτώς στα πρακτικά δηλώσεις και σχολιασμούς» (24.7.2018 - <http://www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/31211.Σημαντική-απόφαση-στη-δίκη-των-νεοναζιστών-Οι>) γράφαμε:

Μια σημαντική, κατά τη γνώμη μας, παρεμπιπτόουσα απόφαση πήρε στη συνεδρίαση της Δευτέρας, 23 Ιούλη το δικαστήριο που δικάζει την υπόθεση των νεοναζιστών της ΧΑ. Αποφάσισε να καταχωρούνται στα πρακτικά της δίκης τα γραπτά κείμε-

να των σχολιασμών και των δηλώσεων των συνηγόρων πολιτικής αγωγής και υπεράσπισης.

Η απόφαση πάρθηκε κατά πλειοψηφία, με διαφωνία της προέδρου, προέδρου εφετών Μ. Λεπενιώτη, όπως ανακοίνωσε η ίδια...

Πανικός στην υπεράσπιση

Δεκαπέντε μήνες αργότερα, η ανακοίνωση από την πρόεδρο της απόφασης γι' αυτό το αίτημα ξάφνιασε τους συνηγόρους υπεράσπισης των νεοναζιστών. Είναι μια απόφαση που δεν περίμεναν και συνειδητοποιούν ότι τους δημιουργεί αζεπέραστα προβλήματα. Διότι «scripta manent, verba volant». Τα γραπτά μένουν, τα λόγια πετούν. Όταν κάτι κατατίθεται γραπτώς, δεν μπορεί μετά να αμφισβητηθεί, όπως συμβαίνει συχνά με τον προφορικό λόγο, ειδικά από ανθρώπους που έχουν λόγο να θέλουν να «διορθώσουν» τα λεχθέντα απ' αυτούς.

Ο υπερασπιστής του Κασσιδιάρη Δ. Παπαδέλης, που παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο στην υπεράσπιση, πήρε αρκετές φορές το λόγο και ρωτούσε επιμόνως την πρόεδρο πώς θα γίνει να καταθέσουν στα πρακτικά δηλώσεις και σχολιασμούς που είχαν κάνει παλιά. Η πρόεδρος του απαντούσε μονότονα, ότι το δικαίωμα των συνηγόρων υπεράσπισης και πολιτικής αγωγής να καταθέσουν τις δηλώσεις, και τους σχολιασμούς που έχουν κάνει έως τώρα στη δίκη είναι σύμφωνο με τη ληφθείσα απόφαση-είναι δυνατικό. Δεν παρέλειπε δε να θυμίζει στο συνήγορο ότι η απόφαση πάρθηκε κατά πλειοψηφία και με δική της διαφωνία.

Οι συνήγοροι υπεράσπισης ζορίζονται απ' αυτή την απόφαση, γιατί είναι άλλο να κάνεις προφορικό σχολιασμό των Αναγνωστέων Εγγράφων και να ισχυρίζεσαι ότι η ΧΑ δεν είναι εθνικοσοσιαλιστική, ότι είναι ενάντια στη βία, ότι είναι ένα σοβετα κοινόβουλευτικό κόμμα που σέβεται τη νομιμότητα και το Σύνταγμα, και άλλο να καταθέσεις γραπτά αυτούς τους ισχυρισμούς, που εξόφθαλμα «μπάζουν». Περιμένουμε να δούμε αν θα τολμήσουν τελικά οι υπερασπιστές των νεοναζιστών της ΧΑ να καταθέσουν στα πρακτικά της δίκης τους σχολιασμούς τους.

Την εκτίμησή μας ότι ξέσπασε ο πανικός στις γραμμές των νεοναζιστών και ότι φούντωσε ο καυγας ανάμεσα στον φίρερ (που προσπαθεί να σώσει το τομάρι του) και στα άλλα στελέχη της ΧΑ -βουλευτές και μη- ήρθε να επιβεβαιώσει ο ίδιος ο φίρερ με δύο ανυπόγραφα δημοσιεύματα στην εφημερίδα «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», στις 25 Ιούλη και 1 Αυγούστου του 2018. Το γεγονός ότι τα δημοσιεύματα αυτά ανέβηκαν αυθημερόν στην ιστοσελίδα των νεοναζιστών (<http://www.xryshaygh.com/enimerosi/view/pujida-idewn> και <http://www.xryshaygh.com/enimerosi/view/pujida-idewn-techn-asmata-uponomeushs-tou-kinh-matos-h-pisth-kai-h-nikh>) δείχνει πόσο ζορισμένος είναι ο φιρερίσκος!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ

Black out λόγω λιτότητας

Τι μπορεί να συνδέει την πτώση της οδογέφυρας στη Γένοβα με τα black out στο δίκτυο της ΔΕΗ; Μπορεί η πρώτη να κατέληξε σ' ένα πολύνεκρο δυστύχημα και τα δεύτερα να προκάλεσαν απλά ζημιές και κοινωνικά προβλήματα, όμως ο κοινός παρονομαστής και στις δύο περιπτώσεις είναι η σκληρή λιτότητα που υπηρετεί το κυνήγι του κέρδους. Οι υποδομές δεν συντηρούνται ή συντηρούνται πλημμελώς και τα αποτελέσματα είναι συχνά δραματικά, όπως συνέβη στη Γένοβα.

Ηταν ζήτημα χρόνου να συμβούν τέτοια «ατυχήματα» στη ΔΕΗ, καθώς στο όνομα της κερδοφορίας του ομίλου η συντήρηση είναι λιγότερο από υποτυπώδης, ενώ το προσωπικό έχει μειωθεί. Δεν εξέπληξε, φυσικά, η προσπάθεια της κυβέρνησης να αποδώσει το πρώτο black out (νέκρωσε μεγάλο τμήμα της Αθήνας) σε τυχαίο γεγονός. Βασισμένο σε ανακοίνωση της ΔΕΗ, το ΥΠΕΝ απέδωσε το black out σε αστοχία υλικού, το οποίο είχε αγοραστεί πρόσφατα και είχε μεγάλη διάρκεια ζωής. Το γεγονός, όμως, ότι η ΔΕΗ έσπευσε να ανακοινώσει την πραγματοποίηση ελέγχων στους υποσταθμούς ολόκληρου του δικτύου της έδειξε ότι «κάτι ήξεραν» (και φυσικά δεν το ομολογούσαν). Πριν προλάβει να καταλαγιάσει ο θόρυβος από το πρώτο black out, ήρθε το δεύτερο στην Υδρα, που κράτησε μέρες, με τον ΔΕΔΔΗΕ να προσπαθεί να ρίξει την ευθύνη στις τοπικές αρχές που δεν διευκόλυναν την έρευνα των συνεργείων του για τον εντοπισμό της βλάβης.

Σωτήρες της τσέπης τους

Η λιτότητα, η εγκατάλειψη και οι εξ αυτών κοινωνικές συνέπειες δεν ισχύουν, βέβαια, για τα στελέχη των ΔΕΚΟ. Γι' αυτό και οι συριζαίοι, εν μέσω μνημονιακής πολιτικής, προσπάθησαν να περάσουν τη γνωστή τροπολογία που επιτρέπει στους διοικητές των ΔΕΚΟ του Υπερταμείου να ξεπεράσουν το πλαφόν των 4.631 ευρώ το μήνα και να τσεπώνουν μέχρι και 7.483 ευρώ! Η τροπολογία αποσύρθηκε (η αντιπολίτευση εκμεταλλεύτηκε το γεγονός ότι την κατέθεσαν τη στιγμή που στο Μάτι εύρισκαν ακόμα νεκρούς) και οι έντεκα υπουργοί που την υπέγραψαν κρύφτηκαν πίσω από την Παπανάτσιου, στην οποία φόρτωσαν την ευθύνη. Όμως φρόντισε ο Τσακαλώτος, με ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου του υπουργείου Οικονομικών να υπερασπιστεί την τροπολογία, με το επιχείρημα ότι ζητήθηκε από τη διοίκηση του Υπερταμείου «ακριβώς για να βρεθούν άνθρωποι που θα αναλάβουν τη μεγάλη ευθύνη αναδιάρθρωσης επιχειρήσεων τις οποίες για χρόνια ΠΑ-ΣΟΚ - ΝΔ εκμεταλλεύονταν με το χειρότερο πελατειακό τρόπο»!

Αυτοί που κορδώνονται εμφανιζόμενοι σαν σωτήρες του λαού και του τόπου ομολογούν κινικά ότι ένα στέλεχος ΔΕΚΟ πρέπει να παντελονιάζει εφτάμισι χιλιάδες ευρώ το μήνα για να κάνει τη δουλειά του! Πατριώτες να σου πετύχουν...

Ο εμίρης και οι κακομοίρηδες

Γάτα με πέταλα ο (νεαρός στην ηλικία) μητροπολίτης Νέας Ιωνίας - Νέας Φιλαδέλφειας Γαβριήλ. Δεν ξέρουμε μέσα από ποια κανάλια, αλλά κατάφερε να «κονεξαριστεί» με την αμερικάνικη πρεσβεία και να καταφέρει να του κάνει βίζιτα ο πολυπράγμων πρέσβης της ιμπεριαλιστικής υπερδύναμης Τζέφρι Πάιατ. Πρέπει να έσκασαν από το κακό τους οι άλλοι δεσποτάδες. Γιατί η επίσκεψη του αμερικανού πρέσβη δεν εξασφαλίζει μόνο προβολή, αλλά και «επαφές» χρήσιμες για τις «άγιες μπιζνες» (οι οποίες -δεν το ξεχνάμε- έχουν πάντοτε ως στόχο την... ανακούφιση του πάσχοντος συνανθρώπου).

Αφού τον φίλεψε και τα είπαν στο «κονάκι» του, ο Γαβριήλ πήρε αλά μπρατσέτα τον Πάιατ και πετάχτηκαν μέχρι το γειτονικό εργοτάξιο της «Αγιοσοφίας» του (και «μεγάλου κουροπαλάτη» του οικουμενικού πατριαρχείου) Μελισσανίδη. Βγήκαν οι σχετικές φωτογραφίες κι έτσι, μετά τη διαχρονική ευλογία του πατριάρχη (εκπροσώπου του θεού επί της γης), ο φαραωνικός «ναός» επί του καταπατημένου δάσους έχει την ευλογία και του εκπροσώπου της αμερικάνικης υπερδύναμης.

Στο tweet του Πάιατ, βέβαια, δεν υπάρχει ούτε λέξη για την επίσκεψη στο εργοτάξιο του γηπέδου. Υπάρχει μόνο μια φωτογραφία του πρέσβη και του Γαβριήλ, συνοδευόμενη από το εξής σχόλιο: «Σημαντική συνάντηση με τον επίσκοπο Γαβριήλ στην επισκοπή του Νέας Ιωνίας και Νέας Φιλαδέλφειας για να μάθουμε περισσότερα για το θετικό ρόλο της Εκκλησίας εκεί και τη μακρά ιστορία των κατοίκων στο καλωσόρισμα προσφύγων». Τα «υπαλληλικά» Μέσα, βέβαια, έδωσαν τη δική τους εκδοχή: Ο Πρέσβης των ΗΠΑ στη Νέα Φιλαδέλφεια! Πήρε την κιτρινόμαυρη φανέλα! Η είδηση παρουσιάστηκε σαν ο Πάιατ να έκανε επίσκεψη στο γήπεδο και τον συνόδευε ο δεσπότης Γαβριήλ.

ΥΓ. Να ρωτήσουμε τους «αντιφασίστες» οπαδούς της ΑΕΚ πώς αισθάνονται μετά την επίσκεψη του αμερικανού πρέσβη που «εξέφρασε τον ενθουσιασμό του για την πορεία των εργασιών και για το εντυπωσιακό σχέδιο του γηπέδου; Μάλλον χαμένη θα πάει η ερώτηση. «Μόνο ΑΕΚ...» λέει το δόγμα.

Αποκαλύπτεται ο πανικός των νεοναζιστών

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Ν. Μιχαλολιάκος κρύβεται πίσω από την ανωνυμία. Το έχει κάνει πολλές φορές στο παρελθόν, χρησιμοποιώντας ακόμα και ψευδώνυμα. Το ότι συντάκτης είναι ο ίδιος φαίνεται από το περιεχόμενο των άρθρων, εκτίμηση που ενισχύεται από το αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι στην εφημερίδα και σε όλες τις ενέργειες της Χρυσής Αυγής δεν μπορεί να γίνει τίποτα αν πρώτα δεν εγκριθεί από τον φίρερ, στο πλαίσιο της γνωστής «**Αρχής του Αρχηγού**» (βλ. http://www.eksegersi.gr/ckeditor_assets/attachments/2353/2446_katastatiko_cha.pdf).

Στο δημοσίευμα της 1ης Αυγούστου ο φίρερ γράφει:

«Οποιος μιλάει για τον εξελισσόμενο πολιτικό πόλεμο και τις προοπτικές του πρέπει πάντοτε να μιλάει με φειδωλό τρόπο, σαν να τον άκουγε ο Εχθρός... Η ενόχληση ή ο θυμός για αυτή την περιοριστική δυσχέρεια του Αγώνα μας είναι ενίοτε δικαιολογημένα, όμως με γνώμονα την μεγάλη μάχη στην οποία βρισκόμαστε, τα περισσότερα προβλήματα είναι μικρής σημασίας. Βοηθούμε όσους το χρειάζονται, όσο περισσότερο γίνεται. Εάν η ουσιαστική βοήθεια δεν είναι δυνατόν να παρασχεθεί τώρα, όσοι έχουν πληγεί με οποιοδήποτε τρόπο, πρέπει να ξέρουν ότι θα τους δοθεί μετά την νίκη... Όσο περισσότερα θυσιάζει κάποιος στον Αγώνα, τόσο πιο φανατικά πιστεύει στη νίκη. Αρα πρέπει να εργαζόμαστε και να αγωνιστούμε. Μόνο αυτό προσδίδει νόημα στις θυσίες.

Επομένως, καθένas Συναγωνιστής πρέπει να ακολουθεί τις κατευθύνσεις της καθοδήγησης. Οποιος τις παραβιάζει από αμέλεια ή επειδή τις λησμονεί, κάνει την ίδια ζημιά, όπως εάν το έκανε με πρόθεση και δόλο.» (η έμφαση δική μας).

Το κείμενο είναι αυστηρά κωδικοποιημένο, για να μην αντιλαμβάνονται «οι Εχθροί της ΧΑ» τι θέλει να πει ο Αρχηγός, όμως δεν είναι καθόλου δύσκολο να αποκωδικοποιηθεί. Όπως δεν είναι δύσκολο ν' αναγνωρίσει κανείς το ύφος του φίρερ που δίνει αυστηρές εντολές-διαταγές που

δε σηκώνουν αντίρρηση (ούτε καν συζήτηση). Και βέβαια, αποδέκτες των εντολών του είναι τα στελέχη και τα μέλη της νεοναζιστικής συμμορίας και ιδιαίτερα αυτά που δικάζονται στον Κορυδαλλό μαζί με τον φίρερ.

Ο «εξελισσόμενος πολιτικός πόλεμος και οι προοπτικές του», που αναφέρει ο φίρερ είναι η εξελισσόμενη δίκη των νεοναζιστών και η δεδομένη καταδίκη της ΧΑ ως εγκληματικής οργάνωσης, προοπτική που διαγράφεται καθαρά μετά την ανάγνωση των Αναγνωστέων Εγγράφων, όπως έχουμε επισημάνει με τα αναλυτικά ρεπορτάζ μας.

Ο φίρερ απευθύνεται στα κατώτερα στελέχη και τα μέλη της συμμορίας, αναγνωρίζει ότι είναι δικαιολογημένος ο θυμός τους από το στρίμωγμα που έχουν δεχτεί, με αποτέλεσμα να μη μπορούν να δράσουν βίαια με τα Τάγματα Εφόδου, αλλά τους διαβεβαιώνει, ότι αυτά είναι πρόσκαιρα μικροπροβλήματα.

Με τη φράση «βοηθούμε όσους το χρειάζονται, όσο περισσότερο γίνεται», αναφέρεται στον εαυτό του, προσπαθώντας να δικαιολογήσει τη στάση του γυμνοσάλιαγγα που κράτησε μπροστά στις ανακριτικές αρχές για να σώσει το τομάρι του, καθώς και την επιλογή του να καταθέσει μόνος του τις ενστάσεις για τα έγγραφα 254, 255 και 321 και γενικά την εκ μέρους του αποποίηση όλης της εγκληματικής δράσης των Ταγμάτων Εφόδου της ΧΑ (που συνοδεύτηκε -μιλώντας με νομικούς και όχι πολιτικούς όρους- από ανθρωποκτονίες και απόπειρες ανθρωποκτονιών).

Επειδή θεωρεί βέβαιη την καταδίκη όλων όσων δικάζονται τους λέει ότι όσοι θα πληγούν με οποιονδήποτε τρόπο θα βοηθηθούν όταν νικήσουν, γιατί τώρα δεν μπορούν να κάνουν κάτι και γι' αυτούς (υπέρτατος στόχος είναι να τη γλιτώσει ο ίδιος). Και για να τους ντοπάρει, γράφει πως «όσο περισσότερα κάποιος θυσιάζει στον Αγώνα, τόσο πιο φανατικά πιστεύει στη νίκη»!

Κι επειδή τέτοιου είδους ιδεολογικές ντόπες δεν είναι αρκετές για τους Ρουπακιάδες, Πατέληδες και σία, ο Μιχαλολιά-

κος τους θυμίζει με ωμό τρόπο την Αρχή του Αρχηγού: «Επομένως κάθε συναγωνιστής πρέπει να ακολουθεί τις κατευθύνσεις της καθοδήγησης». **Τους προσάξει να εκτελούν χωρίς δεύτερη κουβέντα τις εντολές του, γιατί αλλιώς θα κατηγορηθούν ως προδότες του νεοναζιστικού μορφώματος.**

Στο ίδιο προστακτικό πνεύμα κινείται και το άρθρο της 25ης Ιούλη, από το οποίο παραθέτουμε ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα:

«Η Ηγεσία του Κινήματος κάνει ό,τι καλύτερο μπορεί. Ενίοτε δεν μπορεί να αποκαλύπτει και να κοινολογεί τους λόγους για τις ενέργειές της, χωρίς να παρέχει πολυτιμες πληροφορίες στον Εχθρό. Αυτό σημαίνει ότι ακόμη και οι πλέον καλοπροαίρετοι συμπατριώτες μας ή ακόμη και αρκετοί Συναγωνιστές μας συχνά δεν θα κατανοούν τις ενέργειές της. Γι' αυτό τον λόγο η Ηγεσία πρέπει να έχει την αφοσίωση του Κινήματος, ώστε να κατακτήσει την εμπιστοσύνη του Λαού, εμπιστοσύνη που σε ικανό βαθμό έχει κερδίσει με το θάρρος, την οξύνοια, την διορατικότητα καθώς και τις επιτυχίες της των προηγούμενων ετών».

Η Αρχή του Αρχηγού προβάλλει ατόφια. Ο φίρερ ζητά από τους νεοναζί να του έχουν τυφλή εμπιστοσύνη, ακόμα και αν «δεν κατανοούν» τις ενέργειές του. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει «γκρίνια» και έχει ανάψει καυγάς, γιατί προφανώς οι παρακατιανοί χρυσαυγίτες βλέπουν πως ο φίρερ είναι έτοιμος να τους πετάξει βορά στην αστική Δικαιοσύνη, προσπαθώντας να σώσει μόνο το τομάρι του και τα τομάρια κάποιων βουλευτών (αν όχι όλων), με τους οποίους θα συνεχίσει το κοινοβουλευτικό παιχνίδι.

ΥΓ. Στην ιστοσελίδα μας έχουμε ανεβάσει σχολιασμούς συνηγόρων της πολιτικής αγωγής επί των Αναγνωστέων Εγγράφων της δίκης της ΧΑ. Το σχετικό δημοσίευμα έχει συμπληρωθεί με τους σχολιασμούς τεσσάρων ακόμη συνηγόρων πολιτικής αγωγής, των Θ. Θεοδωρόπουλου, Μ. Μαλαγάρη, Κ. Σκαρμέα και Α. Αντανασιάτη (βλ. http://www.eksegersi.gr/ckeditor_assets/attachments/2351/sxoliasmoi.pdf).

Αμα έχεις φράγκα, ανοίγουν όλες οι πόρτες...

Τα δημοσιεύματα του αστικού Τύπου και οι διαξιφισμοί ανάμεσα σε κυβέρνηση και αντιπολίτευση, μετά την αποφυλάκιση του μεγαλοαπατεώνα Φλώρου (καταδικασμένου σε πρώτο βαθμό για την απάτη της Energa, αλλά και για ηθική αυτοργία στην απόπειρα ανθρωποκτονίας ενός δικηγόρου), βρομάνε υποκρισία.

Η αντιπολίτευση βρήκε την ευκαιρία να κατηγορήσει την κυβέρνηση ως υπεύθυνη για την αποφυλάκιση του Φλώρου, λόγω του νόμου Παρασκευόπουλου (ο οποίος φυσικά δεν έγινε για τον Φλώρο). Η κυβέρνηση αντέδρασε σπασμωδικά. Ο Πολάκης, παραβιάζοντας κάθε έννοια ιατρικού απόρρητου, έδωσε στη δημοσιότητα την ιατρική γνωμάτευση, ισχυ-

ριζόμενος ότι αυτή εκδόθηκε «κατά παραγγελία» (πώς το ξέρει άραγε;). Η Αχτσιόγλου έδωσε εντολή στη διοίκηση του ΕΦΚΑ να επανελέγξει την απόφαση του Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας. Και ο Κοντονής ζήτησε από το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Χαλκίδας το βούλευμα «προς έλεγχο», με το επιχείρημα ότι το διατακτικό του δημιουργεί πολλά και εύλογα ερωτήματα.

Η δικαστική κάστα αντεπitéθηκε, υποστηρίζοντας ότι ο νόμος Παρασκευόπουλου της δένει τα χέρια και πως με ποσοστό αναπηρίας 67% έπρεπε υποχρεωτικά να αποφασίσει την αποφυλάκιση. Σωπάτε ρε! Ωρα είναι να μας πείτε ότι εφαρμόζετε με ευλάβεια το νόμο. Όπως στην περίπτωση του Σάββα Ξηρού, ας πούμε, που αν και τυφλός, κουφός και ακρωτηριασμένος παραμένει έγκλειστος. Ή στην περίπτω-

ση των αδειών που επί οχτώ χρόνια κόβατε από τον Δ. Κουφοντίνα, βάζοντας βέτο στις κατά πλειοψηφία θετικές αποφάσεις, χωρίς να έχετε κανένα νομικό έρεισμα.

Δε θα μπούμε στη συζήτηση για το αν ο Φλώρος έπρεπε ή όχι να αποφυλακιστεί. Ξέρουμε όμως ότι γύρω από τα δικαστήρια και τις φυλακές κινείται ένα ολόκληρο κύκλωμα, στο οποίο διακινείται πολύ χρήμα. Τα πάντα έχουν την τιμή τους. Κι έχουμε μάθει να «κουμπωνόμαστε» όταν βλέπουμε διαγνώσεις για ψυχικές νόσους. Το πιο σημαντικό, κατά τη γνώμη μας, είναι η υποκρισία της αστικής πολιτικής, οι επιλεκτικές της ευαισθησίες, η δήθεν εντιμότητα των εκπροσώπων της και η γκεμπελιστικού τύπου προπαγάνδα γύρω από ζητήματα καταστολής και «σωφρονισμού». Αμα έχεις φράγκα, ανοίγουν όλες οι πόρτες, λέει ο λαός...

Εθνική Στρατηγική για το Δάσος

Σχέδιο πλήρους εγκατάλειψης και παράδοσης του δασικού πλούτου στις ορέξεις του κεφαλαίου

Με βαρύγδουπες εκφράσεις ο αναπληρωτής υπουργός Περιβάλλοντος Σ. Φάμελλος έδωσε στις 10 Αυγούστου στη δημοσιότητα (και στην περιβόητη διαβούλευση με την κοινωνία) σχέδιο υπουργικής απόφασης για τη λεγόμενη Εθνική Στρατηγική για το Δάσος. Η «διαβούλευση» έχει υποτίθεται ως στόχο να εμπλουτιστεί η Στρατηγική με περισσότερες ιδέες.

Μέχρι τις 30 Αυγούστου η συμμετοχή στην κοινωνική διαβούλευση ήταν πενιχρότατη και οι ιδέες που εκφράστηκαν πολύ φτωχές. Η 10η Αυγούστου επιλέχτηκε από τον Φάμελλο για τη δημοσιοποίηση αυτού του σχεδίου υπουργικής απόφασης προκειμένου να διασκεδάσει τις εξαιρετικά άσχημες εντυπώσεις που κυριαρχούσαν για την κυβέρνηση στον ελληνικό λαό μετά την τραγωδία της φονικής πυρκαγιάς. Ακολουθώντας την πάγια τακτική των συριζαίων, ο Φάμελλος έκρινε ότι μιλώντας με ψεύτικα λόγια για προστασία του δασικού πλούτου της χώρας από τις φυσικές καταστροφές και παρουσιάζοντας την Εθνική Στρατηγική για

το Δάσος ως προϊόν μιας ευρείας συμμετοχής επιστημόνων και κοινωνικών φορέων, θα εκτόνωνε την οργή και θα ξεθύμαινε τις άγριες διαθέσεις του κόσμου.

Κύρια χαρακτηριστικά αυτής της προληπτικής πολιτικής είναι:

◆ Η παράδοση του δασικού πλούτου της χώρας στη λεγόμενη δασική βιομηχανία, που σύμφωνα με τον Φάμελλο πήρε και αυτή ενεργό μέρος στη σύνταξη της Εθνικής Στρατηγικής για το Δάσος (ΕΣΔ).

◆ Η πενιχρή κρατική χρηματοδότηση για την προστασία και ανάπτυξη του δάσους.

◆ Η νομιμοποίηση όλων των οικισμών με βίλες και φτηνές κατασκευές στο δάσος και η δημιουργία ενός μοντέλου συνύπαρξης των οικισμών με το δάσος.

Οι προσπάθειες όλων των κυβερνήσεων να παραδώσουν την εκμετάλλευση του δασικού πλούτου της χώρας στο κεφάλαιο είναι γνωστές σε όσους ασχολούνται συστηματικά με την προστασία του δασικού πλούτου της χώρας. Οι κυβερνήσεις από

τη μια διέθεται -σκόπιμα φυσικά- πενιχρά οικονομικά μέσα για την ανάπτυξη και την προστασία του δάσους από τους καταπατητές και από τις φυσικές καταστροφές και από την άλλη υπερτόνιζαν την οικονομική σημασία των «δασικών οικοσυστημάτων» της χώρας και την ανάγκη της παράδοσής τους στις ορέξεις της λεγόμενης δασικής βιομηχανίας, για να δημιουργηθεί δήθεν σημαντικό εισόδημα και απασχόληση.

Το ίδιο επιδιώκει τώρα, όσον αφορά το ρόλο της δασικής βιομηχανίας, η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ με τον Φάμελλο. Δεν πρωτοτυπεί καθόλου το σχέδιο υπουργικής απόφασης για την ΕΣΔ (άρθρο 6) αναφερόμενο σε δημιουργία σύγχρονου θεσμικού πλαισίου και ενίσχυση της επιχειρηματικότητας στον δασικό πλούτο της χώρας. Πίσω από τις αυτές τις φαντεζί λέξεις κρύβεται η προσπάθεια για την πλήρη παράδοση του δασικού πλούτου της χώρας στη βουλμία του κεφαλαίου της δασικής βιομηχανίας.

Όσον αφορά την κρατική χρηματοδότηση της περιβόητης ΕΣΔ, στο άρθρο 7 οι συντάκτες της παραθέτουν

ανέξοδα διάφορες πηγές χρηματοδότησης προκειμένου να χρυσώσουν το χάπι. Η πραγματικότητα είναι όμως ζοφερή. Όπως αναφέρουμε και στο «σαλόνι» αυτού του φύλλου, η κύρια χρηματοδότηση είναι ένα πενιχρό ποσό από τα διαθέσιμα του Πράσινου Ταμείου. Συγκεκριμένα, από το 2011 μόνο το 2,5% των διαθεσίμων του Πράσινου Ταμείου διατίθενται για τα λειτουργικά του έξοδα και τους σκοπούς του, γιατί τα υπόλοιπα πηγαίνουν για την αποπληρωμή του χρέους. Απ' αυτό το 2,5%, μόνο ένα μικρό μέρος πηγαίνει για την ανάπτυξη και προστασία του δασικού πλούτου της χώρας.

Όσο και να ψάξει κανείς στο κείμενο της ΕΣΔ, δε θα βρει την παραμικρή αναφορά στις πραγματικές αιτίες που προκαλούν τις καταστροφικές πυρκαγιές. Θα βρει μόνο μια γενικόλογη αναφορά στην κλιματική αλλαγή, ως την κύρια -αν όχι αποκλειστική- αιτία. Δε θα δει αναφορές στην ανάγκη καθαρισμού των πυλώνων και των καλωδίων της ΔΕΗ, στην εξάλειψη του φαινομένου των διάσπαρτων χωματερών μέσα στα δάση και στις δα-

σικές εκτάσεις, ούτε αναφορές στο χάλι που έχει δημιουργηθεί μέσα στα δάση με τη συσσώρευση τεράστιων όγκων εύφλεκτης δασικής ύλης, αποτέλεσμα της χρόνιας εγκατάλειψης του δασικού πλούτου της χώρας.

Αντίθετα θα δει αναφορές για:

◆ Πρόληψη και προφύλαξη από πυρκαγιές σε **μεικτές περιοχές δασικών ειδών-οικισμών** (παράγραφος 3.3.3 του άρθρου 6 του σχεδίου υπουργικής απόφασης).

◆ Ανάπτυξη **ανθεκτικών και προσαρμοσμένων οικισμών σε δασικές πυρκαγιές** στις περιοχές άμεσης προτεραιότητας (παράγραφος 3.4.6 του άρθρου 6).

◆ Προδιαγραφές **ανθεκτικών και προσαρμοσμένων οικισμών σε δασικές πυρκαγιές** στις περιοχές άμεσης προτεραιότητας (παράγραφος 3.5.11 του άρθρου 6).

Είναι προφανές ότι η κύρια στόχευση της Εθνικής Στρατηγικής για το Δάσος είναι η παράδοση του δασικού πλούτου της χώρας στη «δασική βιομηχανία» και η **«συνύπαρξη» των παράνομων οικισμών με το δάσος** και τις δασικές εκτάσεις.

Οχι μόνο σκατόψυχοι...

Σκύλιασαν και πάλι καλοκαιριάτικα με τη μεταγωγή του Δημήτρη Κουφοντίνα στις αγροτικές φυλακές του Βόλου κι άρχισαν να χύνουν τη γνωστή χολή. Από το Στέιτ Ντιπάρτμεντ μέχρι την οικογένεια Μητσοτάκη και τα παπαγαλάκια που αυτή επηρεάζει στα ελληνικά ΜΜΕ. Και τι δεν έγραψαν. Εφτασαν στο σημείο να παρουσιάσουν τις αγροτικές φυλακές σαν θέρετρο!

Τον Δ. Κουφοντίνα (όπως και όλους τους κατηγορούμενους για υποθέσεις ένοπλων οργανώσεων) τους δίκασαν σαν κοινούς ποινικούς αδικηματίες. Απέρριψαν με συνοπτικές διαδικασίες όλες τις νομικά τεκμηριωμένες ενστάσεις με τις οποίες οι συνήγοροι των κατηγορούμενων ζητούσαν να δικαστούν αυτοί ως πολιτικοί αδικηματίες. Διάταξη που υπάρχει στο ελληνικό Σύνταγμα και δεν προβλέπει καμιά ιδιαίτερη ποινική μεταχείριση. Προβλέπει μόνο ότι τα αδικήματα που χαρακτηρίζονται πολιτικά εκδικάζονται από Μεικτά Ορκωτά Δικαστήρια (με πλειοψηφία πολιτών ενόρκων και όχι επαγγελματιών δικαστών). Φοβήθηκαν να βάλουν πολίτες δικαστές σ' αυτές τις δίκες, αλλά περισσότερο θέλησαν να «στολίσουν» τους κατηγορούμενους με το στίγμα του «ποινικού εγκληματία».

Ενώ όμως δίκασαν τον Κου-

φοντίνα σαν αδικηματία «του κοινού ποινικού δικαίου», του επεφύλαξαν ιδιαίτερη μεταχείριση στη φυλακή. Επί δεκαέξι σχεδόν χρόνια ο Κουφοντίνας (όχι μόνον αυτός, αλλά αυτός ήταν ο σταθερός) κρατήθηκε σ' έναν υπόγειο, απομονωμένο χώρο, που κατασκευάστηκε άρον-άρον σε μια άκρη των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού. Για να μην του κρύψουν με πυκνό συρματόπλεγμα ακόμα κι αυτό το μικρό κομμάτι ουρανού που μπορούσε να δει από το υπόγειο φρεάτιο-προαύλιο, χρειάστηκε να πραγματοποιηθεί μια σκληρή πολυήμερη απεργία πείνας το 2004. Και τώρα που πήρε μεταγωγή, την οποία βάσει του φακέλου του μπορούσε να πάρει χρόνια πριν, ξεσηκώθηκαν τα κοράκια και κρώζουν.

Επί οχτώ χρόνια στερούσαν εστιθελικά και τραμπούκικα από τον Δ. Κουφοντίνα την κανονική άδεια που δικαιούνταν, πάντα βάσει του νόμου και του προσωπικού του φακέλου ως κρατούμενου. Όταν πήρε την πρώτη άδεια, λύσσαξαν. Το ίδιο με τη δεύτερη. Η εισαγγελία του Αρείου Πάγου έσπευσε ν' ασκήσει πειθαρχική δίωξη στους δύο εισαγγελείς (έναν Εφετών και έναν Πρωτοδικών). Η τρίτη άδεια παραπέμφθηκε στις ελληνικές καλένδες. Ο Κουφοντίνας, στα 60 του χρόνια και με εύθραυστη

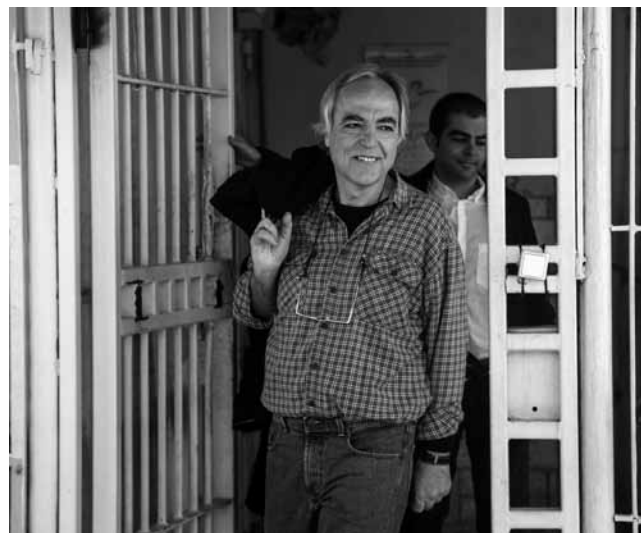
υγεία λόγω δύο προηγούμενων απεργιών πείνας, αναγκάστηκε να κατέβει σε τρίτη. Εχανε βάρρος με διπλάσιο ρυθμό σε σχέση με παλιότερα. Οι γιατροί χτύπησαν καμπανάκια για τη ζωή του. Τότε αναγκάστηκαν να του δώσουν την τρίτη άδεια. Πάλι χολή. Το ίδιο και για την τέταρτη άδεια, που την πήρε αυτή τη φορά από το Βόλο (οι συνέπειες της τελευταίας απεργίας πείνας βαραίνουν ακόμα πάνω του: εξακολουθεί να είναι εξαιρετικά αδύνατος).

Τέσσερις εισαγγελείς έχουν υπογράψει μέχρι στιγμής τις άδειες του Δ. Κουφοντίνα. Ο ίδιος έχει τηρήσει με ακρίβεια τους όρους των αδειών, προσέχοντας να επιστρέφει στη φυλακή πριν από την καθορισμένη ώρα. Εκείνοι που δεν ξέρουν πολλοί είναι πως και αυτές οι άδειες έχουν πάνω τους το στίγμα του καθεστώτος εξάισης: εξακολουθούν να είναι διήμερες (ενώ θα έπρεπε να έχει φτάσει τις έξι μέρες), ενώ περιλαμβάνουν και χωρικό περιορισμό. Οι πρώτες άδειες τον περιόριζαν στο Δήμο Μαραθώνα, η τελευταία τον περιορίζει στην Κοινότητα Βαρνάβα. Δεν μπορεί, δηλαδή, να κατέβει στην Αθήνα, να κάνει μια βόλτα στην πόλη που μεγάλωσε, να πάει σινεμά, θέατρο, σε μια συναυλία. Κι όμως, οι σκατόψυχοι εξακολουθούν να κρώζουν και να χύνουν τη

χολή τους.

Ναι, σκατόψυχοι. Ετσι αποκαλεί ο λαός μας τους ανθρώπους αυτού του είδους. Τους ανθρώπους που καμαρώνουν για το «νομικό πολιτισμό» και το «κράτος δικαίου» του καθεστώτος που υπηρετούν (θησαυρίζοντας απ' αυτές τις υπηρεσίες) και την ίδια στιγμή απαιτούν να ριχτεί ο Κουφοντίνας σ' ένα λάκο και ν' αφηθεί εκεί μέχρι να πεθάνει. Σ' αντίθεση μ' αυτούς, ο απλοί λαϊκοί άνθρωποι δείχνουν στον Κουφοντίνα το σεβασμό και την αλληλεγγύη που του αξίζει. Γνωρίζουμε αρκετά περιστατικά από τις μέρες των αδειών του, όμως δεν προχωρούμε σε περιγραφές γιατί δε θέλουμε να εκθέσουμε ανθρώπους στα κοράκια που караδοκούν.

Πολλοί έχουν φάει το παραμύθι ότι αυτοί που πρωταγωνιστούν στις εκδηλώσεις σκατοψυχίας κινούνται από ένστικτα εκδίκησης για την εκτέλεση του Π. Μπακογιάννη από τη 17Ν. Πλανώνται πλάνην οικτράν. Αν το παρατραβήσουν, θα μας αναγκάσουν να μιλήσουμε για το μύθο της «αγαπημένης οικογένειας» που έχτισαν όλ' αυτά τα χρόνια με τη συνδρομή των εξωνημένων αστικών ΜΜΕ. Για την επιμελή απόκρυψη στοιχείων που υπάρχουν στην ίδια δικογραφία της υπόθεσης Μπακογιάννη. Στοιχείων που

αποκαλύπτουν ότι δεν υπάρχει καμιά ηθική παρόρμηση στη στάση τους. Οτι αυτή καθορίζεται από την αρχή μέχρι το τέλος από ψυχρό πολιτικό υπολογισμό.

Η επιλογή του Κουφοντίνα, πάνω στον οποίο επικεντρώνουν αποκλειστικά τα πυρά τους τα τελευταία χρόνια δεν είναι τυχαία. Δεν έχουν κάποιου είδους βεντέτα με το πρόσωπο (αλλιώς θα στρέφονταν με το ίδιο μένος ενάντια σε όλους όσους έχουν καταδικαστεί για την υπόθεση Μπακογιάννη), αλλά μ' αυτά που συμβολίζει το συγκεκριμένο πρόσωπο.

Ο Δ. Κουφοντίνας ουδέποτε συνελήφθη. Εμφανίστηκε μόνος του στη ΓΑΔΑ κι όλοι κατάλαβαν ότι το έκανε με μοναδικό σκοπό να υπερασπιστεί πολιτικά την οργάνωσή του. Ακόμα κι όσοι αρχικά δε

δέχτηκαν αυτή την εκδοχή, πείστηκαν από την εξέλιξη των πραγμάτων. Το καταθλιπτικό τοπίο της τρομοκρατίας, της εγκληματοποίησης της ένοπλης επαναστατικής δράσης, της κυριαρχίας της αστικής ψευδοθητικής άλλαξε άρδην μετά την έξοδο του Κουφοντίνα από την παρανομία. Ακόμα και οι δικαστές που τον καταδίκασαν τον αντιμετώπισαν στην πράξη ως πολιτικό αντίπαλο. Τους επέβαλε το σεβασμό. Και στη δίκη και μετά ως πολιτικός κρατούμενος, ο Κουφοντίνας επέδειξε την ίδια αγωνιστική συνέπεια. Αρνήθηκε οποιαδήποτε συναλλαγή με την εξουσία, αρνήθηκε να αποκηρύξει τη δράση του, παρέμεινε πολιτικά ενεργός επαναστάτης κομμουνιστής. Εχει κερδίσει το σεβασμό του ελληνικού λαού, γι' αυτό συγκεντρώνει πάνω του το μίσος των κορακιών.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Καλώς ανταμώνουμε συντροφία μετά από ένα παντοιοτρόπως θλιβερό καλοκαίρι, απ' αυτά που ο λαός λέει «να φύγουν και να μην ξανάρθουν». Ελα όμως που όλο και πληθαίνουν αυτά τα καλοκαίρια, αυτοί οι «ατέλειωτοι χειμώνες», αυτές οι ζωές ολόκληρες που λυμαίνεται και τσακίζει ο καπιταλισμός.

Όμως αυτό το ίδιο καλοκαίρι στο τέλος διασκέδασε τις εντυπώσεις και τα έφερε όλα τούμπα, αφού μας επιφύλασσε την έξοδο από τα μνημόνια (τι γελάτε ρε;). Χαράς ευαγγέλια και πανηγύρια που δε λένε να κοπάσουν, αφού άλλαξαν όλα για τον λαό και ακόμη γυρνάει πανηγυρίζοντας στους δρόμους με την ανάπτυξη στα χέρια.

«Οι σάλπιγγες αναγγέλλουν κρεμάλες / κι ασήμαντα ανθρωπάκια εξαγγέλλουν / όσα δεν θα μπορέσουν να κάνουν ποτέ» (Τσαρλς Μπουκόφσκι).

Ανιστόρητος μ' άλλα cash ο σύγχρονος Οδυσσέας. Προσπαθεί να πείσει ότι Τροία-Ιθάκη είναι ένα τσιγάρο δρόμος...

Η ελληνική (α)συνέχεια: «Στα χρόνια που πέρασαν από την επανάσταση του 1821 καλλιεργήθηκε επίμονα η ιδέα από τους ιστορικούς και τους πνευματικούς ηγέτες της ελληνικής αστικής τάξης, πως η σημερινή νεοελληνική εθνότητα βαστά τα ίσα από την αρχαία Ελλάδα κι ακόμα πως και το βυζαντινό κράτος ήταν απόλυτα ελληνικό. Οι ιδέες και αντιλήψεις αυτές δεν είναι καθόλου σωστές. Ο ιστορικός βίος της αρχαίας Ελλάδας τερματίστηκε στα 147 με την καταστροφή της Κορίνθου από τους ρωμαίους και την τελειωτική υποδούλωση του αρχαίου ελληνικού λαού. Η φτώχεια και η κακομοιριά ήταν τα μόνα χαρακτηριστικά και η παλιά ένδοξη ιστορία και ο πολιτισμός ξεχασμένα. Κι εκείνοι που κατοικούσαν την κυρίως Ελλάδα δεν ενδιαφέρονταν (τουλάχιστον ως τον 14ο αιώνα) για την παλαιά ελληνική ιστορία. Οι Ρωμιοί κολακεύονται να πιστεύουν πως είναι απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων... (Γιάννης Κορδάτος - «Η κοινωνική σημασία της ελληνικής επαναστάσεως του 1821»).

«Ετσι γεννήθηκε, νευριασμένη. Μ' έναν μόνιμο εκνευρισμό, ένα διαρκές σφιζίμο. Περιπλανιόταν θυμωμένη στον μακεδονικό κάμπο (ποια Σκόπια ρε;), νευριασμένη πήγαινε στο σχολείο, σφιγμένη έπαιζε με τα άλλα παιδιά. Δυσανεστημένη έτρωγε το φαί της, μουρμουρίζοντας έβλεπε την Πέππα το γουρουνάκι. Μεγάλωσε. Τα νεύρα έγιναν μίσος, υπέγραφε με χέρια και με πόδια, τι ξήλωνε τις ζωές των ανθρώπων. Να μάθουν κι εκείνοι τι δράμα είναι να είσαι νευριασμένος εκ γενετής» (από το νέο βιβλίο της Κοκκινোসκουφίστας «Τα 'δε Εφρ Ζαραπούστρα»).

Και η λαϊκή μούσα συμπληρώνει και sim πληρώνει, simply Ronnie:

Κόβουν συντάξεις και μισθούς, κόβουν τις ζωές μας
το μόνο που δεν κόβουν είναι οι μαλακοί Σ.

Μοστράρουν για αριστεροί, ναι, το τολμούν ακόμα
αφού κανείς δεν βρίσκεται στον τοίχο να τους χτίσει.

Στα δε καφενεία, όπως συνηθίζεται, τα πράγματα είναι λίγο πιο... λαϊκά, λίγο πιο χύμα:

Πήρες τη δουλειά μου, πήρες τα λεφτά μου
έλα πάρε τώρα και τα μέζά μου.

Δηλαδή και τι να γράψεις για τον ανασχηματισμό; Για την Παπακώστα και τους «πρόφυγες-κατσαρίδες»; Για τη Νοτοπούλου; Για τη Γεροβασίλη; Για τη Μαριλίζα; Τόσες γυναίκες σε πρώτο πλάνο, μοιραία θα διολισθήσουμε στον σεξισμό. «Κι αυτούς που φεύγουν κι αυτούς που μένουν, οι μοίρες μ' απονιά πάντα τους δέρνουν» όπως τραγουδούσε ο Γιάννης Πουλός. Ενίοτε τους δέρνει και η μαλακή α'. Κι όπως λέγαμε:

Του Τόσκα η άγρια ματιά, του Πάνου η πλαδαρότης,
του Φώτη η καταγέλαστη βαθύτατη σοφία
της Εφης η αγριότητα, του Ευκλείδη η αφωνία,
τρομάζονε τα ζωντανά. Μαζέψτε τους λιγάκι.

«Η τεχνολογία, παραγωγικός μηχανισμός του καταναλωτισμού, οπλίζει το χέρι του αφέντη, όχι του δούλου. Το δούλο τον φορτώνει αδιάκοπα με καινούργια εφόδια ώστε να γίνεται όλο και βαρύτερος, πιο δυσκίνητος, ασήκωτος, δηλαδή όλο και πιο ακίνδυνος για τον αφέντη. Οι καλοθρεμμένοι υπήκοοι της Κίρκης ποτέ δεν θα της αμφισβητήσουν της εξουσία της, γιατί δεν τους "συμφέρει". Δε θα γίνουν ποτέ ελεύθεροι. Ευτυχία τους λένε τη σκλαβιά τους...» (Αγγελος Τερζάκης).

Και η λαϊκή μούσα να θρηνεί κρυφά τις νύχτες: «Κι όλο συρρικνώνομαστε. Κι όλο καλπάζει ο φασισμός»...

Κοκκινোসκουφίστα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Εδώ είναι Βαλκάνια δεν είναι παίξε γέλασε

Πίσω από τα φώτα της δημοσιότητας συνεχίζεται πλέον η κόντρα ανάμεσα στα επιχειρηματικά συμφέροντα που έχουν σαν «μπροστινούς» τον Αλαφούζο και τον Γιαννακόπουλο. Ο Γιαννακόπουλος, αφού κατάφερε να βρει διαύλους επικοινωνίας με την κυβέρνηση και να πάρει υποσχέσεις ότι θα προχωρήσει το «Athens Alive» (project για την αξιοποίηση των εγκαταστάσεων του ΟΑΚΑ), ανέλαβε την ηγεσία του Ερασιτέχνη Παναθηναϊκού και ξεκίνησε την προσπάθεια για να αποκτήσει την πράσινη ΠΑΕ για λογαριασμό μιας ομάδας επενδυτών. Στην αντίπερα όχθη, ο Αλαφούζος, μη μπορώντας να «τρέξει» μόνος του την ομάδα, προσπαθεί να βρει λύση σωτηρίας και να σταματήσει την πορεία διάλυσης του Παναθηναϊκού σε έναν ταϊλανδέζο «επενδυτή» που δείχνει διατεθειμένος να αναλάβει τους πράσινους με την προϋπόθεση ότι θα έχει και τη βοήθεια της κυβέρνησης για να προχωρήσει και σε εκτός αθλητισμού «επενδύσεις».

Στις πλάτες του Παναθηναϊκού οι δυο καπιταλιστές προσπαθούν να δρομολογήσουν τις εξελίξεις στην ομάδα με τρόπο που θα διευκολύνει τους επιχειρηματικούς τους σχεδιασμούς και όλα δείχνουν ότι δε θα διαστάσουν να οδηγήσουν την ομάδα στον γκερέμο προκειμένου να πετύχουν τους στόχους τους. Η κορύφωση της σύγκρουσης ανάμεσα στις δυο πλευρές είχε σαν πρώτη μεγάλη παρενέργεια την έξωση του Παναθηναϊκού από τη Λεωφόρο. Ο Γιαννακόπουλος προχώρησε σε καταγγελία της σύμβασης και απαίτησε να συμφωνήσουν οι δυο πλευρές (Ερασιτέχνης και ΠΑΕ) στον τρόπο καταβολής των οφειλών που έχει η ΠΑΕ για τη χρήση του γηπέδου. Με τον τρόπο αυτό ο Γιαννακόπουλος προσπάθησε να «στριμώξει» τον Αλαφούζο και είτε να τον αναγκάσει να δώσει τα φράγκα που χρωστάει είτε να τον απαξιώσει στη συνείδηση των πράσινων οπαδών.

Η κίνηση του Γιαννακόπουλου ήταν πολύ έξυπνη και το αποτέλεσμα ήταν προκαθορισμένο υπέρ του, αφού αν η ΠΑΕ πλήρωνε τις οφειλές της θα μπορούσαν να προχωρήσει τη διαδικασία ανασυγκρότησης και αναγέννησης του Ερασιτέχνη, χωρίς να χρειαστεί να βάλει το χέρι στην τσέπη. Αν πάλι ο Αλαφούζος επέλεγε να μην πληρώσει και να δηλώσει σαν έδρα το ΟΑΚΑ, όπως και έκανε, θα είχε να αντιμετωπίσει την οργή των οπαδών του Παναθηναϊκού. Από την πλευρά του ο Αλαφούζος προσπάθησε να παρουσιάσει τον Γιαννακόπουλο ως «προδοτή» που ζητάει φράγκα από την ομάδα, ενώ αυτή έχει πολύ μεγάλα οικονομικά προβλήματα, και να του χρεώσει την έξωση της

ομάδας από τη Λεωφόρο και τη μετακόμισή της στο Μαρούσι. Η προσπάθεια αυτή απέτυχε παταγωδώς, γιατί η πράσινη ΠΑΕ, εκτός από το χρέος προς τον Ερασιτέχνη Παναθηναϊκό, είχε και ένα μεγαλύτερο χρέος προς το ΟΑΚΑ. Ο διακανονισμός που έκανε ο Αλαφούζος με τη διοίκηση του ΟΑΚΑ ήταν από οικονομικής πλευράς πολύ χειρότερος από αυτόν που του είχε προτείνει ο Γιαννακόπουλος, με αποτέλεσμα να εκτεθεί ακόμη περισσότερο, αφού επέλεξε να δώσει τα φράγκα στο κράτος και όχι στον Ερασιτέχνη Παναθηναϊκό.

Όπως ήταν αναμενόμενο, η κόντρα ανάμεσα στους δυο καπιταλιστές έγινε αντικείμενο σχολιασμού από τους οργανωμένους οπαδούς της ομάδας. Με την ανακοίνωσή της η Θύρα 13, παρά τις αποστάσεις που κρατάει από την πλευρά Γιαννακόπουλου, δικαιώνει επί της ουσίας τον πρόεδρο του Ερασιτέχνη, αφού χρεώνει ως υπεύθυνο για την άσχημη εξέλιξη και την έξωση της ομάδας από τη φυσική της έδρα τον Αλαφούζο. Οι πράσινοι οπαδοί για μια ακόμη φορά επιτέθηκαν στην οικογένεια Βαρδινογιάννη, από την οποία ζήτησαν να σταματήσει να παίζει παιχνίδια σε βάρος του Παναθηναϊκού, και αφού χαρακτήρισαν τον Αλαφούζο «μπροστινό» της, του ζήτησαν να πουλήσει την ομάδα σε κάποιον αξιόπιστο επενδυτή. Οι πράσινοι οπαδοί δηλώνουν έτοιμοι για δυναμικές κινητοποιήσεις και αφήνουν ανοιχτό το ενδεχόμενο να βγουν μπροστά και να πάρουν πρωτοβουλίες για να σωθεί η ομάδα.

Καθοριστικός παράγοντας για τις εξελίξεις στους πράσινους θα είναι η αγωνιστική εικόνα της ομάδας και τα αποτελέσματα που θα πάρει στον αγωνιστικό χώρο. Η πλευρά Αλαφούζου ελπίζει ότι η ομάδα θα «φολάρει» και θα δείξει ανταγωνιστική, οπότε θα υπάρξει συσπείρωση και τα διοικητικά προβλήματα θα μουν στην άκρη, προκειμέ-

νου να μην υπάρξουν εντάσεις και αποπροσανατολιστούν οι παίχτες. Σε διαφορετική περίπτωση, θα πρέπει να θεωρούνται σίγουρα τα «λαϊκά δικαστήρια» και τα «ακραία καιρικά φαινόμενα». Το εκτός έδρας διπλό στην πρεμιέρα του πρωταθλήματος φαίνεται να δίνει παράταση ζωής στον Αλαφούζο, που συνεχίζει να κάνει κάποιες κινήσεις για να παραδώσει την ΠΑΕ στον ταϊλανδέζο «επενδυτή».

Ενας ακόμα επιβαρυντικός παράγοντας, που αναμένεται να δυσκολέψει τη μεταβίβαση της ομάδας, είναι η συναίνεση του Αλαφούζου στην πολιτική επιλογή του ερυθρόλευκου Βαγγέλη Μαρινάκη για ολομέτωπη και σκληρή αντιπολίτευση στην κυβέρνηση. Ο επιχειρηματικός όμιλος με τον οποίο παζαρεύει τη μεταβίβαση του Παναθηναϊκού ενδιαφέρεται πρωτίστως για μη αθλητικές μπίζνες και όσο ο Αλαφούζος κοντράρει την κυβέρνηση δυσκολεύει τις προσπάθειες των «επενδυτών». Οι πράσινοι θα είναι η ομάδα που θα τραβήξει τα φώτα της δημοσιότητας στο φετινό πρωτάθλημα. Μένει να δούμε αν θα είναι για τα δρώμενα εντός του αγωνιστικού χώρου.

Για μια ακόμη φορά οι ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου κατάφεραν να κάνουν την έκπληξη. Μετά από μια αναβολή, το περασμένο Σαββατοκύριακο ξεκίνησε το πρωτάθλημα της Super League, το οποίο όμως από νομική άποψη είναι στον αέρα, αφού η προκήρυξή του δεν είναι σύμφωνη με όσα αποφάσισε η ΕΠΟ και ειδικότερα με τον αριθμό και τον τρόπο που θα υποβιβαστούν οι ομάδες της Super League και θα προβιβαστούν οι ομάδες της Football League.

Πρέπει να είναι παγκόσμια πρωτοτυπία, οι ομάδες να συμμετέχουν κανονικά σε ένα πρωτάθλημα και ταυτόχρονα να έχουν προσφύγει στο Διαιτητικό Δικαστήριο γιατί δεν αποδέχονται την απόφαση της ΕΠΟ για τους όρους διεξαγωγής του! Αφήνοντας στην άκρη τα όσα τραγελαφικά συμβαίνουν εκτός αγωνιστικού χώρου, θα επιχειρήσουμε ως είθισται μια πρώτη εκτίμηση για τη δυναμικότητα των ομάδων και την αγωνιστική τους συμπεριφορά.

Θα ξεκινήσουμε από τον ΠΑΟΚ που δείχνει ότι είναι μια κλάση πάνω από ΑΕΚ και Ολυμπιακό. Χωρίς πολλές αλλαγές σε σχέση με πέρσι, δείχνει πιο έτοιμος, πιο «δεμένος» και περισσότερο αποφασιστικός. Ο Σαββίδης δείχνει διατεθειμένος να κάνει ό,τι περνάει από το χέρι του για να δει την ομάδα του πρωταθλήτρια και εκτός από την ενίσχυση του έμφυχου δυναμικού, φρόντισε από την πρώτη κιόλας αγωνιστική να στείλει το μήνυμα ότι

δε θα αφήσει τίποτα στην τύχη. Στην πρεμιέρα ο ΠΑΟΚ ήταν πολύ καλύτερος από τον Αστέρα Τρίπολης, δημιούργησε αρκετές φάσεις στα αντίπαλα καρέ, όμως δεν μπορούσε να βρει δίχτυα και να ανοίξει το σκορ. Στη μοναδική φάση που υπήρξε επαφή επιθετικού του ΠΑΟΚ με αντίπαλο παίκτη, ο διαιτητής του αγώνα δε δίστασε στιγμή, έδειξε την άσπρη βούλα του πέναλτι και έδωσε τη λύτρωση στους παίχτες και τους οπαδούς του δικεφάλου.

ΑΕΚ και Ολυμπιακός έχουν ένα καλό ρόστερ, θα προσπαθήσουν να μην κάνουν γκέλες κατά την περίοδο που θα «μοινοτάρονται» οι ομάδες και θα καιροφυλακτούν για να «κλέψουν» το πρωτάθλημα από τον ΠΑΟΚ. Πολλά θα επενδύσουν στη συμμετοχή τους στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις, αφού μια καλή πορεία -εκτός από τα φράγκα στο ταμείο τους- θα βοηθήσει να εκτονωθεί και η πίεση των οπαδών τους για το πρωτάθλημα.

Ατρόμητος, Αστέρης Τρίπολης, Πανιώνιος και Γιάννενα θα είναι εκτός απρόοπτου οι ομάδες που θα διεκδικήσουν ευρωπαϊκό εισιτήριο. Ενδιαφέρον αναμένεται να έχει η αγωνιστική παρουσία του Παναθηναϊκού, αφού οι νεαροί παίχτες του Δώνη δείχνουν ότι έχουν τα απαραίτητα ποδοσφαιρικά προσόντα, μένει όμως να δούμε αν θα καταφέρουν να αντέξουν την πίεση του πρωταθλήματος και το «βάρος της φανέλας».

Από τις υπόλοιπες ομάδες δείχνουν κάποια καλά στοιχεία Αρης και Λεβαδεικός, ενώ οι υπόλοιπες είναι με μικροδιαφορές στο ίδιο επίπεδο.

Όσον αφορά τα ποιοτικά χαρακτηριστικά, θα επιβεβαιωθεί για μια ακόμα φορά ότι η λέξη ποιότητα είναι ασύμβατη με το ελληνικό ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα. Η οικονομική κρίση και τα συνεχώς μειωνόμενα έσοδα των ομάδων έχουν σαν αποτέλεσμα οι παίχτες που αγωνίζονται στο πρωτάθλημα να είναι διαλογής από το πανέρι και όχι από το ράφι. Το πλέον πιθανό είναι να πονέσουν τα ματάκια μας από το θέαμα που θα μας προσφέρει η πλειοψηφία των ομάδων. Αρκετοί αγώνες θα μεταδοθούν από την ΕΡΤ, που ανέλαβε να δώσει τηλεοπτική στέγη στις ομάδες που δεν κατάφεραν να τα βρουν με τη NOVA, κι έτσι μετά από χρόνια θα μπορούσαμε να δούμε ελληνικό ποδόσφαιρο χωρίς να χρειαστεί να βάλουμε το χέρι στην τσέπη, όμως αν αυτή η δυνατότητα συνδυαστεί με το θέαμα που αναμένεται να μας προσφέρουν οι ομάδες, είναι βέβαιο ότι θα μειωθεί σημαντικά ο ενθουσιασμός της «ελεύθερης πρόσβασης» στα ποδοσφαιρικά δρώμενα.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Διαφημιστική αφίσα για τον αγώνα Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ- Αρσεναλ (1971) στο Ανφιλντ. Σαν να λέμε Ολυμπιακός-Παναθηναϊκός (στις καλές εποχές του) στην Τούμπα.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Δηλαδή τι θα κάνει ο ανασχηματισμός; Θα ανασχηματίσει τη φτώχεια;

Ν.Ε.Ο. μέλος στην κυβέρνηση

Επισκέψεις πρόσβη: κοπριά και λάχανα

Κόψιμο συντάξεων σύριζα (+ άλλες δημοκρατικές δυνάμεις...)

Βόλος-νερό: η μηδενική ανοχή της κρατικής καταστολής

Δεν απαρνήθηκε τίποτα η Παπακώστα. Γι' αυτό πήρε και την ανάλογη κυβερνητική θέση

«Αδύνατο να κατανοήσει κανείς εντελώς το “Κεφάλαιο” του Marx, αν δε μελετήσει βαθειά και κατανοήσει όλη τη “Λογική” του Hegel. Γι' αυτό, μισόν αιώνα από τότε, κανένας μαρξιστής δεν κατανόησε ακόμα τον Marx» (Λένιν: «Τελευταία φιλοσοφικά έργα»)

► Παπαροπαπάρ Σκουρλέτη: «Ο ανασχηματισμός αποτυπώνει τις αλλαγές στην κοινωνία».

► Ολόκληρο δισέλιδο έχει ο Περισσός για τους «ένστολους». Να μη στείλει συλλυπητήρια; - όπως και οι ΑΝΕΛ...

► Κατεδαφίσεις παράνομων κτισμάτων και μαντρών: η αυθαιρεσία των κυβερνητικών στο φόρτε της.

► Γιόζεφ φον Στέρνμπεργκ: «Ο γαλάζιος άγγελος».

► Α la Guardian το (νέο) σάιτ των ΝΕΩΝ...

► Τριήμερη απεργία δασκάλων στην Αργεντινή.

► Δεν κάθονται με σταυρωμένα τα χέρια οι «έννοικοι» των φυλακών και κέντρων κράτησης στις ΗΠΑ.

► Αντιθέσεις...

► Ιούλης 2018: 959.000 εγγεγραμμένοι άνεργοι. 109: επιδοτούμενοι. Άνευ σχολίου.

► Τα ΚΝΑΤ (όσα διαβάζουν ΟΔΗΓΗΤΗ) θα έχουν την ευκαιρία να διαβάσουν το αφιέρωμα στον Μάη του '68, στην ύλη του οποίου φιγουράρει και το ανάλογο άρθρο του... διανοητή Μ. Παπαδόπουλου. Στο άρθρο λοιπόν, αυτός ο Μ. Παπαδόπουλος μιλάει για το ρεβιζιονιστικό Γαλλικό Κ.Κ. «Ξεχνάει» (ή μάλλον δε γνωρίζει;) ότι το εκδοτικό της Περισσός ΑΕ («Κ.Κ.Ε.» έβγαλε το 1975 το βιβλίο του εκ των αρχιερέων του τότε ευρωρεβιζιονισμού Ζωρζ Μαρσαί, «Η πολιτική του Γαλλικού Κ.Κ.», το δε 1980 (30/5/1980) ο Ριζοσπάστης είχε ειδήση με τίτλο «Στόχος του Γαλλικού Κ.Κ. το 1 εκατομμύριο μέλη». Μας «τάπαν κι άλλοι» κ. Παπαδόπουλε...

► Κάποιος να πει στον Περισσό (και τον Ριζοσπάστη) ότι το «αδελφό κόμμα» «Κ.Κ. Βοημίας-Μοραβίας έδωσε ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση του πολυεκατομμυριούχου Αντρέι Μπάμπις. Πρόκειται για το ίδιο κόμμα που τον Ιούνιο του 2001 (με την επωνυμία «Κ.Κ. Τσεχίας-Μοραβίας») πήρε μέρος στη «Διεθνή συνάντηση Κομμουνιστικών και

Εργατικών κομμάτων για το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα», την οποία φιλοξένησε ο Περισσός στο Πάντειο Πανεπιστήμιο (ο Ριζοσπάστης μάλιστα είχε τίτλο: «Αιώνας απόκρουσης του κεφαλαίου και αντεπίθεσης»). Όσοι αφελείς (και μεσαιοστρωματούχοι) προσέλθετε...

► Τίνος είναι η απάντηση στον Υπεξ της Μακεδονίας Ντιμιτρόφ; «Ο συνδυασμός του ονόματος “Βόρεια Μακεδονία”, “μακεδονικής” γλώσσας και “μακεδονικής” εθνότητας είναι το θερμοκήπιο για την ανάπτυξη του εθνικισμού και του αλυτρωτισμού των Σκοπίων». Κουμουτσάκος μεν έφα, Περισσός δε έφα επανειλημμένα.

► Διακοπές ρεύματος στη «βαριά βιομηχανία» της τουριστικής Υδρας. Πόσο είπαμε ότι κοστίζει το 1 βράδυ παραμονής στο -κατά τα άλλα- όμορφο νησί;

► Και τώρα τι θα κάνουν χωρίς «πρίγκηπα» οι «αγιασοφίτες»;

► Σπυράκη: «Είναι η τελευταία κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου». Και Παπακώστα, και Παπακώστα.

► Είπε ο ένας τενεκές για τον

άλλο: «Ο άδειος τενεκές κάνει το μεγαλύτερο θόρυβο».

► Η δεκαετία '20-'30 ΔΕΝ ήταν από τις καλύτερες του ΚΚΕ. Ο δίχως όρια φραξιονισμός αποτέλεσε τροχοπέδη στην ανάπτυξη του κόμματος την περίοδο εκείνη.

► Τόσα ξέρουν, τόσα λένε: Μάθαμε, λοιπόν ότι η τέταρτη (4η ολομέλεια) του 1948 (ΚΚΕ) περιλαμβάνεται στον 3ο τόμο των επίσημων κειμένων του κόμματος (που, όπως τυχαίως, περιλαμβάνει τα κείμενα της περιόδου 1929-1933...). Τα 600 δισ. (αέρα κοπανιστού) τυφλώνουν (όπως και κάτι άλλο...).

► Για το Δοκίμιο Ιστορίας του Κ.Κ.Ε. (Εισαγωγή) η «πρωτοβουλία των 6 Κ.Κ. να συγκαλέσουν την 6η Πλατιά Ολομέλεια της Κ.Ε.» υιοθετείται με τον όρο «παρέμβαση» και όχι «επέμβαση» (ένθετη έκδοση: «Πρόλογος και εισαγωγή του “Δοκιμίου Ιστορίας του ΚΚΕ”, Β! τόμος 1949-1968», μαζί με τον Ριζοσπάστη της Κυριακής, 11 Δεκέμβρη 2011). Κάτι σαν το μετέωρο βήμα του πελαργού. ΚΑΙ με τον Μπρέζνιεφ (κατ' αρχήν Χρυσιστσίωφ) ΚΑΙ με τον Ζαχαριάδη.

► Τελικά δεν παραιτείται η «θεά».

Ουκ εά με καθεύδειν το του κυρ-Αλέκου τρόπαιον (γι' αυτό τρέχω κι εγώ να γλείψω)...

► Ελαφόνησος, Χανιά, Σέριφος, Ζάκυνθος, Κέρκυρα, Παξοί, Αντίπαξοι τα μέρη της Ελλάδας που (και αυτήν τη χρονιά) ΔΕΝ πήγαμε.

► Προφανώς λίγο ο Πούτιν. Η ρωσική εργατική τάξη τον λοιμό και τον λιμό...

► Μα τον μπιφτεκά εκτός;

► Χολή για την άδεια του Δημήτρη Κουφοντίνα. Και ξυδάκι παιδιά...

► Μην και ξύνεται στην γκλίτσα του τσοπάνη ο απόγονος του Π.Μ.;

► Όλος ο «καλός κόσμος» αντιτίθεται στην άδεια του Δ. Κουφοντίνα: η αμερικάνικη πρεσβεία, η βρετανική πρεσβεία, ο Τούρκος Υπεξ. Και φυσικά τα εγχώρια γιουσουλφάκια.

► Ντότιτσε Βέλλε: «Δύσκολοι καιροί για τις γερμανικές τράπεζες». Να δώσουμε, να δώσουμε... Λιμοκτονούν...

► Και, νάτοι πάλι, οι πλειστηριασμοί.

► Κινεζοφτωχοποίηση.

► Ad perpetuum;

► Δωρεά 1,7 εκ. ευρώ του Ιδρύματος Σ.Ν. στη Σχολή Ευελπίδων. Αλλοίμονο, να μην ενισχυθούν οι μελλοντικοί Παπαδόπουλοι;

► Και ενώ «λιμοκτονούν» οι κακόμοιρες οι γερμανικές τράπεζες η Deutsche Bank «δε σχεδιάζει να απεμπολήσει τη διεθνή παρουσία της» - όπως δήλωσε ο Κρίστιαν Ζέβινγκ, διευθύνων σύμβουλος της εν λόγω τράπεζας. Και, βέβαια, η μέθοδος κλασσική (για καπιταλιστές): μεγάλες περικοπές θέσεων εργασίας για την αποκατάσταση της κερδοφορίας της.

► Τούτο το καλοκαίρι σαν και πέρσι, μας ήρθε θυμωμένο. Είναι βαρύ το σακί του ήλιου στην πληγιασμένη ράχη Κ' οι καρποί μες απ' τα φύλλα δείχνουν σφιγμένες τις γροθιές τους.

Γ. Ρίτσος: (απόσπασμα από τις «Γειτονίες του κόσμου»

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Η φυλλάδα δύσκολα θα ξανασηκώσει κεφάλι (κυκλοφοριακά). Ούτε ο Σαββίδης έχει διάθεση να ρίξει φράγκα για να την ανεβάσει. Το βάρος θα το ρίξει στο κανάλι που αγόρασε. Κρεμασμένη στα μανταλάκια, όμως, γνωστοποιεί τη γραμμή του ιδιοκτήτη της. Την επομένη της Ιθάκης, λοιπόν, ο Σαββίδης έδωσε εντολή να μην επαινεθεί ο Τσίπρας, αλλά να μπει στο ίδιο καλάθι (των... αμετανόητων) με τον Μητσοτάκη και τη Γεννηματά. Ένα «μείον» για τον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα προσωπικά.

◆ Η καρικατούρα του βρετανικού «Γκάρντιαν» στις 21 Αυγούστου δε χρειάζεται επεξηγήσεις. Αρκεί να μεταφράσουμε τη λεζάντα: «Η στήλη των καλών νέων: η Ελλάδα βγαίνει από τη Λιτότητα!».

◆ Καραγκιοζιλίκια κάνουν και τα πιο καλοκουρδισμένα επιτελεία προπαγάνδας. Εβαλαν τη μοντέλα να παριστάνει την αγρότισσα που φυτεύει δέντρα φορώντας δωδεκάποντες γόβες! Εντάξει, η σύζυγος υπηρεσίας του Τραμπ έχει ξεχάσει ότι υπάρχουν και άλλοι είδους παπούτσια. Οι σύμβουλοί της όμως; Πώς τους ξέφυγε και δεν της φόρεσαν γαλότσες; Ή ένα ζευγάρι αθλητικά παπούτσια έστω; Κατάφεραν έτσι να ξεφτίλσουν και το «ιβέντ», που προέβλεπε ότι η Τράμπαινα μαζί με μέλη οικογενειών προηγούμενων προέδρων θα αξιοποιούσαν ρίζες από βελανιδιές της εποχής του Αϊζενχάουερ, για να φυτέψουν δέντρα στη νότια πτέρυγα του κήπου του Λευκού Οίκου.

◆ Τι είναι η απόσταση από τον Αύγουστο του 2015 μέχρι τον Αύγουστο του 2018; Μια τσιγάρα δρόμος. Δεν ξέρουμε αν η Κατερίνα Παπακώστα καπνίζει, το δρόμο πάντως τον διήνυσε καμαρωτή, για να βρεθεί στο τέλος του υπυπουργός του «θλιβερού» και «προκλητικά αμοραλιστή» Τσίπρα. Χωρίς να «ντρέπεται» πλέον «για λογαριασμό όσων τον επέλεξαν».

KATERINA PAPAΚOSTA
@kpapakosta

Τι ταπεινώση! Θλιβερός Τσίπρας προκλητικά αμοραλιστής. Θλιβερή κυβέρνηση. . Ντρέπομαι για λογαριασμό όσων τους επέλεξαν. ..

9:16 π.μ. - 14 Αυγ 15

Αν είσαι μάνα και πονείς
πες μας τι φταίει ο Κοντονής
Λαϊκό δίστιχο

Εδώ και μια βδομάδα η πολιτική επικαιρότητα αναλώνεται στην ανασχηματισμολογία. Κι όταν ανακοινώθηκε ο ανασχηματισμός, άρχισαν οι αναλύσεις για το παρασκήνιό του, καθώς και για τις στοχεύσεις του Τσίπρα με τις αλλαγές που έκανε στο κυβερνητικό σχήμα. Λες και η πολιτική καθορίζεται από τα πρόσωπα. Ή λες και η πολιτική

Ανανεωμένος θίασος στο ίδιο μνημονιακό έργο

είναι άριστη και αναζητούνται τα πιο ικανά πρόσωπα για να την εφαρμόσουν. Έτσι είναι όμως η αστική πολιτική και τα μίντια που την υπηρετούν. Ανάλογα από τη θέση που βρίσκονται, κρίνουν και τους ανασχηματισμούς των κυβερνητικών σχημάτων. Με στόχο την αποκόμιση πολιτικού κέρδους, έστω και πρόσκαιρα. Η αστική πολιτική είναι πλέον σε σημαντικό βαθμό εικόνα. Εικόνα κατασκευασμένη με υλικά από τη μάντρα του σύγχρονου γκεμπελισμού.

Πριν όμως δούμε τις **πολιτικές** σκοπιμότητες που καθόρισαν τη σύνθεση της νέας κυβέρνησης Τσίπρα, πρέπει να θυμηθούμε ποια είναι η πολιτική που (και) αυτή η κυβέρνηση καλείται να εφαρμόσει. Είναι η πολιτική του μετα-Μνημονίου, μια πολιτική σκληρής λιτότητας, κινεζοποίησης, ξεπουλήματος της κρατικής περιουσιών, που ολοκληρώθηκε μέσα σε μια οχταετία (2010-2018) και που η σημερινή κυβέρνηση **έχει δεσμευτεί ότι θα τη διατηρήσει αλώβητη**. Δεν υπάρχει λόγος να επαναλάβουμε εδώ όσα έχουμε γράψει για το περιεχόμενο του μετα-Μνημονίου (δείτε <http://www.eksegersi.gr/issue/968/> Πολιτική/31042.Αλυσόδεσαν-τον-ελληνικό-λαό-στην-κινεζοποίηση), έπρεπε όμως να υπενθυμίσουμε την ουσία της πολιτικής, για να θυμόμαστε τι θα εφαρμόσει η «νέα» κυβέρνηση. Όλα τα υπόλοιπα, ποιοι έμειναν, ποιοι έφυγαν, ποιοι ήρθαν, τι καραμπόλες έγιναν, ποιες ισορροπίες τηρήθηκαν, ποιες συμμαχίες επιδιώκονται κτλ., είναι εντελώς δευτερεύοντα και αξίζει να σχολιαστούν μόνο ως τέτοια.

♦ Το πρώτο που πρέπει να σχολιαστεί είναι το ξεφούσκωμα της μπουρδολογίας των προηγούμενων ημερών (που τροφοδοτούνταν από τους ανθρώπους του Μαξίμου), περί «σαρωτικού ανασχηματισμού», «νέου ξεκινήματος με τη γενιά των σαραντάρηδων» κτλ. Ούτε οι ίδιοι οι

συριζαίοι δεν τόλμησαν να ισχυριστούν κάτι τέτοιο. Ακόμα και από άποψη σύνθεσης, η νέα κυβέρνηση έχει το ίδιο «άρωμα» με την προηγούμενη. «Κυβέρνηση για παιχνίδι στο Κέντρο» έγραφε το πρωτοσέλιδο της ΕφΣυν, που στολιζόταν με τις φωτογραφίες της Ξενογιαννακοπούλου, της Ζορμπά και της Παπακώστα! Πιο... τολμηρή η «Αυγή», έβαλε κύριο τίτλο «Μπροστά σε νέες μάχες», προβάλλοντας ταυτόχρονα το τρίπτυχο «Συνέχεια-Ανανέωση-Διεύρυνση». Η απόλυτη αμχανιά...

♦ Το δεύτερο που πρέπει να σχολιαστεί είναι η σταθερότητα της συμμαχίας με τον Καμμένο. Στις 8 Αυγούστου ο Καμμένος δήλωνε: «Από τη στιγμή που αποφασίσει ο πρωθυπουργός τη συμφωνία αυτή να τη φέρει στη Βουλή θα πάω στον πρωθυπουργό, θα του ανακοινώσω ότι αποχωρώ από την κυβέρνηση. Θα πάω στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και θα τον ενημερώσω ότι αποσύρουμε την εμπιστοσύνη μας από την κυβέρνηση. Θα οδηγήσω τη χώρα σε εκλογές και εάν οι πολίτες επικυρώσουν τη συμφωνία ας πάρουν την ευθύνη». Είκοσι μέρες αργότερα, αυτός που απειλεί ότι θα ρίξει την κυβέρνηση, όχι μόνο διατήρησε το υπουργείο του αλλά αύξησε και κατά έναν υφυπουργό τη συμμετοχή του κόμματός του στην κυβέρνηση! Η εξωκοινοβουλευτική Χρυσοβελώνη, που τελευταία «γκρίνιαζε» πολύ, πήρε ένα υφυπουργείο, για να σταματήσει τη «γκρίνια» και να μη σκέπτεται «μετακίνηση» στον πάτριο χώρο. Μιλάμε για πολιτική... αρχών. Αντίθετα, ο... στραβός δεν είδε το φως του. Μιλάμε για τον γίγαντα Παπαχριστόπουλο που για μια ακόμα φορά είδε τις ελπίδες του για ένα υφυπουργείο να συντρίβονται από τις καραμπόλες και από τη συμφωνία που έκανε ο «αρχηγός» του με τον Τσίπρα. Υπέρ της συμφωνίας για το Μακεδονικό ο Παπαχριστόπουλος, δε θα μπο-

ρούσε να συμμετάσχει στην κυβέρνηση παρά μόνο ως συριζαίος. Δυστυχώς, παραμένει ακόμα στους ΑΝΕΛ. Ποιος ξέρει, όμως, ίσως βρεθεί γι' αυτόν μια θέση στα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ, αν εφαρμοστεί πιστά το σενάριο της «ρήξης» ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και της προκήρυξης εκλογών.

♦ Εχουμε και τη μετακίνηση της Κόλλια-Τσαρουχά από τη Θεσσαλονίκη στο Πεντάγωνο. Και η ανελίτισσα θα απαλλαγεί από την πίεση των «μακεδονομάχων» και μια θέση για την εκλεκτή του Μαξίμου, Κατερίνα Νοτοπούλου, βρέθηκε. Αντί να φροντίζει τα ρουσφέτια από το Γραφείο Πρωθυπουργού στη Θεσσαλονίκη, θα τα φροντίζει από τη θέση της υφυπουργού Μακεδονίας-Θράκης (που δεν έχει καμιά αρμοδιότητα).

♦ Ο Καμμένος πρέπει να ήταν και ο προξενητής για την προσχώρηση της Κατερίνας Παπακώστα στο κυβερνητικό σχήμα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Εδώ μιλάμε για το αποκορύφωμα της... πολιτικής αρχών. Η κυρία που ως γνήσιος πολιτικός απόγονος του ναζισμού δήλωνε το 2012 ότι «οι λαθρομετανάστες κυκλοφορούν σαν κατσαρίδες», προκαλώντας τότε την μίλη της «Αυγής» και στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, βρήκε θέση στην κυβέρνηση Τσίπρα, λίγους μήνες μετά τη διαγραφή της από τον Μητσοτάκη (όχι γιατί εξέφρασε πολιτικές διαφωνίες, αλλά επειδή έβρισε τον ανταγωνιστή της στη Β' Αθήνας Μπουμπούκο). Για να μην αναφερθούμε στα «κοσμητικά επίθετα» με τα οποία έχει κατά καιρούς «στολίζει» τον Τσίπρα («αμοραλιστής», «θλιβερός» κτλ.). Αν ο Τσίπρας πιστεύει ότι θα κάνει πολιτική ζημιά στον Μητσοτάκη με την υφυπουργοποίηση της Παπακώστα, τότε βρίσκεται σε απελπισία. Το μόνο στο οποίο μπορεί να ελπίζει είναι μία ακόμα ψήφος στην κυβερνητική κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Ίσως και μία ψήφος υπέρ της συμφωνίας για το Μα-

κεδονικό, αν δώσει στην Παπακώστα μια θέση στα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ.

♦ Οι υπόλοιπες αλλαγές ήταν στη λογική «φύγε εσύ - έλα εσύ», που όλοι οι αστοί πρωθυπουργοί είναι αναγκασμένοι να ακολουθούν στους ανασχηματισμούς. Εγιναν, μάλιστα, με μεγάλη φειδώ. Μετά από τριάντισι χρόνια στην κυβέρνηση, ο Β. Αποστόλου έπρεπε να περάσει στην εφεδρεία, δίνοντας τη θέση του στον κομματικό Σ. Αραχωβίτη.

Οι Οικολόγοι έκαναν τη δική τους «σκάντζα». Εφυγε ο Τσιρώνης για να μπει ο Δημαράς, που τελευταία είχε αρχίσει να «γκρινιάζει». Ο Κουρουμπλής ήταν ο προσφορότερος για αποχώρηση πασόκος, προκειμένου να εξισορροπήσει κάπως την είσοδο στο κυβερνητικό σχήμα τριών άλλων πασόκων. Της Ξενογιαννακοπούλου του ΓΑΠ, της Ζορμπά του Σημίτη και της Τελιγορίδου (που είναι βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ).

♦ Ο Χαρίσης δεν πήγε τυχαία στο Εσωτερικών. Από την πρώτη μέρα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ χειρίζεται το ΕΣΠΑ και έχει νταραβέρια με δημάρχους και περιφερειάρχες. Μπορεί, λοιπόν, με δέλεαρ το χρήμα του ΕΣΠΑ, να κάνει τα «κονέ» ενόψει των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών του επόμενου Μάη. Δουλεία για την οποία θα ήταν εντελώς ακατάλληλος ο Παππάς (και λόγω ασχετοσύνης και λόγω αλαζονείας και εριστικότητας). Αντίθετα, στο Ψηφιακής Πολιτικής έχει «στρώσει κατάσταση» με τους καναλάρχες, αφού από ντόπερμαν έχει γίνει κανίς του καναπέ. Εξασφάλισε και ένα υφυπουργείο για τον κολλητό του τον Κρέτσο.

♦ Η Γεροβασίλη έπρεπε να ανοίξει δρόμο για την Ξενογιαννακοπούλου και ασφαλώς είναι ευχαριστημένη με την παραμονή της στην κυβέρνηση, έστω και στο μπατσούπουργείο. Τύχη που δεν είχε ο Αμανατίδης, που αναγκάστηκε να παραχωρήσει τη θέση του στον «μακεδονομάχο» Μπόλαρη. Επομένως, μοναδικό «θύμα» του ανασχηματισμού είναι ο Κοντονής, που χολώθηκε τόσο ώστε αρνήθηκε και το πόστο του κοινοβουλευτικού εκπρόσωπου. Τι «έτρεξε»; Μάλλον σύγκρουση με τον Παπαγελόπουλο και με το Μαξίμου στο ζήτημα της διαχείρισης των σκανδάλων. Ο yesman Καλογήρου προφανώς δε θα φέρει αντιρρήσεις στον «Μίμη».

βαθύ κόκκινο

Ξενοδουλεία και υποτέλεια

Σε ραδιοφωνική του συνέντευξη την περασμένη Δευτέρα, ο ζάμπλουτος υπουργός των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ Γιώργος Σταθάκης κλήθηκε να απαντήσει στο επιχείρημα ότι μετά την έξοδο από τα Μνημόνια το χρέος είναι υψηλότερο. Με τον γνωστό κυνισμό του απάντησε (αντιγράφουμε από δελτίο Τύπου του ΥΠΕΝ):

«Μπήκαμε στο μνημόνιο όταν η Ελλάδα χρωστούσε 300 δισ. ευρώ με διάρκεια αποπληρωμής 7 χρόνια κι έπρεπε να βρίσκει 40 δισ. ευρώ το χρόνο. Βγαίνουμε από το μνημόνιο με 40ετή περίοδο αποπληρωμής, ετήσιες υποχρεώσεις περί τα 6 δισ. ευρώ και με ρύθμιση για το χρέος ότι από το 170-180% του ΑΕΠ απομειώνεται το 50%. Αρα, πρόκειται για δύο εντελώς διαφορετικές καταστάσεις».

Το δεύτερο σκέλος της απάντησης («ρύθμιση για το χρέος ότι από το 170-180% του ΑΕΠ απομειώνεται το 50%») είναι καταρχάς ακατανόητο. Σκόπιμα ακατανόητο, γιατί είναι γνωστό ότι καμιά μείωση του χρέους δεν προβλέπεται (για την ακρίβεια αποκλείεται) και αυτό τονίζεται σε κάθε σχετική με το «ελληνικό ζήτημα» απόφαση του Eurogroup. Μένουμε, λοιπόν, στο πρώτο σκέλος της απάντησης Σταθάκη, που έχει και το «ζουμιά».

Τι μας λέει ο μέγας οικονομολόγος; Οτι δεν έχει σημασία πόσα χρωστάς, αλλά αν μπορείς να πληρώνεις τις δόσεις που σου κάνουν οι δανειστές σου! Σαν να τους πιάνεις κορόιδο ένα πράμα ή σαν να τους βρήκες σε στιγμές φιλάνθρωπικης χαλάρωσης και σου έκαναν τη χάρη να σε διευκολύνουν!

Πριν δούμε το «επιχείρημα», να θυμίσουμε ότι δεν είναι καθόλου πρωτότυπο. Πριν από τον Σταθάκη το είχαν κάνει καραμέλα ο Βενιζέλος και μετά ο Στουρνάρας, ισχυριζόμενοι ότι δεν έχει σημασία το ύψος του χρέους, αλλά το χρέος «με όρους παρούσας αξίας». Καμάρωναν κι αυτοί για τον ίδιο λόγο. Οτι οι δόσεις είχαν ρυθμιστεί μέχρι και το 2022, με υπόσχεση ότι θα ρυθμιστούν και περαιτέρω (η περιβόητη απόφαση του Eurogroup τον Νοέμβρη του 2012).

Και βέβαια, το «επιχείρημα» αυτό το επαναλάμβανε συνεχώς ο Σόιμπλε. Τι μας ζαλίζετε με το χρέος; Μέχρι και το 2022 σας το έχουμε ρυθμίσει κι όταν θα έρθει η ώρα θα το ξαναδούμε. Προς το παρόν, επικεντρωθείτε στην υλοποίηση των μεταρρυθμίσεων και αφήστε το χρέος.

Χρειάζεται να θυμίσουμε τι έλεγε τότε ο ΣΥΡΙΖΑ; Μιλούσε για «αποικία χρέους» και ζητούσε τη «διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους -πάνω από το 60%- του χρέους και αποπληρωμή του υπόλοιπου με περίοδο χάριτος και ρήτρα ανάπτυξης». Κι ο Σταθάκης (μαζί με τον Δραγασάκη και τον Τσακαλώτο) ήταν από τους πρωταγωνιστές αυτής της προπαγάνδας. Κι ύστερα, όταν υπέγραφαν τη συμφωνία της 20ής Φλεβάρη του 2015, που ξεκαθάριζε ότι χρέος δε θα διαγραφεί, μιλούσαν για «δημιουργική ασάφεια», κι όταν υπέγραφαν το τρίτο Μνημόνιο μιλούσαν για «εκβιασμό με το πιστόλι στον κρόταφο».

Η άποψη για το χρέος που παρουσίασε ο Σταθάκης, ίδια με αυτή των προηγούμενων κυβερνήσεων, είναι η πεμπτουσία της ξενοδουλείας και της υποτέλειας. Η ελληνική αστική τάξη και το πολιτικό τους προσωπικό έχουν υποθηκεύσει τη χώρα και το λαό στους τοκογλύφους του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου. Λειτουργούν ως απλοί διαχειριστές αυτής της τοκογλυφικής-ιμπεριαλιστικής εξάρτησης. Φυσικά, τους όρους της διαχείρισης τους θέτουν οι ιμπεριαλιστές δανειστές. Αυτοί καθορίζουν το ύψος των ετήσιων τοκοχρεολυτικών δόσεων και οι κυβερνήσεις υποχρεώνονται να διαχειριστούν την πολιτική της σκληρής δημοσιονομικής λιτότητας και της κινεζοποίησης, μέσω της οποίας εξασφαλίζεται η αποπληρωμή αυτών των τοκοχρεολυτικών δόσεων.

Περιττεύει να πούμε ότι μόνο επαναστατικό τω τρόπω μπορεί να φύγει αυτή η θηλιά από το λαιμό μας.
Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση